

IV

Po završetku zadataka iz tačke II ovog Rješenja, Komisija je dužna sačiniti Izvještaj o svom radu po Javnom pozivu iz tačke I ovog Rješenja, sa prijedlozima korisnika i iznosa poticajnih grant sredstava za programe iz tačke I ovog Rješenja, te isti dostaviti ministru Ministarstva privrede Kantona Sarajevo, najkasnije do 22.12.2021. godine.

V

Komisija će zadatke iz tačke II ovog Rješenja obavljati izvan radnog vremena, a visina naknade za rad Komisije bit će utvrđena posebnim rješenjem ministra Ministarstva privrede Kantona Sarajevo.

VI

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljeno u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 07-04-11-40077-3/21
06. decembra 2021. godine
Sarajevo

Ministar
Adnan Delić, s. r.

Na osnovu člana 70. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/05), člana 2. stav (2) Odluke o načinu obrazovanja i utvrđivanja visine naknade za rad radnih tijela koje obrazuje Vlada Kantona Sarajevo i rukovodioci kantonalnih organa državne službe ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 18/20) i člana 6. Pravilnika o postupcima u provođenju Programa razvoja male privrede ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 20/21), ministar Ministarstva privrede Kantona Sarajevo donosi

RJEŠENJE

**O IMENOVANJU KOMISIJE ZA IZBOR KORISNIKA
POTICAJNIH GRANT SREDSTAVA PO JAVNOM
POZIVU, BROJ 07-05-11-40076/21 OD 02.11.2021.
GODINE ("SLUŽBENE NOVINE KANTONA
SARAJEVO", BROJ 44/21)**

I

Imenuje se Komisija za izbor korisnika poticajnih grant sredstava (u daljnjem tekstu: Komisija), po Javnom pozivu za dostavljanje prijave po osnovu Programa: "Poticaj za unaprjeđenje IT preduzetništva u svrhu zapošljavanja", broj 07-05-11-40076/21 od 02.11.2021. godine ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 44/21), u sastavu:

1. Bruno Vištica, Ministarstvo privrede Kantona Sarajevo, predsjednik;
2. Hasena Proho, Ministarstvo privrede Kantona Sarajevo, član;
3. Adnan Aganović, Ministarstvo privrede Kantona Sarajevo, član;
4. Zlatko Milošević, vanjski saradnik iz reda poslovnice zajednice, član; i
5. Zlatko Sejmenović, vanjski saradnik iz reda poslovnice zajednice, član.

Za lice koje će obavljati administrativno - tehničke poslove za potrebe Komisije imenuje se Zinaida Omerkadić, zaposlenik u Ministarstvu privrede Kantona Sarajevo.

II

Zadaci Komisije su da, u skladu sa Pravilnikom o postupcima u provođenju Programa razvoja male privrede ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 20/21) i na osnovu propisanih kriterija u Javnom pozivu iz tačke I ovog Rješenja obavi sve potrebne aktivnosti, te sačini prijedlog korisnika i iznosa poticajnih grant sredstava po ovom Javnom pozivu.

III

Komisija je u svom radu odgovorna za primjenu svih pozitivnih zakonskih i podzakonskih propisa koji se odnose na dodjelu finansijskih sredstava poticaja.

IV

Po završetku zadataka iz tačke II ovog Rješenja, Komisija je dužna sačiniti Izvještaj o svom radu po Javnom pozivu iz tačke I ovog Rješenja, sa prijedlogom korisnika i iznosa poticajnih grant sredstava po ovom Javnom pozivu, te isti dostaviti ministru Ministarstva privrede Kantona Sarajevo, najkasnije do 22.12.2021. godine.

V

Komisija će zadatke iz tačke II ovog Rješenja obavljati izvan radnog vremena, a visina naknade za rad Komisije bit će utvrđena posebnim rješenjem ministra Ministarstva privrede Kantona Sarajevo.

VI

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljeno u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 07-04-11-40076-3/21
06. decembra 2021. godine
Sarajevo

Ministar
Adnan Delić, s. r.

GRAD SARAJEVO

Gradsko vijeće

Na osnovu člana 26. stav 1. tačka 1. i tačka 2. i člana 91. Statuta Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 34/08 - Prečišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Sarajeva, na Devetoj sjednici održanoj dana 01.12.2021. godine, donijelo je

ODLUKU

**O PRISTUPANJU PROMJENI STATUTA GRADA
SARAJEVA**

Član 1.
(Predmet)

Ovom odlukom Grad Sarajevo pristupa promjeni Statuta Grada Sarajeva prema tekstu Nacrta Statuta Grada Sarajeva sa ugrađenim rješenjima i obrazloženjem tih rješenja sačinjenim od strane Komisije imenovane u ranijem periodu, a koji je sastavni dio obrazloženja ove odluke i koji će predstavljati polaznu osnovu za dalji rad na predmetnom aktu.

Član 2.

(Provođenje Odluke)

- (1) Komisija sa Statut i akte Gradskog vijeća Grada Sarajeva će, u skladu sa ovom odlukom, utvrditi Nacrt Statuta Grada Sarajeva i uputiti ga Gradskom vijeću na razmatranje.
- (2) Radna grupa za izradu Nacrta teksta Izmjena i dopuna Statuta Grada Sarajeva, odnosno izradu Nacrta teksta novog Statuta Grada Sarajeva, imenovana rješenjem gradonačelnice Grada Sarajeva, broj 01/13-04-5365/21 od 01.10.2021. godine, dostavit će radni materijal Nacrta Statuta gradonačelnici Grada Sarajeva kao ovlaštenom predlagачu ove odluke, a gradonačelnica će isti uputiti na daljnje postupanje Komisiji za Statut i akte.
- (3) Radna grupa iz prethodnog stava ovog člana Odluke, u saradnji sa Komisijom za Statut i akte, radit će na izradi konačne verzije Nacrta Statuta koja će biti dostavljena Gradskom vijeću na nadležno postupanje.

Član 3.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-GV-02-1553/21
01. decembra 2021. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Gradskog vijeća
Jasmin Ademović, s. r.

Na osnovu člana 26. stav 1. tačka 2. i člana 87. Statuta Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 34/08 - prečišćeni tekst), a u vezi s članom 140. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 28/09, 11/20 i 19/20), Gradsko vijeće Grada Sarajeva, na Devetoj sjednici održanoj dana 01.12.2021. godine, donijelo je

ODLUKU

O USPOSTAVLJANJU SARADNJE IZMEĐU GRADA
SARAJEVA I GRADA IZMIRA

Član 1.

Ovom odlukom uspostavlja se saradnja između Grada Sarajeva i Grada Izmira.

Član 2.

Saradnja iz člana 1. Odluke uspostavlja se potpisivanjem Sporazuma o bratimljenju između Grada Sarajeva i Grada Izmira, čiji je tekst sastavni dio Odluke.

Član 3.

Gradonačelnica Grada Sarajeva ovlaštena je da u ime Grada Sarajeva potpiše Sporazum po stupanju na snagu ove odluke.

Član 4.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-GV-02-1555/21
01. decembra 2021. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Gradskog vijeća
Jasmin Ademović, s. r.

SPORAZUM O BRATIMLJENJU

IZMEĐU GRADA IZMIRA I GRADA SARAJEVA

Grad Izmir u Republici Turskoj i Grad Sarajevo u Bosni i Hercegovini zajednički su utvrdili sljedeće:

- Da između dva grada postoji interes za razvijanje kulturnih, privrednih i drugih odnosa u skladu s tradicionalnim prijateljstvom naroda Republike Turske i Bosne i Hercegovine.
- Da će daljnji kontakti i odnosi između dva grada doprinijeti realizaciji novog tipa saradnje i jačanju prijateljskih odnosa među njihovim građanima.

U skladu s navedenim, gradonačelnik Grada Izmira Mustafa Tunç Soyer i gradonačelnica Grada Sarajeva Benjamina Karić usaglasili su sljedeće:

Član 1.

Gradovi će se zalagati za jačanje prijateljstva i unaprjeđenje međusobne saradnje na svim područjima od interesa za građane Izmira i Sarajeva.

Član 2.

Gradovi će razmjenjivati informacije i iskustva na područjima djelovanja u okviru nadležnosti gradskih uprava: obrazovanje, investicije, kultura, kulturno-historijsko nasljeđe, unaprjeđenje zaštite životne sredine, saradnja u oblasti komunalne infrastrukture (razmjena iskustava u vezi sistema za pročišćavanje otpadnih voda, odlaganja otpada i pretvaranja u električnu energiju), sport, urbano planiranje, turizam,

energetska efikasnost, međunarodni odnosi, pitanja mladih, zdravlje i socijalna politika, gradske javne službe, nevladine organizacije i drugim područjima od interesa za dva grada.

Član 3.

Gradovi će saradivati na nivou gradskih vijeća, gradonačelnika i gradskih uprava te će po potrebi razmjenjivati informacije i iskustva s drugim institucijama i organizacijama u područjima od obostranog interesa.

Član 4.

Nakon razmjene informacija i iskustava, gradovi će utvrditi aktivnosti za realizaciju konkretnih projekata u područjima od obostranog interesa.

Član 5.

Gradovi će poticati sve oblike kulturnih i društvenih događaja kao što su izložbe, sajmovi, međunarodne organizacije, festivali, koncerti koji će omogućiti građanima Izmira i Sarajeva da se bolje upoznaju s kulturom dva grada i pružati uzajamnu podršku promociji dva grada kao turističkih destinacija. U cilju realizacije gore navedenog bit će uspostavljena saradnja između medija.

Član 6.

Ovaj Sporazum se sklapa na neodređeno vrijeme i stupa na snagu danom njegovog potpisivanja.

Član 7.

Ovaj Sporazum sačinjen je u tri primjerka na turskom, bosanskom i engleskom jeziku. U slučaju bilo kakvog neslaganja između turske i bosanske verzije, engleska verzija će se smatrati vjerodostojnom.

Ovaj Sporazum je potpisan u _____ dana _____ godine.

GRAD IZMIR
Gradonačelnik
Mustafa Tunç Soyer

GRAD SARAJEVO
Gradonačelnica
Benjamina Karić

Na osnovu člana 16. stav 4. i člana 26. stav 1. tačka 2. Statuta Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 34/08 - Prečišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Sarajeva, na Devetoj sjednici održanoj dana 01.12.2021. godine, donijelo je

ODLUKU

O DAVANJU SAGLASNOSTI ZA PRISTUPANJE
PROJEKTU POSTAVLJANJA TUNELSKJE RASVJETE
U TUNELU VRATNIK NA MAGISTRALNOJ CESTI M5
DIONICA: ŠEHERĆEHAJIN MOST - KORIJJA, km 0+550

Član 1.

(Predmet odluke)

Gradsko vijeće Grada Sarajeva daje saglasnost gradonačelnici Grada Sarajeva za pristupanje projektu postavljanja tunelske rasvjete u tunelu Vratnik na magistralnoj cesti M5 dionica: Šeherćehajin most - Korija, km 0+550 sa JP Ceste FBiH d.o.o. i Općinom Stari Grad.

Član 2.

(Finansijska sredstva)

Sredstva za realizaciju projekta, Grad Sarajevo će obezbijediti u Budžetu Grada Sarajeva za 2021. godinu u iznosu od 100.000,00 (stotinu hiljada) KM na poziciji: Kapitalni transferi drugim nivoima vlasti - konto 615 100.

Član 3.

(Općina Stari Grad)

Općina Stari Grad će kao implementator projekta obezbijediti sufinansiranje u iznosu od 60.000,00 KM, provest će postupak Javne nabavke za radove i konsultantske usluge (nadzor). Po okončanju procedure pismeno će obavijestiti JP Ceste FBiH d.o.o. Sarajevo i Grad Sarajevo te dostaviti kompletnu dokumentaciju o provedenim postupcima nabavke.

Grad Sarajevo
City of Sarajevo

Broj: 01-GV-02-1553-1/21
Sarajevo, 01.12.2021. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Sarajevo
Grad Sarajevo
GRADSKO VIJEĆE

13-17
13 | 04 | 7066

Na osnovu člana 26. stav 1. tačka 2. i člana 74. stav 1. Statuta Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 34/08 - prečišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Sarajeva, na Devetoj sjednici održanoj dana 01.12.2021. godine, u povodu razmatranja Prijedloga Odluke o pristupanju promjeni Statuta Grada Sarajeva, usvojilo je

ZAKLJUČAK

1. Zadužuje se Radna grupa da u roku od 30 dana dostavi Gradonačelnici radni materijal za izradu Nacrta Statuta Grada Sarajeva.
2. Diskusije iznesene na sjednici Gradskog vijeća u povodu ove Odluke razmotrit će se pri izradi radnog materijala za Nacrt Statuta Grada Sarajeva.

PREDSTAVNIK IZDAVAJUĆI GRADSKOG VIJEĆA

Jasmin Ademović

Dostaviti:
- Gradonačelnici,
- Evidenciji,
- a/a.

Adresa: Hamdije Kreševljakovića 3
71000 Sarajevo, BiH
Tel: +387 33 216 659
Fax: +387 33 206 874
Email: gsgv@sarajevo.ba
Web: gradskovijece.sarajevo.ba

SLUŽBENE NOVINE

KANTONA SARAJEVO

Godina XXII – Broj 31

Četvrtak, 10. augusta 2017. godine
SARAJEVO

ISSN 1512-7052

KANTON SARAJEVO

Skupština Kantona Sarajevo

Na osnovu člana V.2. 6.a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i člana 42. Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01, 28/04 i 6/13), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj dana 31.07. 2017. godine, usvojila je

AMANDMANE I DO LVII

NA USTAV KANTONA SARAJEVO

AMANDMAN I

U članu 4a. Ustava Kantona Sarajevo, koji je dodat Amandmanom I na Ustav Kantona Sarajevo, st. 2. i 3. mijenjaju se i glase:

"Član 4a.

Grad ima Statut, koji mora biti u skladu s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, ovim ustavom i zakonom i principima koji su tim propisima utvrđeni.

Statutom Grada uređuju se i pitanja od vitalnog nacionalnog interesa, u skladu sa principima utvrđenim u Ustavu Federacije i Ustavu Kantona."

AMANDMAN II

Član 4b. Ustava Kantona Sarajevo, koji je dodat Amandmanom II na Ustav Kantona Sarajevo, mijenja se i glasi:

"Član 4b.

Grad ima Gradsko vijeće koje se sastoji od jednakog broja vijećnika iz svake općine, s tim da ne može imati manje od 15 niti više od 31 vijećnika.

Broj vijećnika, izborna procedura i dužina trajanja mandata gradskih vijećnika se utvrđuje Statutom Grada, u skladu sa zakonom.

Bošnjacima, Hrvatima i Srbima, kao konstitutivnim narodima, pojedinačno se garantuje minimum od 20% mjesta u Gradskom vijeću, a pripadnicima Ostalih najmanje dva mjesta, bez obzira na izborne rezultate."

AMANDMAN III

Iza člana 4b. dodaju se novi čl. 4c., 4d. i 4e., koji glase

"Član 4c.

Mandat gradskih vijećnika jednak je mandatu općinskih vijećnika koji se delegiraju u Gradsko vijeće.

Gradsko vijeće:

1. priprema i dvotrećinskom većinom usvaja Statut Grada,

2. bira gradonačelnika i zamjenike gradonačelnika, u skladu sa zakonom,
3. donosi budžet Grada,
4. donosi propise u izvršavanju vlastitih nadležnosti i prenesenih ovlaštenja,
5. vrši druga ovlaštenja utvrđena ustavom, zakonom i Statutom Grada.

Način odlučivanja Gradskog vijeća utvrđuje se Statutom Grada.

Grad ima gradonačelnika i zamjenike gradonačelnika, koji ne mogu biti iz istog konstitutivnog naroda i Ostalih.

Mandat gradonačelnika i zamjenika gradonačelnika traje koliko i mandat gradskih vijećnika.

Broj zamjenika gradonačelnika, ovlaštenja zamjenika gradonačelnika i odnosi zamjenika gradonačelnika sa gradonačelnikom utvrđuju se Statutom Grada.

Gradonačelnik je nadležan za:

1. provođenje gradske politike i izvršavanje gradskih propisa, kao i prenesenih nadležnosti,
2. imenovanje i smjnjivanje državnih službenika i namještenika,
3. osiguranje saradnje državnih službenika i namještenika s ombudsmenima,
4. podnošenje izvještaja Gradskom vijeću i javnosti o provođenju gradske politike,
5. vrši i druga ovlaštenja utvrđena zakonom i Statutom Grada.

Gradski organi osnivaju se u skladu sa zakonom kojim se uređuje organizacija uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Član 4d.

Vlastite nadležnosti Grada su:

1. osiguranje i zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda u skladu sa ustavom;
2. donošenje budžeta Grada i organizovanje efikasne gradske uprave prilagođene potrebama Grada;
3. donošenje programa i planova razvoja Grada i stvaranje uslova za privredni razvoj i zapošljavanje, rad dobrotvornih organizacija i unapređenje turizma;
4. utvrđivanje i provođenje politike planiranja i uređenja prostora i zaštite okoliša na teritoriji Grada i rješavanje u upravnom postupku u oblasti građenja, u skladu sa zakonom;
5. utvrđivanje politike korišćenja i utvrđivanje visine naknada za korišćenje javnih dobara od interesa za Grad, upravljanje prirodnim resursima od značaja za Grad i

- raspodjela sredstava ostvarenih po osnovu njihovog korišćenja;
6. upravljanje i raspolaganje imovinom Grada;
 7. upravljanje, finansiranje i unapređenje djelatnosti i objekata gradske komunalne infrastrukture:
 - a. gradska groblja;
 - b. mostovi od posebnog značaja za Grad;
 - c. gradska ulična rasvjeta;
 - d. gradski parkovi;
 8. odlučivanje o raspolaganju stanovima u vlasništvu Grada i visini zakupnine za korištenje stanova koji su u vlasništvu Grada, propisivanje pravila održavanja reda u stambenim zgradama na području Grada, obezbjeđivanje sredstava za radove radi zaštite objekata od kulturno-istorijskog značaja na području Grada, uređivanje i obezbjeđivanje korištenja poslovnog prostora kojim upravlja Grad, utvrđivanje visine naknade za korištenje poslovnih prostora u vlasništvu Grada i vršenje nadzora nad njihovim korištenjem;
 9. određivanje imena ulica i trgova na području Grada;
 10. donošenje propisa o uslovima, izgradnji i održavanju spomenika, spomeničkih i sličnih obilježja na području Grada;
 11. osnivanje, upravljanje, unapređenje i finansiranje ustanova i izgradnja objekata za zadovoljavanje potreba stanovništva u oblasti kulture i sporta od značaja odnosno posebnog interesa za Grad;
 12. utvrđivanje osnova zajedničke politike razvoja kulture, fizičke kulture, sporta, odnora i rekreacije građana na području Grada i organizovanje odnosno učestvovanje u organizovanju kulturnih i sportskih manifestacija i sportskih takmičenja od značaja za Grad;
 13. analiza stanja javnog reda i mira, bezbjednosti ljudi i imovine, te predlaganje mjera prema organima nadležnim za ova pitanja;
 14. donošenje propisa o porezima, naknadama, doprinosima i taksama iz nadležnosti Grada;
 15. uspostavljanje i vršenje inspekcijuskog nadzora nad izvršavanjem propisa iz vlastitih nadležnosti Grada;
 16. raspisivanje referenduma za područje Grada;
 17. raspisivanje samodoprinosa, javnog zajma i odlučivanje o zaduženju Grada;
 18. osnivanje i obezbjeđivanje uslova rada gradskih radio i TV stanica, štampanih glasila i drugih sredstava javnog informisanja;
 19. podsticanje razvoja civilnog društva;
 20. zaštita životinja.
- Obavljanje pojedinih poslova iz stava 1. ovog člana Grad može, u skladu sa zakonom, povjeriti ustanovama, privrednim društvima, drugim pravnim licima i obrtnicima."

"Član 4e.

Općine koje nisu u sastavu Grada i Grad zajednički upravljaju, finansiraju i unapređuju djelatnosti i objekte nedjeljive komunalne infrastrukture, i to:

1. vodosnabdijevanje, odvođenje i prerada otpadnih voda;
2. održavanje javne čistoće i upravljanje čvrstim otpadom;
3. snabdijevanje prirodnim gasom;
4. daljinsko grijanje i
5. organizovanje i unapređenje gradskog javnog prevoza.

Općine koje nisu u sastavu Grada i Grad mogu povjeriti obavljanje poslova iz stava 1. ovog člana Kantonu."

AMANDMAN LVIII

Iza člana 5. dodaje se član 5a., koji glasi:

"Član 5a.

Službeni jezici u Kantonu su: bosanski jezik, hrvatski jezik i srpski jezik, a službena pisma su latinica i cirilica.

Ostali jezici mogu se koristiti kao sredstvo komunikacije i nastave.

Odredbе Ustava odnose se podjednako na osobe muškog i ženskog spola, bez obzira na rod imenice upotrijebljene u tekstu."

AMANDMAN LIV

U članu 12. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

"Kanton ima sve nadležnosti koje nisu izričito povjerene Federalnoj vlasti ili koje ne spadaju u vlastite nadležnosti jedinica lokalne samouprave, a posebno je nadležan za:"

AMANDMAN LV

U članu 38. stav 2. mijenja se i glasi:

"Općina i Grad imaju pravo na odgovarajuće izvore finansiranja kojima slobodno raspolazu u okviru svojih ovlaštenja, kao i na sredstva za obavljanje delegiranih ili prenesenih poslova iz okvira prava i dužnosti Kantona."

Iza stava 2. dodaju se novi st. 3, 4, i 5., koji glase:

"Općina i Grad ostvaruju prihode oporezivanjem, zaduživanjem i na drugi način, u skladu sa zakonom.

U skladu sa utvrđenom fiskalnom politikom, kantonalnim zakonom se utvrđuju vrste poreza, naknada, doprinosa i taksi koji u cijelosti ili djelimično pripadaju općini i Gradu kao izvorni prihodi.

Jedan dio finansijskih izvora općina i Grad ostvaruju od lokalnih taksi i naknada čiju stopu samostalno utvrđuju u okviru zakona."

Dosadašnji stav 3. postaje stav 6.

AMANDMAN LVI

Iza člana 39. Ustava Kantona dodaje se novi član 39a. - Imovina jedinica lokalne samouprave, koji glasi:

Član 39a. - Imovina jedinica lokalne samouprave

Općina i Grad imaju pravo na pokretnu i nepokretnu imovinu.

Imovinom se smatraju stvari, prava i novčana sredstva koja su stečena kupovinom ili na drugi način u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine, Federacije i Kantona.

Imovinom općine odnosno Grada upravlja općinsko, odnosno Gradsko vijeće, na način utvrđen statutom."

AMANDMAN LVII

Iza člana 51. Ustava Kantona dodaje se novi član 52. koji glasi:

"Član 52.

Skupština Kantona Sarajevo će kantonalne zakone kojima je uređena lokalna samouprava i pripadnost javnih prihoda uskladiti s ovim amandmanima i njima urediti pitanja nadležnosti i odgovornosti Grada i općina, njihove međusobne odnose i način finansiranja.

Prenos i preuzimanje nadležnosti i finansijskih sredstava za njihovo obavljanje izvršiće se najkasnije u roku od dvije godine od stupanja na snagu ovih amandmana."

Broj 01-01-25012/17

31. jula 2017. godine
Sarajevo

Predsjedateljica

Skupštine Kantona Sarajevo
Prof. Ana Babić, s. r.

Na osnovu člana 18. tačka m) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01, 28/04 i 6/13) i člana 187. stav 2. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 41/12 - Drugi novi prečišćeni tekst i br. 15/13, 47/13, 47/15 i 48/16), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj dana 31.07.2017. godine, donijela je

ODLUKU

O PROGLAŠENJU AMANDMANA L DO LVII NA
USTAV KANTONA SARAJEVO

I

Proglašavaju se Amandman L do LVII na Ustav Kantona Sarajevo, koji je donijela Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj dana 31.07.2017. godine.

II

Amandmani L do LVII na Ustav Kantona Sarajevo čine sastavni dio Ustava Kantona Sarajevo.

III

Amandmani L do LVII na Ustav Kantona Sarajevo stupaju na snagu u ponoć dana 31.07. 2017. godine, kada ih je usvojila Skupština Kantona Sarajevo.

IV

Amandmani L do LVII na Ustav Kantona Sarajevo i ova odluka objaviće se u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-05-25013/17
31. jula 2017. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Skupštine Kantona Sarajevo
Prof. Ana Babić, s. r.

Na osnovu člana 12. stav (1) tačka k) člana 13. stav (1) tačka h) i člana 18. stav (1) tačka b) Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96, 3/96, 16/97, 14/00, 4/01, 28/04 i 6/13), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj dana 31.07.2017. godine, donijela je

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O TURIZMU

Član 1.

(Dopuna člana 63.)

U Zakonu o turizmu ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 19/16) u članu 63. u stavu (8) iza tačke na kraju teksta dodaje se nova rečenica koja glasi: "O zahtjevu za dobrovoljno članstvo odlučuje Skupština Turističke zajednice."

Član 2.

(Izmjena člana 67.)

- (1) U članu 67. u stavu (5) dodaje se nova alineja e) koja glasi: "e) donosi odluku o prijemu u dobrovoljno članstvo,"
- (2) dosadašnje alineje e) do j) postaju alineje f) do k).

Član 3.

(Izmjena člana 70.)

U članu 70. stav 4. mijenja se i glasi:

- (4) Turističko vijeće ima predsjednika i šest članova. Članovi turističkog vijeća koje bira skupština biraju se iz reda uglednih stručnjaka iz oblasti turizma, finansija ili prava a mogu biti birani i iz reda članova Turističke zajednice. Jednog člana turističkog vijeća delegira Ministarstvo.

Član 4.

(Izmjena člana 76.)

Član 76. mijenja se i glasi:

Član 76.

(Finansiranje Turističke zajednice)

- (1) Prihodi Turističke zajednice su:
- prihodi od boravišne takse,
 - članarine,
 - prihodi od obavljanja djelatnosti iz člana 61. stav (2) ovog zakona.
- (2) Osim prihoda iz stava (1) ovog člana Turistička zajednica može ostvarivati prihode i iz:
- Budžeta Kantona, budžeta jedinica lokalne samouprave, na osnovu posebnih programa,
 - dobrovoljnih priloga i darova,
 - drugih izvora.
- (3) Turistička zajednica se može, na osnovu posebne odluke turističkog vijeća, finansijski zaduživati u cilju realizacije programa rada i finansijskog plana, ali ukupna vrijednost zaduženja ne smije prelaziti 25% finansijskim planom predviđenih prihoda.

Član 5.

(Dopuna člana 77.)

U članu 77. iza stava (5) dodaje se stav (6) koji glasi:

- (6) Za vrijeme održavanja festivala u Kantonu Sarajevo, može se utvrditi Festivalna boravišna taksa. Festivalnu boravišnu taksu, visinu i način naplate festivalne boravišne takse utvrđuje Vlada posebnom odlukom.

Član 6.

(Izmjena i dopuna člana 82.)

- (1) U članu 82. u stavu (1) riječi "račun Turističke zajednice" zamjenjuju se riječima: "depozitni račun Kantona Sarajevo".
- (2) Iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi: "(2) Sredstva od boravišne takse iz stava (1) ovog člana koja su uplaćena na depozitni račun Kantona Sarajevo raspoređuju se na račun Turističke zajednice."
- (3) Dosadašnji stav (2) postaje stav (3).

Član 7.

(Novi čl. 82 a., 82 b., 82 c. i 82 d.)

Iza člana 82. dodaju se čl. 82 a., 82 b., 82 c. i 82 d. koji glase:

"Član 82 a.

(Članarina)

Članarinu Turističkoj zajednici dužni su plaćati obavezni i dobrovoljni članovi Turističke zajednice iz člana 63. stav (2) i (8) ovog zakona.

Član 82 b.

(Visina članarine)

- (1) Visina članarine koju plaćaju članovi Turističke zajednice zavisi od pravnog statusa obveznika (fizičko ili pravno lice).
- (2) Zavisno od pravnog statusa obveznici plaćanja plaćaju članarinu po sljedećim procentima:
Pravno lice	0,05%
Fizičko lice	0,025%

Član 82 c.

(Osnovica za obračun članarine)

- (1) Osnovica za obračun članarine pravnom licu je ukupan prihod ostvaren u djelatnostima utvrđenim u smislu člana 63. stav (3) ovog zakona. Ukupan prihod u smislu ovog zakona, čine svi prihodi koje je pravno lice dužno iskazati u računovodstvu i gubitka u skladu sa propisima o računovodstvu.
- (2) Osnovica iz stava (1) ovog člana utvrđuje se pojedinačno za svaku poslovnu jedinicu, odnosno organizacioni dio izvan sjedišta pravnog lica.
- (3) Prilikom obračuna članarine osnovica iz stava (1) ovog člana utvrđuje se tako da se ukupan prihod pravnog lica umanjuje za ukupan prihod ostvaren u poslovnim jedinicama.
- (4) Osnovica za obračun članarine fizičkog lica je ukupan prihod ostvaren u djelatnostima utvrđenim u smislu člana 63. stav (3) ovog zakona.

Član 82 d.

(Način plaćanja članarine)

- (1) Pravna i fizička lica članarinu plaćaju Turističkoj zajednici.
- (2) Pravna i fizička lica uplaćuju akontaciju članarine do 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec na depozitni račun Kantona Sarajevo. Obaveznik čiji godišnji iznos članarine prelazi 300 KM u odnosu na visinu obračunate članarine iz prethodne godine, akontaciju plaćaju mjesečno, a obaveznik koji plaća godišnju članarinu manju 300 KM dužan je članarinu uplaćivati tromjesečno.
- (3) Sredstva od članarine iz stava (2) ovog člana koja su uplaćena na depozitni račun Kantona Sarajevo raspoređuju se na račun Turističke zajednice.
- (4) Uz dokaz o uplati članarine obveznici su dužni Turističkoj zajednici dostaviti i obrazac obračuna članarine iz kojeg je jasno vidljivo u kojoj općini obaveznik ima sjedište/prebivalište, odnosno u kojoj mu je izdato odobrenje za obavljanje djelatnosti.

OFFICE OF THE
HIGH REPRESENTATIVE

Trg Oktobra b. b. 71 000 Sarajevo
Tel: 387 71 447275 Fax: 387 71 447420

Protokol o organizaciji Sarajeva

- radni prijevod -

Mi, dole potpisani, dogovorili smo se o sljedećim osnovnim principima koji se tiču buduće organizacione strukture Sarajeva. Ovi principi će, prije nego budu izneseni na nivou Skupštine, poslužiti kao osnova za diskusije sa širom grupom sastavljenom od predstavnika parlamentarnih stranaka u kantonu Sarajevo i predstavnika sarajevskih Srba, u skladu sa Rimskom izjavom od 18. februara 1996.

1. U skladu sa paragrafom 11 Petersberške Deklaracije od 25. aprila 1996., u sveobuhvatnom Kantonu Sarajevo biće formiran Grad Sarajevo i Državni Distrikt koji je pod direktnom upravom Bosne i Hercegovine.
2. Kanton Sarajevo se sastoji od devet općina: Stari Grad, Centar, Novo Sarajevo, Novi Grad, Hadžići, Ilijaš, Ilidža, Trnovo i Vogošća. Grad Sarajevo, kao samoupravna jedinica, sastoji se od četiri općine: Stari Grad, Centar, Novo Sarajevo i Novi Grad.
3. Državni Distrikt će obuhvatati prostorije institucija Bosne i Hercegovine, posebno Predsjedništva, Vlade (Vijeća ministara), Parlamentarne Skupštine, Ustavnog suda, Centralne banke i Komisije za ljudska prava. O priključenju određenih područja Republike Srpske u Distrikt biće razgovarano sa predstavnicima Republike Srpske. Distrikt neće podlijegati jurisdikciji niti jednog entiteta. On će biti pod upravom državnih institucija Bosne i Hercegovine. Njegov Statut biće usvojen od strane Parlamentarne Skupštine Bosne i Hercegovine. On će imati svoje sopstvene male policijske snage za obezbjeđenje institucija Bosne i Hercegovine unutar Distrikta.
4. Grad Sarajevo će, u skladu sa principima izloženim u Amandmanu XVII na Ustav Federacije, imati sljedeće nadležnosti: gradske finansije, javne službe/infrastruktura (kao što su voda, kanalizacija, prikupljanje otpada, grijanje, gas, tržnice, javni parkovi, vatrogasne brigade, lokalne zdravstvene službe, sportski objekti, groblja), urbano planiranje/upotreba lokalnog zemljišta, javni saobraćaj, kultura, osnovno i srednje obrazovanje, lokalni biznis, dobrotvorne organizacije, lokalni radio i televizija i lokalni turizam. Grad će biti odgovoran za sve izvršne aspekte stambene politike (kao što su dodjela stanova, planiranje, izgradnja i održavanje zgrada u društvenom vlasništvu, kao i odluke o visini stanarina).

5. Bošnjacima, Hrvatima i grupi Ostalih će pojedinačno biti garantiran minimum od 20% mjesta u Gradskom vijeću, bez obzira na izborne rezultate. Gradsko vijeće

Najmanje jedan zamjenik Gradonačelnika i Predsjedavajućeg Gradskog vijeća biće Hrvat i predstavnik grupe Ostalih. U gradskoj Vladi, Bošnjaci, Hrvati i grupa Ostalih će svaki dobiti garantirani minimum od 15 do 20% pozicija. Na nižim nivojima, distribucija pozicija mora biti urađena na jednako ravnopravan način, da bi se osigurao poseban multietnički karakter Grada Sarajeva i u njegovoj administraciji.

6. U Gradskom vijeću, sljedeća pitanja će biti od 'vitalnog nacionalnog interesa': kultura, obrazovanje, religija i nacionalni spomenici. U ovim oblastima primjenjivaće se paragraf 7 rečenica 2, i paragraf 8. Neće biti automatskih 'vitalnih nacionalnih interesa' u ostalim oblastima. Kao izuzetak, u oblasti stambenih poslova, infrastrukture/javnih službi i upotrebe lokalnog zemljišta, pojedine odluke mogu uticati na 'vitalne nacionalne interese' Bošnjaka, Hrvata ili grupe Ostalih. U tom slučaju, grupa o kojoj se radi treba prezentirati ubjedljiv potkrepljujući dokaz da su njeni 'vitalni nacionalni interesi' narušeni. Na osnovu tog dokaza, paragraf 7, rečenica 2, i paragraf 8 će se primijeniti na analogan način.

7. Svako Općinsko vijeće općina koje formiraju Grad će nominirati 7 delegata u Gradsko vijeće. Zakonodavne odluke u Gradskom vijeću u oblasti od "vitalnih nacionalnih interesa" zahtijevaće većinu glasova, uključujući i najmanje 4 člana Vijeća iz reda Bošnjaka, Hrvata i grupe Ostalih, pojedinačno. 82

8. Ukoliko se ne postigne sporazum o tome da li je ili ne neka odluka od "vitalnog nacionalnog interesa", kao što je to definirano u paragrafu 6, komisija od tri eminentna člana će donijeti obavezujuću većinsku odluku o tom pitanju; u roku od 24 sata. Komisija će biti sastavljena od po jednog predstavnika svakog konstitutivnog naroda, koji će biti izabrani od strane hrvatskih i bošnjačkih članova Gradskog vijeća pojedinačno, na početku svakog legislativnog perioda, te od jednog eminentnog suca, kojeg će zajednički izabrati dva izabrana člana, u roku od 48 sati nakon njihovog vlastitog izbora. Ukoliko, u okviru ovog vremenskog perioda, oni ne mogu postići sporazum o izboru trećeg člana. Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine će, u roku od narednih 48 sati, izabrati trećeg člana.

9. Sljedeće nadležnosti će biti na nivou sadašnje četiri općine u okviru Grada: aktivnosti u oblasti socijalnih pitanja, registracije zemljišta (katastar), registracije rođenih, umrlih i vjenčanih, kao i određene funkcije koje se eventualno mogu prenijeti sa Federalnog Ministarstva unutrašnjih poslova, kao na primjer registracija lica. M

10. Da bi se osiguralo pravilno funkcionisanje javnih gradskih službi i preduzeća, koja u velikoj mjeri obuhvataju i objekte locirane na Ilidzi i drugim općinama, općine izvana će biti obavezane zakonskim odredbama da neće sprečavati ili se uplitali u rad ovih gradskih službi i preduzeća. Ovo će se odnositi na javne službe koje se bave vodosnabdijevanjem, kanalizacijom, javnim saobraćajem i grad se obavezuje da snabdijeva susjedne općine takvim

uslugama, prema postignutom dogovoru. Općine će učestvovati u finansiranju ovih službi u onoj mjeri u kojoj mogu imati koristi od toga.

11. Na nivou općina u okviru Kantona Sarajevo, jedan predstavnik druge najbrojnije populacijske grupe bit će predsjedavajući Općinskog vijeća, pod uslovom da ova populacijska grupa broji najmanje 10% od ukupnog stanovništva općine.

12. Na nivou *Kantona*, Predsjednik i Potpredsjednik, kao i Predsjedavajući Skupštine i njegov Zamjenik neće biti iz reda istog konstitutivnog naroda. U ministarstvima unutrašnjih poslova i stambene politike, Ministar i njegov Zamjenik neće dolaziti iz reda istog konstitutivnog naroda. Ovi ministri i njihovi odgovarajući zamjenici imaju obavezu da rade zajedno i da blisko konsultuju jedan drugog, prije donošenja bilo koje važne odluke. Postojeće ravnopravna zastupljenost svih naroda koji žive u Sarajevu na svim nivoima Kantonalnog sudstva i izvršnih vlasti.

13. Federalni partneri će zajednički prezentirati nacrt zakona o Unutrašnjim poslovima elaboriran od strane Međunarodnih policijskih snaga (IPTF), kao što je to podržano od strane Predsjednika i Potpredsjednika Federacije, i Glavnog Zamjenika Visokog predstavnika, na usvajanje Kantonalnoj skupštini bez daljeg odlaganja. Kantonalno zakonodavstvo vezano za stambene poslove biće zajednički elaborirano od strane kompetentnih ministara, njihovih zamjenika i Ureda Visokog predstavnika, i usvojeno na Skupštini bez odlaganja.

14. Osnovni principi organizacione strukture Sarajeva biće sadržani u Amandmanu XXIV na Ustav Federacije, koji treba donijeti Skupština Federacije. Detalji će biti regulisani kantonalnim Ustavom, kantonalnim zakonodavstvom i Statutom Grada. Ustavi će biti dopunjeni i Statut Grada usvojen, u roku od mjesec dana nakon potpisivanja ovog Protokola.

15. Ovi aranžmani će biti revidirani od strane federalnih partnera na kraju sadašnjeg kantonalnog zakonodavnog perioda. Ukoliko oni ne bi uspjeli da postignu sporazum o trajnom rješenju do konstituisanja naredne novoizabrane kantonalne Skupštine, ovo pitanje će biti upućeno Ko-predsjedavajućima Specijalne grupe radi finalne odluke. Bilo koji federalni partner može, u bilo koje doba, ukoliko procijeni da je ovo rješenje dovelo do institucionalne blokade na nivou grada, podnijeti to pitanje Ko-predsjedavajućima Specijalne grupe radi ponovnog razmatranja.

Sarajevo, 25. oktobar. 1996.

Alija Izetbegović
Predsjedavajući Predsjedništva
Bosne i Hercegovine

Krešimir Zubak
Član Predsjedništva
Bosne i Hercegovine

svjedok:

Ambassador Michael Steiner
Prvi zamjenik Visokog predstavnika

XII. ОДНОСИ САРАДЊА ФЕДЕРАЛНИХ И КАНТОНАЛНИХ ВЛАСТИ И ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Члан 52.

У вршењу власти и остваривању права и дужности грађана кантоналне и власти јединица локалне самоуправе дјелују заједнички на партнерским основама, изузев у области административног надзора који веже федералне и кантоналне власти у погледу рада власти јединица локалне самоуправе.

Члан 53.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су да размотре иницијативе, приједлоге и сугестије јединица локалне самоуправе и о свом ставу и предузетим активностима обавијесте јединице локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема иницијативе, приједлога или сугестије.

Члан 54.

У вршењу повјерених овлашћења, јединице локалне самоуправе примјењују сва упутства и смјернице које добију од федералних и кантоналних власти.

Члан 55.

Јединице локалне самоуправе имају право да извршење пренесених надлежности прилагоде локалним условима, када то предвиђа закон или када их за то овласте надлежне федералне или кантоналне власти.

Члан 56.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су у највећој могућој мјери да консултују јединице локалне самоуправе у поступку доношења прописа који их се директно тичу.

Консултовање у смислу претходног става овог члана федералне, односно кантоналне власти врше путем савеза општина и градова.

XIII. НАДЗОР НАД ПРИМЈЕНОМ ЗАКОНА

Члан 57.

Надзор над примјеном овог закона врши Федерално министарство правде и Федерално министарство финансија, свако у оквиру својих надлежности.

XIV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о основама локалне самоуправе ("Службене новине Федерације БиХ", број 6/95).

Федерација Босне и Херцеговине и кантони дужни су да ускладе своје законе са овим законом, те да изврше пренос послова и надлежности, као и одговорности додијељених јединицама локалне самоуправе овим законом, у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Јединице локалне самоуправе дужне су да ускладе своје статуте са овим законом у року од 12 мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе кантоналних закона о локалној самоуправи и одредбе статута јединица локалне самоуправе које су у супротности са одредбама овог закона.

Члан 59.

Пренос послова и надлежности додијељених овим законом, као и одговорност јединица локалне самоуправе за њихово вршење, почеће истовремено са преносом средстава потребних за њихово обављање.

Члан 60.

Одредбе овог закона примјењиваће се и на Град Сарајево и на Град Мостар, осим оних које су у супротности са одредбама Устава Федерације Босне и Херцеговине које су регулисале статус Града Сарајева и Града Мостара.

У Кантону Сарајево, уставом, законом и статутом, уредиће се питања надлежности и територијалне организације Града Сарајева, општина у саставу Града Сарајева, као и општина које нису у саставу Града Сарајева, њихови међусобни односи и начин финансирања, с обзиром на специфичности организације Сарајева, у року од 12 мјесеци од дана доношења овог закона.

Члан 61.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Председавајући Дома народа Парламента Федерације БиХ Славо Матић, с. р.	Председавајући Представничког дома Парламента Федерације БиХ Мухамед Ибрахимовић, с. р.
--	--

Na osnovu člana IV.B.7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PRINCIPIMA LOKALNE SAMOUPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 19. jula 2006. godine i na sjednici Doma naroda od 12. jula 2006. godine.

Broj 01-02-609/06
24. augusta 2006. godine
Sarajevo

Predsjednik
Niko Lozančić, s. r.

ZAKON

O PRINCIPIMA LOKALNE SAMOUPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OSNOVNA ODREDBA

Члан 1.

Ovim Zakonom uređuju se: definicija lokalne samouprave, samoupravni djelokrug, organi jedinica lokalne samouprave, međusobni odnosi vijeća i načelnika/ca jedinica lokalne samouprave, mjesna samouprava, finansiranje i imovina, javnost rada, neposredno učestvovanje građana u odlučivanju, upravni nadzor, saradnja jedinica lokalne samouprave i viših organa vlasti, odnos i saradnja federalnih i kantonalnih vlasti i jedinica lokalne samouprave, nadzor nad primjenom zakona, kao i druga pitanja.

II. DEFINICIJA LOKALNE SAMOUPRAVE

Члан 2.

Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, reguliraju i upravljaju određenim javnim poslovima na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Члан 3.

Lokalna samouprava se organizira i ostvaruje u općinama i gradovima kao jedinicama lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: jedinice lokalne samouprave), a izvršavaju je organi jedinice lokalne samouprave i građani, u skladu sa Ustavom i zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave.

Члан 4.

Općina je jedinica lokalne samouprave koja je na osnovu ispunjavanja propisanih kriterija uspostavljena zakonom.

Члан 5.

Grad je jedinica lokalne samouprave koja predstavlja urbanu, infrastrukturu cjelinu povezanu svakodnevnim potrebama stanovništva.

Grad se, osim ustavom, uspostavlja federalnim zakonom na osnovu sporazuma o udruživanju dviju ili više općina, odnosno odluke općinskog vijeća općine koja ispunjava propisane kriterije stava 1. ovog člana, a koja ima najmanje 30.000 stanovnika, odnosno u čijem gradskom središtu kao zaokruženom urbanom području živi najmanje 10.000 stanovnika.

Grad u smislu ovog Zakona predstavlja sjedište kantona i u slučaju neispunjavanja uvjeta iz stava 2. ovog člana.

Izuzetno od uvjeta iz st. 1. i 2. ovog člana, gradom se može proglasiti općina od posebnog historijskog i kulturnog značaja.

Član 6.

Jedinica lokalne samouprave ima svojstvo pravnog lica.

Član 7.

Jedinica lokalne samouprave ima pravo slobodnog i samostalnog raspolaganja svojom imovinom u skladu sa zakonom.

Jedinica lokalne samouprave samostalno raspolaze finansijskim sredstvima u skladu sa zakonom.

III. SAMOUPRAVNI DJELOKRUG JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE

Član 8.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njene nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koje ne mogu biti ograničene ili uskraćene od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebno spadaju:

- osiguranje i zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda u skladu sa Ustavom;
- donošenje budžeta jedinice lokalne samouprave;
- donošenje programa i planova razvoja jedinice lokalne samouprave i stvaranje uvjeta za privredni razvoj i zapošljavanje;
- utvrđivanje i provođenje politike uređenja prostora i zaštite čovjekove okoline;
- donošenje prostornih, urbanističkih i provedbenih planova, uključujući zoniranje;
- utvrđivanje i provođenje stambene politike i donošenje programa stambene i druge izgradnje;
- utvrđivanje politike korištenja i utvrđivanje visine naknada za korištenje javnih dobara;
- utvrđivanje i vođenje politike raspolaganja, korištenja i upravljanja građevinskim zemljištem;
- utvrđivanje politike upravljanja i raspolaganja imovinom jedinice lokalne samouprave;
- utvrđivanje politike upravljanja prirodnim resursima jedinice lokalne samouprave i raspodjele sredstava ostvarenih na osnovu njihovog korištenja;
- upravljanje, finansiranje i unapređenje djelatnosti i objekata lokalne komunalne infrastrukture:
 - vodosnabdijevanje, odvođenje i prerada otpadnih voda,
 - prikupljanje i odlaganje čvrstog otpada,
 - održavanje javne čistoće,
 - gradska groblja,
 - lokalni putevi i mostovi,
 - ulična rasvjeta,
 - javna parkirališta,
 - parkovi;
- organiziranje i unapređenje lokalnog javnog prijevoza;
- utvrđivanje politike predškolskog obrazovanja, unapređenje mreže ustanova, te upravljanje i finansiranje javnih ustanova predškolskog obrazovanja;
- osnivanje, upravljanje, finansiranje i unapređenje ustanova osnovnog obrazovanja;
- osnivanje, upravljanje, unapređenje i finansiranje ustanova i izgradnja objekata za zadovoljavanje potreba stanovništva u oblasti kulture i sporta;
- ocjenjivanje rada ustanova i kvaliteta usluga u djelatnosti zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, kulture i sporta, te osiguranje finansijskih sredstava za unapređenje njihovog rada i kvaliteta usluga u skladu sa potrebama stanovništva i mogućnostima jedinice lokalne samouprave;

- analiza stanja javnog reda i mira, sigurnosti ljudi i imovine, te predlaganje mjera prema nadležnim organima za ova pitanja;
- organiziranje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spasavanja ljudi i materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa;
- uspostavljanje i vršenje inspekcijskog nadzora nad izvršavanjem propisa iz vlastitih nadležnosti jedinice lokalne samouprave;
- donošenje propisa o porezima, naknadama, doprinosima i taksama iz nadležnosti jedinice lokalne samouprave;
- raspisivanje referenduma za područje jedinice lokalne samouprave;
- raspisivanje javnog zajma i odlučivanje o zaduženju jedinica lokalne samouprave;
- preduzimanje mjera za osiguranje higijene i zdravlja;
- osiguravanje uvjeta rada lokalnih radio i TV stanica u skladu sa zakonom;
- osiguravanje i vođenje evidencija o ličnim stanjima građana i biračkih spiskova;
- poslovi iz oblasti premjera i katastra zemljišta i evidencija o nekretninama;
- organiziranje efikasne lokalne uprave prilagodene lokalnim potrebama;
- uspostavljanje organizacije mjesne samouprave;
- zaštita životinja.

Osim ukoliko zakon ne odredi da neku nadležnost treba smatrati povjerenom, nadležnost, ustanovljena ili predviđena zakonom, smatra se vlastitom nadležnosti jedinice lokalne samouprave.

Član 9.

Poslove iz okvira vlastitih nadležnosti, kao i poslove iz okvira povjerenih poslova jedinice lokalne samouprave mogu obavljati i putem zajedničkih organa, službi, organizacija i institucija s javnim ovlaštenjima i putem drugih vidova saradnje jedinice lokalne samouprave.

Član 10.

Poslovi federalnih i kantonalnih vlasti mogu biti povjereni jedinici lokalne samouprave zakonom nakon konsultovanja organa lokalnih vlasti kojima se navedeni poslovi povjeravaju, uzimajući u obzir princip supsidijarnosti i sposobnosti lokalnih vlasti i njihove administracije da te poslove efikasno obavljaju.

Član 11.

Prijenos i povjeravanje novih poslova jedinicama lokalne samouprave bit će praćeni dodjelom sredstava potrebnih za njihovo efikasno obavljanje.

IV. ORGANI JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE

Član 12.

Organi jedinice lokalne samouprave su vijeće i načelnik/ca.

Član 13.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini, a gradsko vijeće u gradu (u daljnjem tekstu: vijeće).

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- priprema i dvotrećinskom većinom glasova usvaja statut jedinice lokalne samouprave;
- usvaja budžet i izvještaj o izvršenju budžeta jedinice lokalne samouprave;
- donosi razvojne, prostorne i urbanističke planove i programe, te provedbene planove, uključujući zoniranje;
- donosi propise o porezima, taksama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom;
- donosi odluke o upravljanju i raspolaganju imovinom jedinice lokalne samouprave;
- donosi odluke o zaduživanju;
- donosi programe uređenja građevinskog zemljišta;
- donosi plan korištenja javnih površina;
- donosi odluke o organizaciji mjesne samouprave i nazivima ulica, trgova i dijelova naseljenih mjesta;

- donosi odluke o udruživanju jedinica lokalne samouprave u savez i druge oblike organiziranja;
- donosi odluke o proglašenju praznika jedinice lokalne samouprave;
- donosi odluke o nagradama i priznanjima jedinica lokalne samouprave;
- bira i razrješava predsjedavajućeg i zamjenika predsjedavajućeg vijeća;
- donosi odluke o raspisivanju referenduma;
- razmatra godišnje izvještaje o provođenju politike jedinice lokalne samouprave i aktivnostima načelnika/ce;
- osniva preduzeća i ustanove za obavljanje poslova od interesa za jedinicu lokalne samouprave;
- donosi poslovnik o svom radu;
- obavlja i druge poslove utvrđene zakonom i statutom.

Članovi vijeća odgovaraju za ustavnost i zakonitost akata koje vijeće donosi u okviru svojih nadležnosti.

Član 14.

Izvršni organ jedinice lokalne samouprave je općinski načelnik/ca u općini a gradonačelnik/ca u gradu (u daljnjem tekstu: načelnik/ca).

Član 15.

Načelnik/ca u okviru svoje nadležnosti:

- predstavlja i zastupa jedinicu lokalne samouprave;
- donosi akte iz svoje nadležnosti;
- izrađuje i vijeću na usvajanje podnosi nacrt i prijedlog budžeta, ekonomske planove, razvojne planove, investicione programe, prostorne i urbanističke planove i ostale planske i regulatorne dokumente koji se odnose na korištenje i upravljanje zemljištem, uključujući zoniranje i korištenje javnog zemljišta;
- predlaže odluke i druge opće akte vijeću;
- provodi politiku jedinice lokalne samouprave u skladu sa odlukama vijeća, izvršava budžet jedinice lokalne samouprave i osigurava primjenu odluka i drugih akata vijeća;
- izvršava zakone i druge propise čije je izvršenje povjereno jedinici lokalne samouprave;
- utvrđuje organizaciju službi za upravu i drugih službi jedinice lokalne samouprave;
- donosi pravilnik o unutrašnjoj organizaciji službi jedinice lokalne samouprave;
- realizira saradnju jedinice lokalne samouprave s drugim općinama, gradovima, međunarodnim i drugim organizacijama u skladu sa odlukama i zaključcima vijeća i njegovih radnih tijela;
- podnosi izvještaj vijeću o ostvarivanju politike jedinice lokalne samouprave i svojim aktivnostima.

Načelnik/ca odgovara za ustavnost i zakonitost akata koje donosi, odnosno predlaže vijeću.

V. MEĐUSOBNI ODNOSI VIJEĆA I NAČELNIKA/CE

Član 16.

Međusobni odnosi vijeća i načelnika/ce zasnivaju se na principima međusobnog uvažavanja i saradnje, uz pojedinačnu odgovornost za ostvarivanje vlastitih nadležnosti i zajedničku odgovornost za funkcioniranje jedinica lokalne samouprave.

Član 17.

Načelnik/ca je dužan dostaviti prijedlog budžeta vijeću u roku propisanom budžetskim kalendarom.

Član 18.

Vijeće većinom od ukupnog broja vijećnika usvaja budžet u roku predviđenom budžetskim kalendarom.

Do usvajanja novog budžeta, najduže 90 dana nakon početka budžetske godine, finansiranje jedinice lokalne samouprave ne može biti veće od realizacije budžeta za isti period prethodne godine umanjenog za kapitalne investicije, izuzevši kapitalne investicije čija se realizacija nastavlja u tekućoj godini.

Ukoliko vijeće ne usvoji budžet u roku od 90 dana od početka budžetske godine, načelnik/ca proglašava budžet.

Budžet stupa na snagu nakon objavljivanja u službenom glasilu jedinice lokalne samouprave.

Član 19.

Ukoliko načelnik/ca, vijeće ili jedna trećina vijećnika smatraju da usvojeni budžet u određenoj poziciji može ugroziti funkcioniranje jedinice lokalne samouprave, mogu u roku od sedam dana tražiti arbitražu.

Arbitražu će u roku od mjesec dana vršiti tijelo koje će formirati Federalno ministarstvo finansija, čiji je nalaz obavezujući.

Arbitražno tijelo činit će predstavnici Federalnog ministarstva finansija, kantonalnog ministarstva finansija, općinskog vijeća i općinskog načelnika/ce, nezavisni ekspert iz oblasti finansija i predstavnik Saveza općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine.

Do donošenja arbitražne odluke budžet se izvršava.

Član 20.

Vijeće, odnosno, načelnik/ca može u roku od tri dana nakon donošenja odluke zatražiti da vijeće, odnosno načelnik/ca preispita odluku ili akt koji smatra neustavnim ili nezakonitim.

U slučaju iz prethodnog stava nadležni organ dužan je preispitati svoju odluku, odnosno akt u roku od 30 dana i obavijestiti vijeće, odnosno načelnika o svojoj odluci do kada se taj akt neće izvršiti.

Kada vijeće, odnosno načelnik/ca potvrdi svoju odluku, odnosno akt, vijeće, odnosno načelnik/ca može u roku od 15 dana pokrenuti postupak preispitivanja odluke, odnosno akta pred nadležnim organom u skladu sa ustavom i zakonom.

Član 21.

Vijeće, odnosno načelnik/ca može u roku od tri dana nakon donošenja odluke zatražiti da vijeće, odnosno načelnik/ca preispita odluku, ili akt koji smatra štetnim po jedinicu lokalne samouprave, a čije izvršenje može proizvesti nepopravljivu štetu po interese ili imovinu jedinice lokalne samouprave.

Organ koji je donio odluku preispitat će je nakon 15 dana do kada se ona ne primjenjuje.

Član 22.

Načelnik/ca dužan je redovno informirati vijeće o ostvarivanju politike jedinice lokalne samouprave, odgovarati na zastupnička pitanja i inicijative, na način i u rokovima utvrđenim statutom.

Član 23.

Vijeće je dužno razmotriti prijedlog odluke, odnosno informaciju koju podnese načelnik/ca i o tome se izjasniti u rokovima utvrđenim statutom.

VI. MJESNA SAMOUPRAVA

Član 24.

Mjesna samouprava u jedinici lokalne samouprave ostvaruje se u mjesnoj zajednici kao obaveznom obliku mjesne samouprave koju osniva vijeće, te u gradskim četvrtima i drugim oblicima mjesne samouprave u skladu sa statutom jedinice lokalne samouprave.

Odlukom o osnivanju mjesne zajednice utvrđuju se: naziv, sjedište, područje mjesne zajednice, mjesna područja, odnosno drugi dijelovi mjesne zajednice, kao i druga pitanja u vezi sa ostvarivanjem mjesne samouprave.

Član 25.

Gradani u mjesnoj zajednici putem organa mjesne zajednice odlučuju o poslovima značajnim za život i rad na području mjesne zajednice, a naročito:

- pokreću i učestvuju u javnoj raspravi kod pripreme i donošenja urbanističkih planova na području mjesne zajednice, pokreću inicijative, daju mišljenja i učestvuju u izgradnji komunalnih objekata i objekata u općoj upotrebi;
- pokreću i učestvuju u raspravama o inicijativama i aktivnostima za razvoj privrede i društvenih djelatnosti;
- brinu o zaštiti osoba kojima je potrebna pomoć i u tu svrhu pokreću saradnju sa stručnim organima u oblasti socijalne zaštite;

- staraju se o razvoju kulture i sporta i stvaraju uvjete za dostupnost ustanova i objekata kulture i sporta svim građanima, a pogotovo mladim;
- stvaraju uvjete i preduzimaju mjere za očuvanje i zaštitu prirodnih i radom ostvarenih vrijednosti čovjekove sredine;
- drugim poslovima utvrđenim statutom i pravilima mjesnih zajednica vodeći računa o vrsti i obimu potreba, raspoloživim sredstvima, kao i interesima građana u cjelini.

Član 26.

Mjesna zajednica može biti osnovana za jedno naseljeno mjesto, više međusobno uvezanih manje naseljenih mjesta, ili za veći dio naselja koji u odnosu na ostale dijelove naselja čini cjelinu.

Inicijativu za osnivanje mjesne zajednice mogu pokrenuti građani, udruženja građana sa područja naseljenog mjesta za čije se područje predlaže osnivanje nove mjesne zajednice, vijeće ili načelnik/ca jedinice lokalne samouprave.

Mjesna zajednica osniva se na način i po postupku utvrđenom statutom jedinice lokalne samouprave u kojoj se osniva mjesna zajednica.

Član 27.

Mjesna zajednica ima svojstvo pravnog lica u okviru prava i dužnosti utvrđenih statutom i odlukom o osnivanju.

Član 28.

Statutom mjesne zajednice, u skladu sa statutom jedinice lokalne samouprave i aktom o osnivanju, utvrđuju se poslovi koje obavlja mjesna zajednica, organi, kao i postupak izbora, organizacija i rad organa, način odlučivanja i druga pitanja od značaja za rad mjesne zajednice.

Član 29.

Organi mjesnih zajednica bit će obavezno konsultovani o pitanjima o kojima vijeće jedinice lokalne samouprave odlučuje dvotrećinskom većinom i u postupku donošenja planova jedinice lokalne samouprave, kao i o drugim pitanjima o kojima je zatražena konsultacija od vijeća ili načelnika/ce jedinice lokalne samouprave.

Organi mjesnih zajednica mogu davati inicijative o pitanjima iz nadležnosti mjesne zajednice, jedinice lokalne samouprave i institucija koje vrše javne ovlasti.

Član 30.

Odlukom vijeća jedinice lokalne samouprave može se svim ili pojedinim mjesnim zajednicama povjeriti obavljanje određenih poslova iz izvornog djelokruga lokalne samouprave, uz osiguranje za to potrebnih sredstava.

Član 31.

Sredstva za rad mjesne zajednice, odnosno drugog oblika mjesne samouprave su:

- 1) mjesne zajednice imat će prihode srazmjernje ovlaštenjima predviđenim zakonom i statutom;
- 2) sistem finansiranja mjesnih zajednica mora biti dovoljno raznovrstan i evolutan kako bi mogao slijediti, koliko je praktički moguće, promjene stvarnih troškova obavljanja poslova iz ovlaštenja mjesne zajednice;
- 3) sredstva osigurana iz sredstava samodoprinosu;
- 4) sredstva za usluge koja svojim aktivnostima ostvaruje mjesna zajednica;
- 5) pokloni i druga sredstva.

Mjesna zajednica koristi sredstva u skladu sa svojim programima i planovima.

Član 32.

Nadzor nad radom organa mjesne zajednice vrši vijeće jedinice lokalne samouprave na način utvrđen statutom.

VII. FINANSIRANJE I IMOVINA JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE

Član 33.

Jedinice lokalne samouprave imaju pravo na pokretnu i nepokretnu imovinu i na odgovarajuće izvore finansiranja

kojima slobodno raspoložu u okviru svojih ovlasti, kao i na sredstva za obavljanje delegiranih ili prenesenih poslova iz okvira prava i dužnosti viših tijela vlasti.

Član 34.

Jedinice lokalne samouprave imaju pravo na odgovarajuće sopstvene finansijske izvore kojima lokalni organi mogu slobodno raspolagati u okviru svoje nadležnosti u skladu sa zakonom.

Jedan dio finansijskih izvora jedinica lokalne samouprave ostvarivat će se od lokalnih taksi i naknada čiju stopu jedinica lokalne samouprave utvrđuje u okviru zakona.

Finansijska sredstva jedinica lokalne samouprave bit će srazmjerna njihovim nadležnostima koje su im dodijeljene zakonom. Svaki prijenos novih funkcija bit će praćen finansijskim sredstvima potrebnim za njihovo efikasno izvršavanje.

Zakonodavac je dužan pribaviti mišljenje od Saveza općina i gradova o svim pitanjima koja se odnose na dodjelu sredstava, kao i o svim promjenama zakona koje mogu utjecati na finansijske obaveze jedinica lokalne samouprave.

U skladu sa utvrđenom fiskalnom politikom, zakonom se utvrđuju vrste poreza, naknada, doprinosa i taksi koji u cijelosti ili djelimično pripadaju jedinicama lokalne samouprave kao izvorni prihodi.

Član 35.

Imovinom u vlasništvu općine mora se upravljati u skladu sa zakonom i drugim propisima, te u interesu lokalnog stanovništva i s pažnjom dobrog domaćina.

Postupak utvrđivanja i prijenosa vlasništva i rješavanje međusobnih potraživanja u vezi s prijenosom vlasništva, kao i druga imovinska potraživanja uređuju se zakonom.

Vijeće odlučuje o pribavljanju, korištenju, upravljanju i raspolaganju imovinom jedinice lokalne samouprave.

Član 36.

U zakonom propisanim okvirima jedinice lokalne samouprave donose propise o naknadama i taksama, kao i provedbene propise o oporezivanju.

Član 37.

Jedinicama lokalne samouprave pripadaju prihodi:

a) vlastiti prihodi:

- porezi za koje jedinice lokalne samouprave samostalno određuju stopu u skladu sa zakonom,
- lokalne takse i naknade čije iznose utvrđuje vijeće u skladu sa zakonom,
- kazne i kamate u skladu sa zakonom,
- prihod od upotrebe i prodaje imovine,
- prihod od preduzeća i drugih pravnih lica u vlasništvu jedinice lokalne samouprave, kao i prihod od koncesija u skladu sa zakonskim propisima,
- darovi, nasljedstva, pomoći i donacije,
- prihodi od samodoprinosu,
- prihodi od budžetskih korisnika,
- drugi prihodi utvrđeni zakonom ili odlukom vijeća;

b) drugi prihodi:

- prihodi od dijeljenih poreza, definirani zakonom,
- transferi i grantovi od viših nivoa vlasti,
- dug u skladu sa zakonom.

Član 38.

Raspodjela sredstava jedinicama lokalne samouprave vršit će se na osnovu kriterija i formula za dodjelu koji će biti utvrđeni posebnim zakonom, uvažavajući princip solidarnosti i fiskalnog izjednačavanja.

VIII. JAVNOST RADA ORGANA LOKALNE SAMOUPRAVE

Član 39.

Jedinica lokalne samouprave dužna je, na način utvrđen ovim Zakonom, kao i preduzimanjem drugih mjera i aktivnosti, osigurati, razvijati i jačati javnost rada kao preduvjet efektivnog političkog nadzora i garancije da će organi jedinice lokalne samouprave provoditi svoje dužnosti u interesu lokalne zajednice.

Члан 40.

Sjednici vijeća mogu prisustvovati građani na način i pod uvjetima propisanim poslovníkom o radu u skladu sa zakonom.

Obavještenja i informacije o obavljanju poslova organa jedinice lokalne samouprave mogu davati predstavnici načelnika/ce i predstavnici vijeća.

U cilju informiranja javnosti organi jedinice lokalne samouprave podnoseće javnosti godišnje izvještaje u kojima će se uporediti postignuti rezultati s planiranim programskim ciljevima.

Vijeće će statutom regulirati javnost rada pravovremenim, istinskim, potpunim i objektivnim informiranjem javnosti o svom radu.

Члан 41.

Službenici lokalne samouprave koji su ovlašteni davati odgovarajuće informacije lično su odgovorni za njihovu tačnost i pravovremenost. Neovlašteno davanje informacija ili davanje netačnih informacija predstavlja težu povredu službene dužnosti.

Члан 42.

Predstavnik načelnika/ce i vijeća mogu odlučiti da se u postupku pripreme i donošenja općeg akta objavi njegov tekst u svim fazama donošenja putem sredstava javnog informiranja, kao i da se odredi rok za davanje pisanih primjedbi na odnosni tekst općeg akta.

IX. NEPOSREDNO UČESTVOVANJE GRAĐANA U ODLUČIVANJU U JEDINICAMA LOKALNE SAMOUPRAVE

Члан 43.

Građani neposredno odlučuju o pitanjima iz nadležnosti organa jedinica lokalne samouprave putem referendum, mjesnog zbora građana i drugih oblika neposrednog izjašnjavanja.

Postupak i procedure neposrednog odlučivanja građana iz samonpravnog djelokruga jedinica lokalne samouprave uređuju se zakonom i statutom.

Svoje prijedloge građani podnose putem građanske inicijative, udruženja građana, nevladinih organizacija, kao i na drugi način utvrđen statutom.

Jedinice lokalne samouprave mogu uvoditi bilo koje druge mehanizme participativne demokratije koji nisu zabranjeni zakonom.

Члан 44.

Referendum se može raspisati radi odlučivanja o prijedlogu o promjeni statuta, o prijedlogu općeg akta ili drugih pitanja iz organa jedinica lokalne samouprave, kao i o drugim pitanjima određenim zakonom i statutom. Odluka donesena na referendumu obavezna je za vijeće jedinice lokalne samouprave.

Члан 45.

Građani imaju pravo organu jedinice lokalne samouprave podnositi inicijative za donošenje određenog akta ili rješavanje određenog pitanja iz njegovog djelokruga.

O inicijativi iz stava 1. ovog člana vijeće mora raspravljati ako ga potpisom podrži određeni broj građana upisanih u birački spisak jedinice lokalne samouprave, što se utvrđuje statutom.

Ovaj broj neće biti veći od 5% ukupnog broja građana upisanih u birački spisak.

Члан 46.

Organi jedinica lokalne samouprave dužni su omogućiti građanima i pravnim licima podnošenje podnesaka i pritužbi na svoj rad, kao i na rad njihovih institucija i tijela, te na nepravilan odnos zaposlenih u tim tijelima kada im se obraćaju radi ostvarivanja svojih prava i interesa ili izvršavanja svojih građanskih dužnosti.

Na podnesene podneske i pritužbe organi jedinica lokalne samouprave dužni su građanima i pravnim licima dati odgovor u roku od 30 dana od dana podnošenja prigovora ili podnesaka.

X. UPRAVNI NADZOR NAD RADOM JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE

Члан 47.

Upravni nadzor nad aktivnostima jedinica lokalne samouprave vrše nadležni federalni i kantonalni organi u okviru svojih odgovarajućih područja nadležnosti.

Upravni nadzor nad aktivnostima jedinica lokalne samouprave vrši se samo u slučajevima utvrđenim zakonom.

Upravni nadzor nad aktivnostima jedinica lokalne samouprave ne ograničava pravo lokalnih vlasti da samostalno i u skladu sa zakonom upravljaju javnim poslovima koji spadaju u djelokrug njihovih vlastitih nadležnosti.

Nadzor nad vršenjem vlastitih nadležnosti jedinica lokalne samouprave ograničava se na nadzor nad zakonitošću preduzetih aktivnosti.

Nadzor u pogledu zakonitosti i ekspeditivnosti donesenih odluka može se vršiti u odnosu na poslove čije je obavljanje povjerenjeno jedinicama lokalne samouprave. Federalni i kantonalni organi mogu zajednički vršiti nadzor nad ekspeditivnošću u donošenju odluka.

Intervencija nadzornih organa bit će srazmjerna važnosti interesa koji štiti. Sve konačne odluke koje se odnose na poništavanje ili preinačavanje akata jedinica lokalne samouprave, usvojenih u okviru njihovih vlastitih nadležnosti, donosi nadležni sud.

Postupak vršenja upravnog nadzora nad aktivnostima jedinica lokalne samouprave utvrđuje se zakonom.

Члан 48.

Upravni nadzor nad radom organa jedinice lokalne samouprave u vršenju vlastitih nadležnosti jedinice lokalne samouprave uređuje jedinica lokalne samouprave statutom, na način da se ojača uloga nezavisnih tijela, te unutrašnji mehanizmi nadzora, posebno u oblastima finansija i upravljanja.

Члан 49.

Organi jedinice lokalne samouprave odgovorni su za hitnu i potpunu provedbu privremene mjere i sudske odluke koje sud donese u okviru svoje nadležnosti u vezi s nadzorom nad radom organa jedinice lokalne samouprave.

XI. SARADNJA JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE

Члан 50.

Jedinice lokalne samouprave imaju pravo da u vršenju svojih dužnosti međusobno sarađuju radi obavljanja poslova od zajedničkog interesa.

O oblicima i načinu saradnje iz prethodnog stava jedinice lokalne samouprave zaključuju sporazum.

Члан 51.

U cilju zaštite zajedničkog interesa, kao i promoviranja i unapređenja lokalne samouprave, gradovi i općine mogu formirati saveze na nivou Bosne i Hercegovine i Federacije BiH.

Savez na nivou Federacije ima pravo:

1. djelovati kao zakonski zastupnik svojih članica pred vlastima u Federaciji BiH;
2. pripremati prijedloge zakona i amandmane na prijedloge zakona u cilju poboljšanja zakona i propisa koji reguliraju rad jedinica lokalne samouprave;
3. davati mišljenja i prijedloge u vezi s raspodjelom javnih prihoda u dijelu koji se odnosi na finansiranje jedinica lokalne samouprave;
4. uspostavljati kontakte i saradnju sa sličnim organizacijama u zemlji i inozemstvu, te postati član međunarodnih asocijacija;
5. obavljati druge funkcije u skladu sa statutom Saveza.

Prava navedena u ovom članu mogu biti korištena ako Savez na nivou Federacije BiH okuplja više od dvije trećine gradova i općina u Federaciji BiH.

XII. ODNOS I SARADNJA FEDERALNIH I KANTONALNIH VLASTI I JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE

Član 52.

U vršenju vlasti i ostvarivanju prava i dužnosti građana kantonalne i vlasti jedinica lokalne samouprave djeluju zajednički na partnerskim osnovama, izuzev u oblasti administrativnog nadzora koji veže federalne i kantonalne vlasti u pogledu rada vlasti jedinica lokalne samouprave.

Član 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinica lokalne samouprave i o svom stavu i preduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.

Član 54.

U vršenju povjerenih ovlasti jedinice lokalne samouprave primjenjuju sva uputstva i smjernice koje dobiju od federalnih i kantonalnih vlasti.

Član 55.

Jedinica lokalne samouprave ima pravo da izvršenje prenesenih nadležnosti prilagodi lokalnim uvjetima kada to predviđa zakon, ili kada ih za to ovlaste nadležne federalne ili kantonalne vlasti.

Član 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konsultovanje, u smislu iz prethodnog stava ovog člana, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

XIII. NADZOR NAD PRIMJENOM ZAKONA

Član 57.

Nadzor nad primjenom ovog Zakona vrši Federalno ministarstvo pravde i Federalno ministarstvo finansija, svako u okviru svojih nadležnosti.

XIV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 58.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95).

Federacija BiH i kantoni dužni su uskladiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Jedinice lokalne samouprave dužne su uskladiti svoje statute sa ovim Zakonom u roku od 12 mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Stupanjem na snagu ovog Zakona prestaju da važe odredbe kantonalnih zakona o lokalnoj samoupravi i odredbe statuta jedinica lokalne samouprave koje su u suprotnosti sa odredbama ovog Zakona.

Član 59.

Prijenos poslova i nadležnosti dodijeljenih ovim Zakonom, kao i odgovornost jedinica lokalne samouprave za njihovo vršenje, počet će istovremeno s prijenosom sredstava potrebnih za njihovo obavljanje.

Član 60.

Odredbe ovog Zakona primjenjivat će se i na Grad Sarajevo i na Grad Mostar, osim onih koje su u suprotnosti sa odredbama Ustava Federacije BiH koje su regulirale status Grada Sarajeva i Grada Mostara.

U Kantonu Sarajevo, ustavom, zakonom i statutom, uredit će se pitanja nadležnosti i teritorijalne organizacije Grada Sarajeva, općina u sastavu Grada Sarajeva, kao i općina koje nisu u sastavu Grada Sarajeva, njihovi međusobni odnosi i način finansiranja, s

obzirom na specifičnosti organizacije Sarajeva, u roku od 12 mjeseci od dana donošenja ovog Zakona.

Član 61.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić, s. r.	Predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH Muhamed Ibrahimović, s. r.
--	---

Temeljem članka IV.B.7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O NAČELIMA LOKALNE SAMOUPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Prolašava se Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkog doma od 19. srpnja 2006. godine i na sjednici Doma naroda od 12. srpnja 2006. godine.

Broj 01-02-609/06
24. kolovoza 2006. godine
Sarajevo

Predsjednik
Niko Lozančić, v. r.

ZAKON

O NAČELIMA LOKALNE SAMOUPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. TEMELJNA ODREDBA

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju: definicija lokalne samouprave, samoupravni djelokrug, tijela jedinica lokalne samouprave, međusobni odnosi vijeća i načelnika/ca jedinica lokalne samouprave, mjesna samouprava, financiranje i vlasništvo, javnost rada, izravno sudjelovanje građana u odlučivanju, upravni nadzor, suradnja jedinica lokalne samouprave i viših tijela vlasti, odnos i suradnja federalnih i kantonalnih vlasti i jedinica lokalne samouprave, nadzor nad primjenom zakona, kao i druga pitanja.

II. DEFINICIJA LOKALNE SAMOUPRAVE

Članak 2.

Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, reguliraju i upravljaju određenim javnim poslovima temeljem vlastite odgovornosti i u interesu lokalnoga stanovništva.

Članak 3.

Lokalna se samouprava organizira i ostvaruje u općinama i gradovima kao jedinicama lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: "jedinice lokalne samouprave"), a izvršavaju je tijela jedinice lokalne samouprave i građani, sukladno ustavu, zakonu i statutu jedinice lokalne samouprave.

Članak 4.

Općina je jedinica lokalne samouprave koja je, temeljem ispunjavanja propisanih kriterija, uspostavljena zakonom.

Članak 5.

Grad je jedinica lokalne samouprave koja predstavlja urbanu, infrastrukturnu cjelinu povezanu svakodnevnim potrebama stanovništva.

Grad se, osim ustavom, uspostavlja federalnim zakonom, temeljem sporazuma o udruživanju dviju ili više općina, odnosno odluke općinskoga vijeća općine koja ispunjava propisane kriterije stavka 1. ovoga članka, a koja ima najmanje 30.000 stanovnika, odnosno u čijem gradskom središtu kao

Члан 60a

"Изузетно, искључиво у сврху привременог финансирања Града Мостара и само за период од 1. априла 2009. године до 30. септембра 2009. године, став (2) члана 18. неће се примјењивати".

Члан 2.

Овај Закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

ODLUKA VISOKOG PREDSTAVNIKA

– radni prijevod –

Koristeći se овлашћенима која су високим представнику дана чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној provedби Мировног уговора) Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (у даљњем тексту: Опћи оквирни споразум), према којем је високи представник коначни ауторитет за тумачење наведеног Споразума о цивилној provedби Мировног уговора, и чланом II 1. (d) претходно наведеног Споразума, који од високог представника захтијева да олакша рјешавање било којих poteškoća које се појаве у вези са цивилном provedбом Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Pozivajući se на став XI.2 Закључака Конференције за implementaciju mira одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вijeće за implementaciju mira поздравило namjerу visokог представника да употријеби свој коначни ауторитет у земљи у вези с тумачењем Споразума о implementaciji цивилног дијела Мировног уговора, како би pomogao у изналажењу рješenja за проблеме у складу с gorenavedеним, "donoшењем обавезујућих одлука, када то ocijени neophodним", о одређеним питањима, укључујући и (prema тачки (c) stava XI.2) mjere којима се осигурава implementacija Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и njenih entiteta";

Svjestan да је прошло готово десет (10) мјесеци од одржавања Локалних избора, а готово девет (9) мјесеци од конституирања Градског вijeća Града Мостара;

Osудујући то што, као резултат понашања изабраних градских вijeћника и странака које они представљају, још увијек није изабран градоначелник Града Мостара;

Konstatirajući да су политички субјекти у Градском вijeћу Града Мостара, својим крајње neodgovорним понашањем, претпоставили своје појединачне и stranačke интересе интереса града и грађана те тако злоупотријебили повjerenje оних који су их изабрали;

Pozivajući se на писмо вршиоца дужности visokог представника од 11. марта 2009. године, upућено predsjednicima одбора политичких странака Града Мостара, у којем им је skrenuta пањња на чињеницу да је stanje у Граду Mostaru neodрживо и у којем је дано upozorenje да би visoki представник mogao предузети одређене mjere како би takво stanje popravio;

Pozivajući se također на то да се 8. маја 2009. године visoki представник obratio predsjednicima политичких странака zastупљених у Mostaru, захтијевајући од странака да постигну neophodни споразум ради избора градоначелника у најкраћем могућем року;

Imajući u vidu да је Управни одбор Вijeća за implementaciju mira, у свом коминикеу од 26. марта 2009. године donesenом у Сарајеву, smatrao "да је nepриhvatljivo што Градско вijeće Мостара није изабрало novог градоначелника скоро šest мјесеци након избора", и захтијевао од политичких странака у Mostaru "да без даљњег odlaganja испуне ову основну обавезу према грађанима Мостара", и "enerгично подстакao visokог представника да олакша изналажење рješenja за poteškoće које постићу из ове ситуације";

S obzirom na то да је Управни одбор Вijeća за implementaciju mira, у свом коминикеу од 30. јуна 2009. године donesenом у

Сарајеву, ponovio своје позиве visokом представнику "да предузме даље korake како би олакшао процес избора novог градоначелника Мостара";

Uzimajući u obzir то да је Градско вijeće zbog свог stalног neuspjehа да именује градоначелника било prinуђено nastaviti с Odlukом о привременом финансирању до 31. марта 2009. године и да, чак око три мјесеца по истеку Odlуке о привременом финансирању, Градско вijeće још увијек није именовало градоначелника и stoga није usvojilo budжет за 2009. годину, те је на тај начин довело у питање функционирање свих градских институција;

Konstatirajući да је neuspjeh Градског вijeća да именује градоначелника и usvoји градски budжет doveo до stanja које се све брже pogorшава, stanja у којем zaposlenи у Граду Mostaru не примaju плаће и рад јавних служби је у opasности од potpunог prekida;

Konstatirajući да се stanje у Граду Mostaru rapidно pogorшало tokом protekliх мјесеци и да изiskuje brзу реакцију како би се избјегло даљње pogorшавање humanitarне ситуације и појава друштвене кризе.

Konstatirajući također да овај neuspjeh од стране Градског вijeća представља dugoroчну штету за Град и njegове грађане;

Žалећи zbog тога што је prinуђен да djeluje у име локалних органа власти с циљем да omoguћи функционирање институција Града Мостара;

Uvjeren да ова Odlука не ослобађа izабране вijeћнике njihове обавезе да изaberу градоначелника и да након тога usvoје градски budжет, те да политички субјекти у Градском вijeћу Града Мостара moraju коначно djelovati у складу са својим odgovornostима према грађанима;

Uzevši у obzir и razmotrivši све наведено, visoki представник donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O DOPUNI ZAKONA O PRINCIPIMA LOKALNE SAMOUPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", br. 49/06)

Закон који сlijеди и који чини саставни dio ове Odlуке, привремено ће обуставити примјену члана 18., став (2), Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине до 30. септембра 2009. године, или док Градско вijeće Града Мостара не usvoји Budжет Града Мостара за 2009. годину.

Овај Закон ступа на снагу у складу с одредбом предвиђеном у члану 2. istог Закона.

Ова Odlука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ" и "Службеном гласнику Града Мостара".

Br. 05/09

29. јула 2009. године
Сарајево

Visoki представник
Dr. Valentin Inzko, s. r.

ZAKON

O DOPUNI ZAKONA O PRINCIPIMA LOKALNE SAMOUPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Члан 1.

Иза члана 60. dodaje се нови члан 60a, који glasi:

Члан 60a

"Изузетно, искључиво у сврху привременог финансирања Града Мостара и само за период од 1. априла 2009. године до 30. септембра 2009. године, став (2) члана 18. неће се примјењивати".

Član 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

696

Na osnovi članka 19. stavak 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u svezi sa Zaključcima V. broj 294/09 koje je na 98. sjednici od 9. travnja 2009. godine donijela Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 109. sjednici održanoj 16. srpnja 2009. godine, donosi

ODLUKU

O MJERAMA ZA SPRIJEČAVANJE ŠIRENJA I UNIŠTAVANJE KOROVSKJE BILJNE VRSTE - AMBROSIA ARTEMISIIFOLIA L. (AMBROZIJA)

I.

Ovom Odlukom se propisuju mjere za sprječavanje širenja suzbijanjem i uništavanjem korovske biljne vrste - *Ambrosia artemisiifolia* L. (u daljnjem tekstu: ambrozija), utvrđuju osobe dužne da provode mjere i određuje nadzor nad sprovođenjem. Suzbijanje i uništavanje ambrozije vrši se na površinama: poljoprivrednog, šumskog, građevnog i vodnog zemljišta.

II.

Mjere za sprječavanje širenja i uništavanje ambrozije provode:

- 1) vlasnici i korisnici poljoprivrednog zemljišta - obrađenog i neobrađenog (njive, voćnjaci, vinogradi, vrtovi i bašte, livade i drugo) i zapuštenih površina poljoprivrednog zemljišta;
- 2) vlasnici i korisnici šumskog zemljišta (šuma i lovišta);
- 3) vlasnici i korisnici građevnog zemljišta - izgrađenog i neizgrađenog;
- 4) subjekti koji upravljaju vodotokovima i kanalima i površinama uz vodotoke i kanale;
- 5) subjekti koji održavaju površine uz javne puteve, ceste i željezničke pruge;
- 6) subjekti koji upravljaju nacionalnim parkovima, parkovima, grobljima i drugim zelenim površinama;
- 7) vlasnici i korisnici zapuštenih površina zemljišnih površina pored puteva, staza, kao i utrina, degradiranih pašnjaka, zapuštenih parkova, iskrčeni mjesta u šumama i drugo.

III.

Vlasnici, korisnici i subjekti iz točke II ove Odluke dužni su da u tijeku vegetacijske sezone, u više navrata, u periodu od svibnja do kraja lipnja prije fenološke faze cvjetanja, pa sve do kolovoza, na površinama iz točke II ove Odluke redovito suzbijaju i uništavaju ambroziju primjenom slijedećih mjera:

- 1) agrotehničkih mjera: obradom zemljišta (oranje, zaoravanje strništa, tanjiranje), njegom usjeva (okopavanje, međuredno kultiviranje, plijevljenje), uvođenjem i održavanjem plodoreda, pravovremenom sjetvom i prihranom kulture/kultura koje se uzgajaju, drugo;
- 2) mehaničkih mjera: kultivacijom površina (čupanjem, redovitom košnjom, okopavanjem, spaljivanjem uništenog bilja, sjetvom kvalitetne trave čistog sjemena formiranjem gustog i čvrstog pokriva, ustanovljavanjem cvjetnjaka ili sadnjom drveća) i dr.;
- 3) kemijskih mjera: uporabom odgovarajućih sredstava za zaštitu bilja - herbicida (selektivnih i neselektivnih-totalnih) koji imaju odobrenje za promet i uporabu u

Federaciji BiH i koji se koriste za suzbijanje ambrozije. Sredstva za zaštitu bilja moraju se uporabljivati sukladno nalogu za primjenu koje se nalazi u privitku u pakovanju sredstva, strogo vodeći računa o vrsti i namjeni zemljišta na kojem se sredstva primjenjuju (poljoprivredna ili nepoljoprivredna površina), kao i o njihovoj uporabi na propisanoj udaljenosti od voda, vodotokova, izvorišta voda, jezera i sl., i na način kojim će se osigurati očuvanje kvalitete vode i klase vodotoka.

IV.

Mjerodavna kantonalna ministarstva u suradnji sa mjerodavnim općinskim službama dužna su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ove odluke sačiniti evidenciju većih površina na kojima je prisutna ambrozija.

V.

Vlasnici, korisnici i subjekti iz točke II ove Odluke koji zemljište na kome raste ambrozija posjeduju ili su za njega odgovorni ili ga na bilo koji način koriste, snose troškove provođenja mjera iz točke III ove Odluke i troškove uklanjanja bilja.

Vlasnici, korisnici i subjekti iz točke II ove Odluke koji ne preduzmu mjere suzbijanja za sprječavanje širenja i uništavanje ambrozije iz točke III ove Odluke kaznit će se za prekršaj sukladno važećim materijalnim propisima.

VI.

Za vršenje nadzora nad provođenjem ove Odluke zadužuju se mjerodavni inspektorati Federalne uprave za inspeksijske poslove i kantonalnih uprava/ministarstava (poljoprivredni, šumarski, urbanističko-ekološki, vodoprivredni i saobraćajni), svaki u svom djelokrugu rada sukladno Zakonu o inspekcijama u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 69/05).

Mjerodavni inspektorati Federalne uprave inspeksijski nadzor nad provođenjem ove Odluke vrše kod pravnih osoba iz točke II ove Odluke koja su vlasnici, korisnici ili subjekti površina veličine 5 ha i više.

Mjerodavni inspektorati kantonalnih uprava/ministarstava inspeksijski nadzor nad provođenjem ove odluke vrše kod pravnih osoba iz točke II ove Odluke koja su vlasnici, korisnici ili subjekti površina veličine do 5 ha i kod fizičkih osoba.

Inspeksijski nadzor nad provođenjem ove odluke na javnim gradskim ili općinskim zelenim površinama obavljaju gradski odnosno općinski komunalni inspektori sukladno važećim propisima lokalne samouprave općine odnosno grada.

VII.

Federalni zavod za poljoprivredu Sarajevo, Federalni agromediterranski zavod Mostar, te kantonalna ministarstva odnosno kantonalni zavodi nadležni za poslove poljoprivrede i vršenje izvještajno-prognoznih poslova u zaštiti zdravlja bilja će, najkasnije u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ove odluke putem sredstava informiranja i na druge pogodne načine obavijestiti javnost o mjerama za sprječavanje širenja i uništavanje ambrozije i o obvezama iz ove odluke.

VIII.

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana njenog objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 509/09
16. srpnja 2009. godine
Sarajevo

Premijer
Mustafa Mujezinović, v. r.

На основу члана 19. став 2. Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), а у вези са Закључцима V. број 294/09 које је на 98. сједници од 9. априла 2009. године донијела Влада Федерације Босне и Херцеговине, Влада Федерације Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаој 16. јула 2009. године, доноси

Члан 381.

Полицијска управа дужна је одмах по пријему обавјештења одстранити и смјестити у одговарајућу установу лице које се насилнички понаша или од којег пријети опасност од насилничког понашања.

Члан 382.

Поступак заштите од насилничког понашања у породици је хитан и уредиће се посебним законом Федерације.

ДЕВЕТИ ДИО

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 383.

- (1) Новчаном казном у износу од 2.000,00 до 20.000,00 КМ казниће се за прекршај право лице, односно установа ако:
- примјерак записника о признању очинства без одлагања не достави надлежном матичару (члан 56.),
 - одмах не обавјести орган старатељства о упису дјетета без података о оцу (члан 66.),
 - не позове мајку да изјави кога сматра оцем дјетета (члан 67.),
 - не достави лице које је мајка означила оцем дјетета (члан 69.),
 - примјерак записника о признању очинства не достави надлежном матичару (члан 70.),
 - не достави записник о заснивању усвојења (члан 107.),
 - не достави правоснажно рјешење о заснивању усвојења надлежном матичару (члан 111.),
 - не достави рјешење о раскиду усвојења надлежном матичару (члан 123.),
 - не обавјести орган старатељства о повреди права дјетета, а нарочито о насиљу, злоупотребама, поштом злоупотребама и занемаривању дјетета (члан 154.),
 - родитељу одузме право да живи са дјететом (члан 154.),
 - не обавјести надлежног матичара о стављању под старатељство и о престанку старатељства или не обавјести земљишнокњижни уред надлежног суда ради уписа старатељства у земљишну књигу (члан 170.),
 - не предузме мјере за заштиту интереса итгибеника до именовања новог староца (члан 184.),
 - не обавјести тражиоца издржавања о заснивању новог радног односа обезбика издржавања (члан 248.),
 - не поступи по одлуци о издржавању код сваке исплате сталних новчаних примања (члан 371.),
 - не одстрани лице које се насилнички понаша или од којег пријети опасност од насилничког понашања (члан 381.).
- (2) Новчаном казном у износу од 500,00 до 3.000,00 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана и одговорно лице у правном лицу односно установи.
- (3) Новчаном казном у износу од 500,00 до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај службеник вјерске заједнице пред којим је закључен брак прије закљученог брака пред матичаром.

XII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 384.

- Поступак у предметима у којима до дана ступања на снагу овог закона не буде донесена првостепена одлука суда или органа старатељства завршиће се по одредбама овог закона.
- Поступак по редовним и ванредним правним лијековима у предметима у којима није одлучено до дана ступања на снагу овог закона завршиће се по одредбама ранијег закона.
- Уколико по редовним и ванредним правним лијековима првостепена пресуда буде узимана, поступак ће се водити по одредбама овог закона.
- Пресуда и рјешење који су постали правоснажни прије ступања на снагу овог закона извршиће се по овом закону.

Члан 385.

Орган старатељства је ослобођен плаћања судске таксе и трошкова вјештачења у свим случајевима покретања поступака по службеној дужности.

Члан 386.

Непотпуно усвојење засновано по одредбама Породичног закона ("Службени лист СР БиХ", бр. 21/79 и 44/89, као и "Службени лист РБиХ", бр. 6/94 и 13/94) може се на захтјев усвојеноца ускладити са одредбама овог закона ако су услови за заснивање потпуног усвојења постојали у моменту заснивања непотпуног усвојења и ако постоје у моменту подношења захтјева.

Члан 387.

Даном ступања на снагу овог закона престаје примјена Породичног закона ("Службени лист СР БиХ", бр. 21/79 и 44/89, као и "Службени лист РБиХ", бр. 6/94 и 13/94).

Члан 388.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ", а почеће се примјенивати истеком рока од шест мјесеци од дана ступања на снагу.

Председавајући
Дома народа
Парламента Федерације БиХ
Славоко Матић, с.р.

Председавајући
Представничког дома
Парламента Федерације БиХ
Мухамед Ибрахимовић, с.р.

413

На основу члана IV. В. 7а) (IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, donosim

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ
ОРГАНА УПРАВЕ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И
HERCEGOVINE

Proглашава се Закон о организацији органа управе у Федерацији Босне и Херцеговине који је donio Парламент Федерације БиХ на сједници Представничког дома од 13. априла 2005. године и на сједници Дома народа од 4. маја 2005. године.

Број 01-02-231/05
6. јуна 2005. године
Сарајево

Предсједник
Niko Lozančić, с.р.

ЗАКОН

О ОРГАНИЗАЦИЈИ ОРГАНА УПРАВЕ У ФЕДЕРАЦИЈИ
БОСНЕ И HERCEGOVINE

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Законом уређује се организација и начин функционисања органа државне управе у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Федерација) која обухвата: положај, улогу, устројство, овлашћења и обавезе у обављању управних, стручних и других послова, међусобне односе органа управе и односе органа управе према грађанима, органима извршне и законодавне власти, ombudsmenima, привредним друштвима и другим правним лицима (у даљњем тексту: правно лице), као и друга питања од значаја за организацију и рад органа државне управе на свим нивоима власти у Федерацији.

Члан 2.

Органи државне управе Федерације, кантона, града и опћина (у даљњем тексту: органи управе) оснивају се за обављање управних, стручних и других послова који се законом и другим прописима стављају у њихову надлежност.

Одредене управне послове могу обављати и правна лица када им је законом, односно одлуком опћинског и градског вијећа повјерено вршење јавних овлашћења на начин предвиђен овим Законом.

Члан 3.

Органи управе дужни су у свом раду осигурати ефикасно и потпуно остваривање свих права и слобода грађана која су предвиђена у Уставу Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Устав Федерације) и у актима наведеним у Анексу Устава Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Анекс).

Органи управе дужни су у пословима из своје надлежности сарађивати са свим међународним посматрачким тијелима за људска права која су основана за Босну и Херцеговину и Федерацију, као и са надзорним органима који су основани на основу међународних докумената наведених у Анексу.

Члан 4.

Рад органа управе заснива се на: начелу законитости, транспарентности, јавности, одговорности, ефикасности, економичности, професионалној nepristrasности и политичкој nezavisности, ukoliko

za određene izuzetne situacije za neke od ovih načela zakonom nije drugačije određeno.

Organi uprave poslove uprave iz svoje nadležnosti obavljaju samostalno u granicama ovlaštenja utvrđenih u ustavu, zakonu i drugim propisima.

Član 5.

Nadležnost federalnih i kantonalnih organa uprave i upravnih organizacija utvrđuje se zakonom kojim se uređuje određena upravna oblast, a nadležnost općinskih i gradskih organa uprave utvrđuje se odlukama općinskog, odnosno gradskog vijeća kojima se uređuju poslovi lokalne samouprave općine, odnosno grada.

Kantonalni, općinski i gradski organi nadležni su da obavljaju i upravne i stručne poslove koji se federalnim, odnosno kantonalnim zakonom delegiraju ili prenesu na kanton, općinu, odnosno grad.

Član 6.

U organima uprave u ravnopravnoj upotrebi kao službeni jezici su: bosanski jezik, hrvatski jezik i srpski jezik.

U postupcima pred organima uprave građani se mogu služiti i drugim jezikom ukoliko ne poznaju ni jedan od službenih jezika iz stava 1. ovog člana, pri čemu se osigurava prevodilac.

Službena pisma u organima uprave su latinica i cirilica.

Član 7.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije) vrši koordinaciju, usklađivanje i usmjeravanje rada federalnih organa uprave i upravnih organizacija, kao i nadzor nad njihovim radom u skladu sa Ustavom Federacije i federalnim zakonom.

Ovlaštenja iz stava 1. ovog člana za kantonalne organe uprave i upravne organizacije vrši vlada kantona, dok ta ovlaštenja za općinske, odnosno gradske organe uprave i upravne organizacije vrši općinski načelnik, odnosno gradonačelnik.

Član 8.

Kontrola zakonitosti upravnih i drugih akata koja donose organi uprave vrši se putem upravnog nadzora koji se ostvaruje na način predviđen ovim Zakonom.

Član 9.

Zakonitost konačnih upravnih akata (rješenja) koja donose organi uprave rješavajući upravne stvari u upravnom postupku štiti se u upravnom sporu kod nadležnog suda ako zakonom nije drugačije određeno.

II. POSLOVI ORGANA UPRAVE

1. Zajednička odredba

Član 10.

Organi uprave, iz okvira svoje nadležnosti, obavljaju sljedeće upravne i stručne poslove:

- 1) izvršavaju zakone i druge propise;
- 2) vrše upravni nadzor nad provedbom zakona i drugih propisa;
- 3) donose podzakonske propise za provedbu zakona i drugih propisa;
- 4) pripremaju propise i daju preporuke iz oblasti zakonodavstva;
- 5) daju odgovore na pitanja organa zakonodavne i izvršne vlasti i pravnih i fizičkih lica koja se odnose na njihovu nadležnost;
- 6) prate stanje u oblastima za koje su osnovani i odgovaraju za stanje u tim oblastima;
- 7) obavljaju i druge upravne i stručne poslove određene zakonom i drugim propisima.

Poslovi iz stava 1. ovog člana obavljaju se na način utvrđen u odredbama čl. od 11. do 25. ovog Zakona.

2. Izvršavanje zakona i drugih propisa

Član 11.

Izvršavanje zakona i drugih propisa organi uprave ostvaruju putem rješavanja upravnih stvari u upravnom postupku i

obavljanjem stručnih poslova na način predviđen zakonom i drugim propisima kojima je regulirana određena upravna oblast.

Član 12.

Federalni organi uprave neposredno izvršavaju federalne zakone i druge federalne propise i osiguravaju izvršavanje federalnih zakona i drugih federalnih propisa kojima su određeni poslovi iz oblasti uprave tim propisima preneseni na vršenje kantonalnim, gradskim i općinskim organima uprave.

Federalni organi uprave neposredno izvršavaju i zakone i druge propise Bosne i Hercegovine kojima su određeni poslovi iz oblasti uprave tim propisima preneseni na vršenje Federaciji i osiguravaju izvršavanje tih propisa kojima su određeni upravni poslovi povjereni na vršenje kantonalnim, ili gradskim, ili općinskim organima uprave na teritoriji Federacije.

Član 13.

Kantonalni organi uprave neposredno izvršavaju kantonalne zakone i druge kantonalne propise, kao i upravne poslove koji se federalnim zakonom ili drugim federalnim propisom, kao i zakonom i drugim propisima Bosne i Hercegovine povjere na vršenje kantonalnim organima uprave i osiguravaju izvršavanje kantonalnih zakona i drugih kantonalnih propisa kojima su određeni upravni poslovi preneseni na vršenje općinskim, ili gradskim organima uprave na području kantona.

Član 14.

Općinski, odnosno gradski organi uprave neposredno izvršavaju propise koje donosi općinsko, odnosno gradsko vijeće iz oblasti lokalne samouprave općine, odnosno grada, kao i upravne poslove koji se federalnim, odnosno kantonalnim zakonima i drugim propisima i propisima Bosne i Hercegovine prenesu ili delegiraju na vršenje općinskim, ili gradskim organima uprave.

3. Vršenje upravnog nadzora nad provedbom zakona i drugih propisa

Član 15.

Organi uprave upravni nadzor ostvaruju tako što vrše nadzor nad provedbom zakona i drugih propisa, kao i zakonito postupanje organa uprave i pravnih lica sa javnim ovlaštenjima u obavljanju poslova iz njihove nadležnosti.

Upravni nadzor iz stava 1. ovog člana obuhvata:

- 1) nadzor nad zakonitošću upravnih i drugih akata koja donose organi uprave kojima se rješava u upravnim stvarima u upravnom postupku;
- 2) nadzor nad zakonitošću upravnih i drugih akata koja donose pravna lica sa javnim ovlaštenjima;
- 3) inspekcijaski nadzor.

Član 16.

Nadzor nad zakonitošću upravnih i drugih akata koja donose organi uprave kojima se rješava o upravnim stvarima u upravnom postupku vrši se putem rješavanja u drugostepenom upravnom postupku, u skladu sa ovlaštenjima koja prema zakonu ima drugostepeni organ kada rješava u tom postupku.

Član 17.

Nadzor nad zakonitošću upravnih i drugih akata koja donose pravna lica sa javnim ovlaštenjima organi uprave vrše u odnosu na rješavanje o pravima i obavezama građana i pravnih lica koja su zakonom ili odlukom gradskog, odnosno općinskog vijeća, u skladu sa zakonom, prenesena da o njima odlučuju pravna lica sa javnim ovlaštenjima.

Član 18.

Inspekcijaski nadzor organi uprave, odnosno posebne uprave za inspekcije vrše tako što ostvaruju neposredan uvid u zakonitost rada, poslovanja i postupanja pravnih lica i građana u pogledu pridržavanja zakona i drugih propisa, te preduzimaju upravne i druge mjere za koje su ovlašteni zakonom, odnosno propisom gradskog, ili općinskog vijeća, kao i kontrolu zakonitog postupanja organa uprave u obavljanju upravnih poslova iz njihove nadležnosti.

Inspeksijski nadzor vrše inspekcije organa uprave, kao i inspekcije koje su posebnim zakonom organizirane u okviru posebnih uprava za inspekcije.

4. Donošenje podzakonskih propisa

Član 19.

Organi uprave donose podzakonske propise predviđene ovim Zakonom kada su na to zakonom izričito ovlašteni.

5. Pripremanje propisa i davanje preporuka iz oblasti zakonodavstva

Član 20.

Organi uprave dužni su da u poslovima iz svoje nadležnosti pripremaju zakone i druge propise kada o tome odluči organ zakonodavne ili izvršne vlasti, odnosno kada samostalno ocijene da je potrebno donijeti zakon ili drugi propis, ili treba izvršiti izmjene i dopune zakona ili drugog propisa iz oblasti za koju su nadležni.

Organi uprave imaju obavezu dati preporuku organu zakonodavne ili izvršne vlasti da je potrebno donijeti zakon ili drugi propis u određenoj upravnoj oblasti i obrazložiti ciljeve koji se žele postići donošenjem tog propisa.

Član 21.

Prilikom izrade zakona i drugih propisa organi uprave obavezni su pribavljati mišljenja od drugih organa uprave ako se tim propisima reguliraju pitanja iz nadležnosti tih organa uprave, a prema potrebi mišljenja se mogu pribavljati i od odgovarajućih stručnih ustanova i zainteresiranih pravnih lica, ako je to mišljenje od značaja za uređivanje odgovarajućih pitanja iz njihove nadležnosti.

Ako se za provođenje zakona ili drugog propisa koji se predlažu moraju osigurati određena finansijska sredstva, organi uprave obavezni su u obrazloženju tog propisa iskazati orijentacijski iznos finansijskih sredstava koja su potrebna za njegovo izvršavanje i odrediti izvore iz kojih treba osigurati ta sredstva.

6. Davanje odgovora na pitanja organa zakonodavne i organa izvršne vlasti i pravnih i fizičkih lica

Član 22.

Organi uprave obavezni su pripremati i davati odgovore na pitanja organa zakonodavne, odnosno organa izvršne vlasti koja se odnose na izvršavanje zakona i drugih propisa iz njihove nadležnosti, te o stanju i problemima u oblasti za koju su organi uprave osnovani, kao i davati odgovore na pitanja pravnih i fizičkih lica u vezi sa rješavanjem njihovih prava i dužnosti u upravnom postupku.

7. Praćenje stanja u oblastima za koje su organi uprave osnovani i odgovornost za stanje u tim oblastima

Član 23.

Praćenje stanja u oblastima za koje su organi uprave osnovani odnosi se prvenstveno na stanje izvršavanja zakona i drugih propisa, što se utvrđuje na osnovu podataka koje sami prikupljaju na način predviđen zakonom ili drugim propisom, kao i podataka koje na njihov zahtjev prikupljaju, obrađuju i dostavljaju drugi organi i pravna lica i utvrđuju stanje i nastale posljedice, te u vezi sa rješavanjem utvrđenih problema preduzimaju mjere za koje su ovlašteni.

Na osnovu podataka iz stava 1. ovog člana organi uprave izrađuju analitičke, informativne i druge materijale koje dostavljaju nadležnim izvršnim i zakonodavnim organima vlasti na razmatranje u cilju upoznavanja tih organa sa stanjem u određenoj oblasti i potrebom preduzimanja odgovarajućih mjera.

Član 24.

Organi uprave odgovorni su, u okviru svoje nadležnosti, za stanje u oblastima za koje su osnovani i to u pogledu izvršavanja zakona i drugih propisa i zakonitost upravnih i drugih akata koji se donose u izvršavanju tih propisa, kao i za tačnost i ažurnost podataka koja podnose nadležnim zakonodavnim i izvršnim organima vlasti i za tačnost i ažurnost podataka o kojima, na

osnovu zakona i drugog propisa, vode propisane službene evidencije.

U ostvarivanju odgovornosti iz stava 1. ovog člana organi uprave Federacije, odnosno kantona dužni su redovno u određenim vremenskim periodima informirati Vladu Federacije, odnosno vladu kantona o stanju i problemima i mjerama koje bi trebalo preduzimati, a gradski, odnosno općinski organi uprave o tom stanju informiraju gradonačelnika, odnosno općinskog načelnika.

Kada se u određenoj oblasti ne izvršavaju zakoni i drugi propisi, organi uprave dužni su odmah preduzeti konkretne mjere za koje su ovlašteni, odnosno organima iz stava 2. ovog člana predložiti preduzimanje odgovarajućih hitnih mjera iz njihove nadležnosti za rješavanje tih problema u skladu sa zakonom.

Član 25.

Ako se u analitičkim, informativnim ili drugim materijalima koje pripremaju organi uprave zahtijevaju materijalni izdaci, organi uprave obavezni su u obrazloženju tih materijala iskazati orijentacijski iznos finansijskih sredstava koja su potrebna za provođenje tih materijala i odrediti izvore iz kojih treba osigurati ta sredstva.

III. POVJERAVANJE JAVNIH OVLAŠTENJA PRAVNIM LICIMA NA RJEŠAVANJE

Član 26.

Određeni upravni i stručni poslovi iz nadležnosti organa uprave mogu se povjeravati na vršenje pravnim licima (u daljnjem tekstu: pravna lica sa javnim ovlaštenjima) kada je to prikladno i kada se time postigne efikasnije ostvarivanje određenih prava i obaveza građana i pravnih lica.

Povjeravanje javnih ovlaštenja iz stava 1. ovog člana, vrši se federalnim zakonom za upravne i stručne poslove iz nadležnosti federalnih organa uprave, a zakonom kantona kada se radi o tim poslovima iz nadležnosti kantonalnih organa uprave, dok se odlukom gradskog, odnosno općinskog vijeća povjeravanje javnih ovlaštenja može vršiti za određene upravne i stručne poslove iz djelokruga lokalne samouprave grada, odnosno općine.

Pravnim licima sa javnim ovlaštenjima ne mogu se povjeravati poslovi inspeksijskog nadzora, osim stručnih poslova koji su od značaja za vršenje inspeksijskog nadzora kao što su ekspertize, tehnička ispitivanja i sl., ili su za vršenje tih poslova potrebna posebna stručna znanja (tehnička i druga struka), ili ako je potrebna primjena naučnih ili posebnih stručnih metoda koje se mogu osigurati samo posebnom opremom (laboratorija i dr.), a za koje u organu uprave ne postoje kadrovske, tehničke i druge mogućnosti za vršenje tih poslova.

Član 27.

Na pravna lica sa javnim ovlaštenjima, u odnosu na vršenje pitanja iz javnih ovlaštenja shodno se primjenjuju načela utvrđena u članu 4. ovog Zakona.

Zakonom, odnosno odlukom gradskog i općinskog vijeća, kojima se povjeravaju javna ovlaštenja određuje se način vršenja javnih ovlaštenja iz člana 26. ovog Zakona, kao i ovlaštenja i obaveze organa uprave u pogledu vršenja upravnog nadzora u odnosu na vršenje prenesenih javnih ovlaštenja od pravnih lica sa javnim ovlaštenjima.

Član 28.

Ako pravna lica sa javnim ovlaštenjima ne vrše povjerene poslove u skladu sa zakonom i drugim propisom, organ uprave koji vrši upravni nadzor obavezan je pisano upozoriti organ upravljanja tog pravnog lica koje vrši javna ovlaštenja i naložiti mu mjere za rješavanje tog pitanja, a prema potrebi, obavezan je preduzeti i druge mjere u okviru svojih prava i dužnosti i time osigurati da se javna ovlaštenja vrše u skladu sa zakonom i drugim propisom kojim su ta ovlaštenja povjerena.

Organ upravljanja pravnog lica sa javnim ovlaštenjima dužan je postupiti po nalogu organa uprave iz stava 1. ovog člana.

Član 29.

Upravni nadzor nad radom pravnih lica sa javnim ovlaštenjima, u vršenju upravnih poslova koji su preneseni na ta pravna lica, vrše organi uprave iz upravne oblasti i nivoa vlasti kojoj

priliku upravnih poslova koji se vrše na osnovu javnih ovlaštenja u skladu sa ovim i drugim zakonom, odnosno odlukom gradskog i općinskog vijeća kojim su ta ovlaštenja povjerena.

Član 30.

U vršenju upravnog nadzora nad radom pravnih lica sa javnim ovlaštenjima, u odnosu na povjerena javna ovlaštenja, nadležni organ uprave ima sljedeća prava i dužnosti:

- 1) da provodi inspekcijski nadzor i u okviru svoje nadležnosti osigura zakonito i u propisanim rokovima vršenje poslova koji se odnose na javna ovlaštenja;
- 2) da rješava po žalbama izjavljenim protiv donesenih upravnih akata u vršenju povjerenih javnih ovlaštenja kada je to utvrđeno zakonom, odnosno odlukom gradskog i općinskog vijeća;
- 3) da prema potrebi daje stručna uputstva i objašnjenja za primjenu zakona i drugih propisa koji se odnose na vršenje povjerenih javnih ovlaštenja;
- 4) da preduzima i druge mjere i vrši druga prava koja prema zakonu ima drugostepeni organ uprave u rješavanju upravnih stvari u drugostepenom upravnom postupku.

Pravna lica sa javnim ovlaštenjima dužna su najmanje jedanput godišnje podnijeti izvještaj o vršenju povjerenih javnih ovlaštenja nadležnom organu uprave koji vrši upravni nadzor nad njihovim radom i na traženje tih organa uprave dostavljati određene podatke i dokumenta koja su od značaja za vršenje upravnog nadzora u vršenju javnih ovlaštenja.

IV. OSNIVANJE ORGANA UPRAVE I UPRAVNIH ORGANIZACIJA

1. Načela za osnivanje organa uprave i upravnih organizacija

a) Zajednička odredba

Član 31.

Za vršenje poslova iz člana 10. ovog Zakona osnivaju se organi uprave i upravne organizacije predviđeni ovim Zakonom.

Organi uprave osnivaju se za obavljanje upravnih, stručnih i drugih poslova (u daljnjem tekstu: upravni i stručni poslovi), a upravne organizacije osnivaju se za obavljanje stručnih i drugih poslova (u daljnjem tekstu: stručni poslovi).

b) Organi uprave

Član 32.

Organi uprave osnivaju se na svim nivoima vlasti u Federaciji i to:

- 1) federalni organi uprave za obavljanje upravnih i stručnih poslova iz nadležnosti Federacije,
- 2) kantonalni organi uprave za obavljanje upravnih i stručnih poslova iz nadležnosti kantona,
- 3) općinski i gradski organi uprave za obavljanje upravnih i stručnih poslova iz samoupravnog djelokruga općine, odnosno grada.

Član 33.

Organi uprave osnivaju se na način koji osigurava potpuno, efikasno i racionalno obavljanje svih upravnih i stručnih poslova iz okvira nadležnosti Federacije, odnosno iz nadležnosti kantona, a u općini i gradu iz okvira lokalne samouprave općine odnosno grada i efikasno ostvarivanje prava i izvršavanje obaveza građana i pravnih lica.

Organi uprave osnivaju se prema vrsti i obimu poslova i načelima grupisanja poslova prema vrsti, složenosti i međusobnoj funkcionalnoj povezanosti, kao i sa potrebama osiguranja efikasnog rukovođenja radom organa uprave.

c) Upravne organizacije

Član 34.

Upravne organizacije osnivaju se za obavljanje stručnih poslova koji pretežno zahtijevaju primjenu stručnih i naučnih metoda rada i sa njima povezanih upravnih poslova.

Upravne organizacije, po pravilu, osnivaju se na nivou Federacije i kantona, a, izuzetno, mogu se osnivati i u općini i

gradu - općinama sa najmanje 50.000 stanovnika, ako za njihovim osnivanjem ima stvarne potrebe i ako postoje poslovi koji spadaju u nadležnost upravnih organizacija.

Upravne organizacije u općini i gradu mogu se osnovati samo pod uvjetom ako se poslovi iz stava 1. ovog člana ne mogu obavljati u okviru općinskog, odnosno gradskog organa uprave, s tim što općina i grad mogu osnovati zajedničku upravnu organizaciju ako se time postiže racionalnije i efikasnije obavljanje određenih poslova.

Zakonom, odnosno odlukom, kojima se vrši osnivanje upravnih organizacija (samostalne ili u sastavu organa uprave) može se utvrditi da upravna organizacija ima svojstvo pravnog lica.

d) Kriteriji za osnivanje organa uprave i upravnih organizacija

Član 35.

Prilikom osnivanja organa uprave, odnosno upravnih organizacija mora se polaziti od sljedećih kriterija i to:

- 1) zajednički kriteriji koji važe za Federaciju, kanton, grad i općinu su:
 - a) da se broj i vrsta organa uprave i upravnih organizacija osniva isključivo prema obimu i vrsti upravnih i stručnih poslova koji su zakonom i drugim propisima stavljani u nadležnost organa uprave, odnosno upravnih organizacija,
 - b) da se isti i slični upravni i stručni poslovi obavljaju u okviru jednog organa uprave, odnosno jedne upravne organizacije i tako osigura da se takvi poslovi grupišu u okviru istog organa uprave, odnosno iste upravne organizacije;
- 2) posebni kriteriji koji važe samo za kanton, grad i općinu su:
 - a) da se poslovi iz nadležnosti Federacije koji su federalnim zakonom preneseni na vršenje kantonu, gradu ili općini stave u nadležnost onog organa uprave, odnosno upravne organizacije koji ima iste ili slične poslove u svojoj nadležnosti i tako izbjegne osnivanje posebnih organa za obavljanje prenesenih poslova ako federalnim zakonom nije drugačije određeno;
 - b) da broj i vrsta organa uprave i upravnih organizacija bude prilagođen broju stanovnika i ekonomskoj razvijenosti kantona, grada i općine;
 - c) da se, posebno u općinama sa velikim područjem i udaljenosti pojedinih naseljenih mjesta od sjedišta općine, određeni upravni poslovi iz lokalne samouprave općine organiziraju tako da se obavljaju u mjesnim zajednicama (mjesni uredi), što bi se moglo odnositi naročito na poslove koji se odnose na prijem zahtjeva stranaka, izdavanje uvjerenja i drugih isprava o podacima iz službenih evidencija koje vode općinski organi uprave i ovjeravanje isprava i slični poslovi, što se uređuje odlukom općinskog vijeća. Organiziranje takvog načina obavljanja tih poslova može se obavljati samo u onim mjesnim zajednicama (mjesni uredi) koje imaju odgovarajući prostor, kadrove, materijalne i tehničke uvjete, s tim što obavljanje tih poslova mora biti pod neposrednim nadzorom općinskog organa uprave u čiju nadležnost spadaju ti poslovi.

2. Osnivanje organa uprave i upravnih organizacija

a) Osnivanje federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija

Član 36.

Federalni organi uprave i federalne upravne organizacije osnivaju se i ukidaju i njihov djelokrug utvrđuje federalnim zakonom o organizaciji i djelokrugu federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija u skladu sa ovim Zakonom.

Član 37.

Federalni organi uprave su federalna ministarstva i federalne uprave. Federalne uprave mogu se osnivati kao samostalne

federalne uprave i kao federalne uprave u sastavu federalnog ministarstva.

Član 38.

Federalno ministarstvo osniva se za obavljanje upravnih i stručnih poslova iz nadležnosti Federacije iz jedne ili više srodnih oblasti u kojima federalni organi uprave, u cjelini ili u većem obimu, neposredno izvršavaju ili osiguravaju izvršavanje federalnih zakona i drugih federalnih propisa i odgovaraju za njihovo izvršavanje.

Član 39.

Federalna uprava osniva se za obavljanje određenih upravnih i stručnih poslova čija priroda i način obavljanja zahtijeva posebnu organiziranost i samostalnost u radu.

Član 40.

Federalne upravne organizacije su federalni zavodi, federalne direkcije i federalne agencije.

Federalnim zakonom iz člana 36. ovog Zakona mogu se osnivati federalne upravne organizacije drugog naziva što se konkretno određuje tim zakonom, ako je to adekvatnije materiji koja se nalazi u nadležnosti te organizacije.

Federalne upravne organizacije mogu se osnovati kao samostalne federalne upravne organizacije i kao federalne upravne organizacije u sastavu federalnog ministarstva.

Član 41.

Federalni zavod osniva se za obavljanje određenih stručnih i drugih poslova koji pretežno zahtijevaju primjenu stručnih i naučnih metoda rada i sa njima povezanih upravnih poslova čija priroda i način obavljanja zahtijeva organiziranje posebnog organa i da bude samostalan u radu.

Član 42.

Federalna direkcija i federalna agencija osnivaju se za obavljanje određenih stručnih poslova pretežno privrednog karaktera i sa njima povezanih upravnih poslova, čija priroda i način obavljanja zahtijevaju organiziranje posebnog organa i da bude samostalan u radu.

Član 43.

Federalne uprave i federalne upravne organizacije mogu se osnivati u sastavu federalnog ministarstva onda kada je to potrebno zbog međusobne povezanosti poslova iz nadležnosti federalnog ministarstva i federalne uprave, odnosno federalne upravne organizacije i kad je, pored određenog stepena samostalnosti u obavljanju poslova iz nadležnosti uprave, odnosno upravne organizacije potrebno osigurati da federalno ministarstvo vrši usmjeravanje i nadzor u obavljanju poslova iz nadležnosti tih uprava, odnosno organizacija.

Federalne uprave i federalne upravne organizacije iz stava 1. ovog člana samostalne su u svom radu u pogledu obavljanja svih poslova iz svoje nadležnosti, osim u pitanjima iz člana 44. ovog Zakona koja ostvaruje federalno ministarstvo u čijem se sastavu nalaze te uprave, odnosno organizacije.

Član 44.

U poslovima iz nadležnosti federalne uprave, odnosno federalne upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva, federalni ministar donosi podzakonske propise i opće akte za izvršavanje federalnih zakona iz tih oblasti i vrši upravni nadzor nad radom te uprave, odnosno organizacije.

U vršenju upravnog nadzora iz stava 1. ovog člana nad radom uprave i radom upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva, federalni ministar ima sljedeća ovlaštenja:

- 1) da rješava u upravnom postupku o pravnim lijekovima izjavljenim protiv upravnih akata koja donosi uprava, odnosno upravna organizacija, ako posebnim federalnim zakonom nije određeno da o tome rješava drugi organ;
- 2) da daje saglasnost na akte uprave, odnosno upravne organizacije koje oni donose izvan upravnog postupka kada je to federalnim zakonom određeno;
- 3) da traži izvještaje i obavještenja o radu uprave, odnosno upravne organizacije u vezi sa izvršavanjem poslova iz njihove nadležnosti;

- 4) da odredi izvršenje pojedinih zadataka iz nadležnosti uprave, odnosno upravne organizacije i rokove za njihovo izvršenje;
- 5) da vrši druga ovlaštenja koja su mu posebnim zakonom data u nadležnost.

Federalne uprave i federalne upravne organizacije iz stava 1. ovog člana u izvršavanju poslova iz svoje nadležnosti neposredno ostvaruju saradnju sa drugim organima uprave i pravnim licima, a odnose prema Vladi Federacije, predsjedniku i potpredsjednicima Federacije Bosne i Hercegovine i Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Parlament Federacije) ostvaruju putem ministra koji rukovodi federalnim ministarstvom u čijem se sastavu nalazi ta uprava, odnosno organizacija.

Član 45.

Za obavljanje određenih upravnih i stručnih poslova iz nadležnosti Federacije mogu se u kantonu, gradu i općini osnivati područne jedinice federalnih ministarstava, federalnih uprava i federalnih upravnih organizacija kao njihove organizacijske jedinice.

Područne jedinice mogu se osnovati samo pod uvjetom ako je to nužno radi efikasnijeg ili racionalnijeg obavljanja određenih poslova iz nadležnosti odgovarajućeg federalnog organa, ili organizacije iz stava 1. ovog člana.

Područne jedinice osniva Vlada Federacije na prijedlog federalnih organa iz stava 1. ovog člana. Aktom o osnivanju područnih jedinica utvrđuje se njihova nadležnost, područje na kojem djeluju, sjedište i druga pitanja od značaja za njihov rad, a bliža razrada svih tih pitanja utvrđuju se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji federalnog organa uprave, odnosno federalne upravne organizacije.

b) Osnivanje kantonalnih organa uprave i kantonalnih upravnih organizacija

Član 46.

Kantonalni organi uprave i kantonalne upravne organizacije osnivaju se i ukidaju i njihov djelokrug utvrđuje kantonalnim zakonom o organizaciji i djelokrugu kantonalnih organa uprave i upravnih organizacija, u skladu sa ovim Zakonom i kantonalnim zakonom.

Član 47.

Kantonalni organi uprave su kantonalna ministarstva i kantonalne uprave.

Kantonalne upravne organizacije su: kantonalni zavodi, kantonalne direkcije i kantonalne agencije.

Kantonalne upravne organizacije mogu se osnivati kao samostalne kantonalne upravne organizacije i kao kantonalne upravne organizacije u sastavu kantonalnog ministarstva.

Član 48.

Odredbe čl. 38., 39., 41. i 42. ovog Zakona primjenjuju se i u sljedećim slučajevima:

- 1) čl. 38. i 39. prilikom osnivanja kantonalnih ministarstava i kantonalnih uprava, i
- 2) čl. 41. i 42. prilikom osnivanja kantonalnih upravnih organizacija.

Odredbe čl. 43. i 44. ovog Zakona shodno se primjenjuju i na kantonalne uprave i kantonalne upravne organizacije koje su osnovane u sastavu kantonalnog ministarstva.

c) Osnivanje općinskih organa uprave i općinskih upravnih organizacija

Član 49.

Općinski organi uprave su općinske službe za upravu.

Općinske službe za upravu mogu se osnivati u okviru jedinstvenog općinskog organa uprave.

U općini se mogu, samo izuzetno, osnivati općinski zavodi, općinske direkcije i općinske agencije kao općinske upravne organizacije, koje mogu biti samostalne, ili u sastavu općinske službe za upravu ako ima potrebe za osnivanjem tih organizacija, što se vrši u skladu sa odredbama člana 35. ovog Zakona.

Općinski organi uprave i općinske upravne organizacije osnivaju se i ukidaju i njihov djelokrug utvrđuje odlukom općinskog vijeća o organizaciji i djelokrugu općinskih organa uprave i upravnih organizacija u skladu sa ovim Zakonom i odgovarajućim zakonom kantona.

Odnosi između općinske službe za upravu i općinske upravne organizacije u sastavu općinske službe za upravu uređuju se odlukom općinskog vijeća kojom se osnivaju te službe.

d) Osnivanje gradskih organa uprave i gradskih upravnih organizacija

Član 50.

Gradski organi uprave su gradske službe za upravu.

Gradske službe za upravu mogu se osnivati u okviru jedinstvenog gradskog organa uprave.

Gradski organi uprave i gradske upravne organizacije osnivaju se i njihov djelokrug utvrđuje odlukom gradskog vijeća o organizaciji i djelokrugu gradskih organa uprave i upravnih organizacija u skladu sa ovim Zakonom i odgovarajućim zakonom kantona.

Odlukom iz stava 3. ovog člana može se utvrditi da gradska služba za upravu ima organizacijske jedinice u općinama na području grada, ako za tim postoje objektivni razlozi.

3. Unutrašnja organizacija organa uprave i upravnih organizacija

Član 51.

Unutrašnja organizacija federalnih, kantonalnih, općinskih i gradskih organa uprave i upravnih organizacija utvrđuje se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji.

Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji utvrđuju se naročito:

- 1) organizacijske jedinice i njihova nadležnost;
- 2) sistematizacija radnih mjesta koja obuhvata: nazive radnih mjesta, opis poslova, uvjete za obavljanje poslova, vrstu djelatnosti, naziv grupe u koju spadaju poslovi, složenost poslova i druge elemente;
- 3) način rukovođenja organom i organizacijskim jedinicama;
- 4) programiranje i planiranje poslova;
- 5) ovlaštenja i odgovornost rukovodećih državnih službenika u obavljanju poslova;
- 6) broj pripravnika koji se primaju u radni odnos i uvjeti za prijem pripravnika;
- 7) druga pitanja predviđena propisom iz člana 53. ovog Zakona.

Unutrašnja organizacija uprave, odnosno upravnih organizacija koje se nalaze u sastavu federalnog, odnosno kantonalnog ministarstva utvrđuje se kao poseban dio u okviru pravilnika o unutrašnjoj organizaciji federalnog, odnosno kantonalnog ministarstva u čijem se sastavu nalaze.

Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji izrađuje se i donosi na način utvrđen u propisu iz člana 53. ovog Zakona i drugim propisima.

Član 52.

Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji organa i organizacija iz stava 1. člana 51. ovog Zakona donose, i to:

- 1) rukovodilac federalnog organa uprave, odnosno federalne upravne organizacije, uz saglasnost Vlade Federacije;
- 2) rukovodilac kantonalnog organa uprave, odnosno kantonalne upravne organizacije, uz saglasnost vlade kantona;
- 3) općinski načelnik za općinske organe uprave i općinske upravne organizacije, uz saglasnost općinskog vijeća;
- 4) gradonačelnik za gradske organe uprave i gradske upravne organizacije, uz saglasnost gradskog vijeća.

Pravilnik organa i organizacija iz stava 3. člana 51. ovog Zakona donosi rukovodilac federalnog, odnosno kantonalnog ministarstva na prijedlog rukovodioca uprave, odnosno upravne organizacije u sastavu ministarstva, uz saglasnost Vlade Federacije, odnosno vlade kantona.

Član 53.

Vlada Federacije propisat će načela za utvrđivanje unutrašnje organizacije federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija, s tim što će se u okviru tih načela bliže uređivati pitanja iz stava 2. člana 51. ovog Zakona i druga pitanja od značaja za organizaciju i način rada, kao i način izrade i donošenja pravilnika.

Vlada kantona propisat će načela koja će obuhvatiti pitanja iz stava 1. ovog člana za utvrđivanje unutrašnje organizacije kantonalnih organa uprave i kantonalnih upravnih organizacija i za unutrašnju organizaciju općinskih i gradskih organa uprave i upravnih organizacija.

4. Stručne i druge službe

Član 54.

Za obavljanje određenih stručnih, tehničkih i drugih poslova za potrebe organa uprave i upravnih organizacija mogu se osnivati stručne, tehničke i druge zajedničke ili samostalne službe, ili druga tijela.

Službe i druga tijela iz stava 1. ovog člana osnivaju sljedeći organi i to:

- 1) Vlada Federacije za svoje potrebe i potrebe federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija;
- 2) vlada kantona za svoje potrebe i potrebe kantonalnih organa uprave i kantonalnih upravnih organizacija;
- 3) općinski načelnik, odnosno gradonačelnik za svoje potrebe i potrebe općinskih, odnosno gradskih organa uprave i upravnih organizacija.

Aktom o osnivanju službi, ili drugih tijela iz stava 1. ovog člana utvrđuje se: naziv službe, odnosno tijela, nadležnost, rukovođenje, odgovornost i druga pitanja od značaja za organizaciju i rad službe, odnosno tijela, a može se, ako to priroda poslova zahtijeva, odrediti da služba, odnosno drugo tijelo ima svojstvo pravnog lica.

Za obavljanje određenih tehničkih poslova, kao što su ugostiteljske usluge, održavanje čistoće i drugi slični poslovi mogu se angažirati pravna lica koja se bave tim poslovima, o čemu organi iz stava 2. ovog člana zaključuju ugovor ako je takav način obavljanja tih poslova racionalniji, efikasniji i ekonomičniji.

Član 55.

Vlada Federacije može osnivati određene službe i druga tijela za saradnju sa međunarodnim organizacijama, u skladu sa obavezama preuzetim međunarodnim ugovorima i odrediti njihov djelokrug, ovlaštenja i odgovornosti.

Prema potrebi, službe i tijela iz stava 1. ovog člana može osnivati i vlada kantona ako se radi o obavezama koje su međunarodnim ugovorom utvrđene za kanton.

V. RUKOVOĐENJE ORGANIMA UPRAVE I UPRAVNIM ORGANIZACIJAMA

1. Rukovođenje federalnim i kantonalnim ministarstvom

Član 56.

Federalnim, odnosno kantonalnim ministarstvom rukovodi ministar.

Ministar predstavlja i zastupa ministarstvo, organizira i osigurava zakonito i efikasno obavljanje svih poslova iz nadležnosti ministarstva, donosi podzakonske propise i druge opće i pojedinačne akte za koje je zakonom ovlašten i preduzima druge mjere za obavljanje poslova iz nadležnosti ministarstva, te odlučuje, u skladu sa zakonom, o pravima, obavezama i odgovornostima državnih službenika i namještenika iz radnog odnosa i obavlja druge poslove za koje je zakonom i drugim propisima ovlašten.

Član 57.

Ministar je obavezan, na osnovu i u okviru ustava, zakona i drugih propisa, savjesno i odgovorno vršiti povjerenu mu funkciju i lično je odgovoran za njeno vršenje, kao i za rad ministarstva kojim rukovodi.

Ministar je obavezan obavještavati organ izvršne vlasti o stanju u oblasti za koju je ministarstvo osnovano i o izvršavanju zakona, i drugih propisa, i uputa, i smjernica koje utvrdi taj organ,

kao i o preduzetim mjerama i o radu ministarstva kojim rukovodi, s tim da o tim pitanjima može obavještavati i organ zakonodavne vlasti ako on to zatraži.

2. Odgovornost federalnog, odnosno kantonalnog ministra

Član 58.

Ministar je odgovoran ako se u izvršavanju svojih ovlaštenja i obaveza ne pridržava ustava, zakona i drugih propisa i općih akata, ili ako u okviru svojih nadležnosti ne osigurava provođenje zakona i drugih propisa i općih akata, ili ako iz drugih razloga postane nedostojan vršenja funkcije ministra.

Ako se utvrdi da postoji odgovornost iz stava 1. ovog člana, ministar se smjenjuje sa funkcije, a smjenjivanje ne isključuje krivično gonjenje, niti odgovornost u građanskom postupku, ako ustavom i zakonom nije drugačije određeno.

Smjenjivanje ministra sa funkcije vrši organ koji ga je, u skladu sa Ustavom Federacije, odnosno ustavom kantona, imenovao na funkciju ministra, a vrši se na način uređen posebnim zakonom.

Član 59.

Ako ministar smatra da nije u mogućnosti da uspješno vrši povjerena ovlaštenja i obaveze, odnosno da ne može preuzeti odgovornost za njihovo vršenje, ima pravo podnijeti ostavku koja se podnosi u pisanoj formi.

Federalni ministar ostavku podnosi predsjedniku Federacije Bosne i Hercegovine, a kantonalni ministar ostavku podnosi premijeru vlade kantona.

Ministar koji je podnio ostavku ostaje na dužnosti do dana kada organ iz stava 2. ovog člana prihvati ostavku.

3. Rukovođenje federalnom i kantonalnom upravom i upravnom organizacijom

Član 60.

Radom federalne, odnosno kantonalne uprave i upravne organizacije rukovodi direktor.

Direktor predstavlja i zastupa upravu, odnosno upravnu organizaciju i organizira i osigurava obavljanje svih poslova iz nadležnosti uprave, odnosno upravne organizacije.

Direktor samostalne uprave, odnosno samostalne upravne organizacije u rukovođenju tom upravom, odnosno organizacijom ima prava i obaveze utvrđene u odredbama čl. 56. i 57. ovog Zakona.

Direktor uprave, odnosno upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog, odnosno kantonalnog ministarstva ovlaštenja u rukovođenju upravom, odnosno organizacijom, utvrđena u odredbama st. od 1. do 3. ovog člana, ostvaruje samostalno, osim u pitanjima koja su utvrđena u odredbama člana 44. ovog Zakona.

Član 61.

Direktor uprave, odnosno upravne organizacije za svoj rad i rad uprave, odnosno upravne organizacije kojom rukovodi odgovoran je i to:

- 1) direktor samostalne federalne uprave, odnosno samostalne federalne upravne organizacije - Vladi Federacije;
- 2) direktor federalne uprave, odnosno federalne upravne organizacije u sastavu federalnog ministarstva - federalnom ministru i Vladi Federacije;
- 3) direktor samostalne kantonalne uprave, odnosno samostalne kantonalne upravne organizacije - vladi kantona;
- 4) direktor kantonalne uprave, odnosno kantonalne upravne organizacije u sastavu kantonalnog ministarstva - kantonalnom ministru i vladi kantona.

4. Rukovođenje općinskim, odnosno gradskim organima uprave i upravnim organizacijama

Član 62.

Općinski načelnik rukovodi svim općinskim službama za upravu i upravnim organizacijama, a gradonačelnik svim gradskim službama za upravu i gradskim upravnim organizacijama i u tom pogledu ima ovlaštenja utvrđena ustavom, zakonom, statutom općine, odnosno grada i drugim propisima.

Radom općinske, odnosno gradske službe za upravu neposredno rukovodi pomoćnik općinskog načelnika, odnosno pomoćnik gradonačelnika sa ovlaštenjima koja na njega prenese općinski načelnik, odnosno gradonačelnik.

Radom općinske, odnosno gradske upravne organizacije rukovodi direktor u skladu sa propisom gradskog, odnosno općinskog vijeća kojim se osniva upravna organizacija.

Općinski načelnik je obavezan da na osnovu ustava, zakona i statuta općine savjesno i odgovorno obavlja povjerenu mu funkciju i lično je odgovoran za njeno obavljanje kao i za rad službi kojima rukovodi.

5. Rukovođeći državni službenici u organima uprave i upravnim organizacijama

Član 63.

Rukovođeći državni službenici u organima uprave i upravnim organizacijama na svim nivoima vlasti u Federaciji su:

- 1) direktor samostalne uprave i samostalne upravne organizacije;
- 2) sekretar organa uprave i upravne organizacije;
- 3) direktor uprave i upravne organizacije u sastavu organa uprave;
- 4) pomoćnik rukovodioca organa uprave i upravne organizacije;
- 5) glavni federalni i glavni kantonalni inspektori, odnosno glavni općinski inspektori.

Rukovođeći državni službenici iz stava 1. ovog člana pomažu rukovodiocu organa uprave i upravne organizacije u rukovođenju osnovnim organizacijskim jedinicama i neposredno obavljaju poslove utvrđene zakonom, drugim propisima i pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji.

Radna mjesta rukovođećih državnih službenika utvrđuju se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji organa uprave i upravne organizacije.

Rukovođeći organa državne službe mogu imati savjetnike koji nemaju status državnog službenika, a čija se radna mjesta utvrđuju pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji.

Član 64.

Direktora samostalne federalne uprave i samostalne federalne upravne organizacije postavlja Vlada Federacije, a rukovodioca samostalne kantonalne uprave i samostalne kantonalne upravne organizacije imenuje vlada kantona, u skladu sa Zakonom o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04 i 54/04), (u daljnjem tekstu: Zakon o državnoj službi).

Rukovođeće državne službenike iz člana 63. stav 1. tač. od 2. do 5. ovog Zakona, postavlja na radno mjesto rukovodilac federalnog, odnosno kantonalnog organa uprave, odnosno rukovodilac federalne, odnosno kantonalne upravne organizacije, u skladu sa Zakonom o državnoj službi, ukoliko za rukovodioca uprave i upravne organizacije u sastavu federalnog, odnosno u sastavu kantonalnog ministarstva posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Rukovođeće državne službenike u općinskim i gradskim organima uprave i upravnim organizacijama imenuje općinski načelnik, odnosno gradonačelnik, u skladu sa Zakonom o državnoj službi.

Član 65.

Rukovođeći državni službenici u obavljanju poslova radnog mjesta na koje su postavljeni imaju ovlaštenja utvrđena zakonom, podzakonskim propisima i pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji.

Rukovodilac samostalne federalne uprave i samostalne federalne upravne organizacije odgovara Vladi Federacije, a rukovodilac samostalne kantonalne uprave, odnosno samostalne kantonalne upravne organizacije odgovara vladi kantona.

Rukovodilac federalne uprave i federalne upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva za svoj rad i rad uprave, odnosno upravne organizacije kojom rukovodi odgovara ministru i Vladi Federacije, a rukovodilac uprave i upravne organizacije u sastavu kantonalnog ministarstva odgovara ministru i vladi kantona.

Rukovodeći državni službenici, osim rukovodioca samostalne uprave i samostalne upravne organizacije, za svoj rad i rad organizacijske jedinice kojom rukovode odgovaraju rukovodiocu organa uprave, odnosno rukovodiocu upravne organizacije.

Rukovodeći državni službenici u općinskim i gradskim organima uprave i upravnim organizacijama za svoj rad i rad organa uprave, odnosno rad upravne organizacije kojima rukovode odgovaraju općinskom načelniku, odnosno gradonačelniku.

VI. PODZAKONSKI PROPISI I DRUGI AKTI KOJE DONOSE ORGANI UPRAVE I UPRAVNE ORGANIZACIJE

1. Podzakonski propisi koje donose federalni i kantonalni organi uprave i upravne organizacije

Član 66.

Federalni i kantonalni organi uprave i samostalne upravne organizacije mogu donositi podzakonske propise iz svoje nadležnosti u cilju omogućavanja izvršavanja zakona i drugih propisa za koje su zaduženi.

Organi uprave i upravne organizacije iz stava 1. ovog člana mogu donositi sljedeće podzakonske propise: pravilnik kao provedbeni propis i uputstvo, instrukciju i naredbu kao opće akte.

Izuzetno, posebnim zakonom može se predvidjeti drugačiji naziv podzakonskog propisa, ako je to adekvatnije prirodni materije koja se treba urediti tim propisom (metodologija i sl.).

Član 67.

Organi uprave i upravne organizacije iz stava 1. člana 66. ovog Zakona mogu donositi podzakonske propise samo onda kada su za to izričito ovlašteni zakonom i u granicama ovlaštenja datih u tom zakonu.

Kada se zakonom daje ovlaštenje za donošenje podzakonskog propisa moraju se bliže odrediti pitanja koja će se tim propisom regulirati i utvrditi rok u kojem se taj propis treba donijeti.

Podzakonske propise donose rukovodioci organa uprave, odnosno rukovodioci upravnih organizacija.

Član 68.

Pravilnikom se bliže razrađuju pojedine odredbe federalnog, odnosno kantonalnog zakona radi osiguranja uvjeta za odgovarajuću primjenu tog zakona.

Uputstvom se bliže propisuje način izvršavanja određenih upravnih i stručnih poslova koji se odnose na pojedina pitanja utvrđena zakonom.

Instrukcijom se utvrđuju pravila i upute o načinu obavljanja pojedinih upravnih i stručnih poslova od organa uprave i upravnih organizacija, odnosno pravnih lica sa javnim ovlaštenjima u provedbi i primjeni zakona i drugih propisa.

Naredbom se naređuje, ili zabranjuje postupanje u određenoj situaciji koja ima opći značaj.

Općim aktom iz stava 3. člana 66. ovog Zakona, koji je predviđen posebnim zakonom, uređuju se pitanja koja su predviđena u zakonom osnovu za donošenje tog općeg akta.

Podzakonski propisi iz st. 2. i 3. člana 66. ovog Zakona, koji su doneseni na osnovu federalnog zakona, objavljuju se u "Službenim novinama Federacije BiH", a podzakonski propisi koji su doneseni na osnovu kantonalnog zakona objavljuju se u službenom glasniku kantona.

2. Opći akti koje donosi općinski načelnik, odnosno gradonačelnik

Član 69.

Općinski načelnik, odnosno gradonačelnik može donositi opće akte za izvršavanje propisa koje donosi općinsko, odnosno gradsko vijeće iz oblasti lokalne samouprave općine, odnosno grada kada su za to ovlašteni tim propisima.

Vrste općih akata iz stava 1. ovog člana i način njihovog donošenja uređuju se statutom općine, odnosno statutom grada.

Opći akti iz stava 1. ovog člana objavljuju se u službenim novinama grada, odnosno općine.

3. Pojedinačni akti koje donose organi uprave i upravne organizacije

Član 70.

Organi uprave i upravne organizacije na svim nivoima vlasti u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti, koji se odnose na upravno rješavanje i rješavanje o pravima, dužnostima i odgovornosti državnih službenika i namještenika iz radnog odnosa, kao i u drugim pojedinačnim stvarima, donose rješenja, zaključke i druge pojedinačne akte, predviđene posebnim propisom.

Pojedinačne akte iz stava 1. ovog člana donosi rukovodilac organa uprave, odnosno upravne organizacije, a u općini - općinski načelnik, odnosno u gradu - gradonačelnik.

Rukovodioci iz stava 2. ovog člana mogu ovlastiti rukovodeće državne službenike, ili druge državne službenike da donose pojedinačne akte za određena pitanja iz stava 1. ovog člana o čemu su dužni donijeti pisano rješenje.

VII. OBAVLJANJE POSLOVA IZ NADLEŽNOSTI ORGANA UPRAVE I UPRAVNIH ORGANIZACIJA I RADNI ODNOSI U TIM ORGANIMA I ORGANIZACIJAMA

Član 71.

Poslovi koji spadaju u nadležnost organa uprave i upravnih organizacija su:

- 1) poslovi osnovnih djelatnosti,
- 2) poslovi administrativno-tehničkih i pomoćnih djelatnosti (dopunski poslovi osnovne djelatnosti i poslovi pomoćne djelatnosti).

Vrsta, složenost i sadržaj poslova iz stava 1. ovog člana i uvjeti za njihovo obavljanje uređuju se posebnim federalnim propisom, u skladu sa federalnim zakonom kojim se uređuje radno-pravni status državnih službenika i namještenika.

Poslove osnovne djelatnosti vrše rukovodeći i ostali državni službenici visoke školske spreme, a dopunske poslove osnovne djelatnosti i poslove pomoćne djelatnosti vrše namještenici više, srednje i niže školske spreme.

Član 72.

Položaj, prava, dužnosti i odgovornost, kao i plaće i druga materijalna prava iz radnog odnosa i u vezi sa radnim odnosom državnih službenika i namještenika u organima uprave i upravnih organizacijama, uređuju se posebnim federalnim zakonima o radno-pravnom statusu službenika, odnosno namještenika.

Član 73.

Ako dode do ukidanja organa uprave ili upravne organizacije, ili do prenošenja određenih poslova iz nadležnosti jednog organa uprave ili upravne organizacije u nadležnost drugog organa uprave ili upravne organizacije, u tom slučaju organ uprave ili upravna organizacija koji preuzima poslove ukinutog organa, odnosno koji preuzima određene poslove iz nadležnosti drugog organa ili upravne organizacije, preuzima i državne službenike i namještenike koji su radili na tim poslovima do dana ukidanja organa, odnosno do dana prenošenja poslova.

Radno-pravni status državnih službenika i namještenika iz stava 1. ovog člana rješava se prema pravilniku o unutrašnjoj organizaciji organa uprave i upravne organizacije koji preuzimaju poslove ukinutog organa uprave i upravne organizacije, odnosno određene poslove iz nadležnosti drugog organa uprave ili upravne organizacije. Pitanje prekobrojnih državnih službenika i namještenika rješava se prema zakonu kojim je reguliran radno-pravni status državnih službenika, odnosno namještenika.

VIII. ODNOS ORGANA UPRAVE PREMA GRAĐANIMA

Član 74.

Organi uprave koji su nadležni za rješavanje zahtjeva građana u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku, a koji se odnose na ostvarivanje njihovih prava i pravnih interesa, ili izvršavanje zakonom predviđenih obaveza, dužni su te zahtjeve rješavati u skladu sa zakonom i drugim propisima i u rokovima propisanim zakonom.

Pri rješavanju zahtjeva iz stava 1. ovog člana organi uprave dužni su u kontaktima sa građanima postupati na način da se u

svakoj situaciji poštuje dostojanstvo ljudske ličnosti i njihov moralni integritet.

Član 75.

U ostvarivanju prava građana organi uprave dužni su osigurati uvjete da građani mogu na efikasan, brz i jednostavan način ostvarivati svoja prava i izvršavati obaveze kod tih organa i u tom cilju organi uprave dužni su građanima pružati potrebnu pravnu pomoć i davati odgovarajuća objašnjenja i upute za ostvarivanje njihovih prava i obaveza.

Član 76.

Ako državni službenici u organima uprave zahtjeve građana ne rješavaju u propisanim rokovima, ili od građana traže nepotrebne i suvišne dokaze, ili traže dokaze koje su, prema odredbi stava 1. člana 74. ovog Zakona, oni dužni pribavljati po službenoj dužnosti, ili ako na bilo koji drugi način odugovlače sa rješavanjem zahtjeva građana, ili onemogućavaju efikasno i brzo rješavanje podnesenih zahtjeva, građani imaju pravo da u vezi sa takvim ponašanjem državnih službenika podnesu predstavke i pritužbe rukovodiocu organa uprave, a u općini - općinskom načelniku, odnosno u gradu - gradonačelniku.

Rukovodilac organa uprave iz stava 1. ovog člana obavezan je odmah, a najkasnije u roku od pet dana od dana prijema predstavke ili pritužbe, ispitati tu predstavku ili pritužbu i ako utvrdi da je osnovana, dužan je preduzeti zakonom predviđene mjere (pokrenuti disciplinski postupak ili preduzeti druge mjere) prema državnom službeniku na čiji se rad predstavka ili pritužba odnosi i istovremeno podnosiocu predstavke ili pritužbe obavezno dostaviti pisani odgovor o preduzetim mjerama.

Radnje iz stava 1. ovog člana predstavljaju težu povredu službene dužnosti.

U slučajevima iz stava 1. ovog člana građani se mogu obratiti i upravnoj inspekciji.

Član 77.

Državni službenici općinskih i gradskih organa uprave koji rješavaju zahtjeve građana u upravnom postupku ne smiju od građana zahtijevati da pribavljaju uvjerenja i druge javne isprave o činjenicama o kojima organi uprave te općine, odnosno grada vode službene evidencije, jer podatke o tim činjenicama državni službenici dužni su pribaviti po službenoj dužnosti.

Državni službenici, ili namještenici koji vode evidencije o činjenicama iz stava 1. ovog člana dužni su odmah postupiti po zahtjevu državnog službenika (usmeni ili pisani zahtjev) koji traži potrebne podatke.

O traženom podatku iz stava 1. ovog člana državni službenik sačinjava službenu zabilješku na posebnom listu papira, ili pribavlja uvjerenje, potvrdu ili drugu ispravu na propisanom obrascu. Sačinjena službena zabilješka predstavlja dokaz o toj činjenici.

Odredbe st. od 1. do 3. ovog člana primjenjuju se i na državne službenike federalnih i kantonalnih organa uprave u odnosu na podatke o činjenicama o kojima federalni, odnosno kantonalni organi uprave vode službene evidencije.

Član 78.

Kad se građanin odazove pozivu organa uprave, a bez njegove krivnje službena radnja radi koje je pozvan nije obavljena, ima pravo zahtijevati naknadu nastalih troškova koji obuhvataju troškove prijevoza i troškove ishrane za vrijeme boravka u sjedištu organa uprave, s tim da ti troškovi ne mogu biti veći od visine službene dnevnice utvrđene za državne službenike. Zahtjev za naknadu troškova podnosi se pisano organu uprave koji je pozvao građanina.

O zahtjevu za naknadu troškova odlučuje se rješenjem na osnovu propisa kojim su uređene naknade troškova svjedocima u upravnom postupku.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana građanin može izjaviti žalbu nadležnom drugostepenom organu uprave u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Troškovi iz stava 1. ovog člana isplaćuju se na teret sredstava za rad organa uprave pred kojim je vođen upravni postupak.

Ukoliko državni službenik, odnosno namještenik službenu radnju nije obavio namjerno, ili iz krajnje nepažnje, u tom slučaju organ uprave ima pravo regresa prema tom državnom službe-

niku, odnosno namješteniku za naknadu troškova koju je isplatio građaninu.

Član 79.

Organi uprave i upravne organizacije i pravna lica sa javnim ovlaštenjima koji u skladu sa zakonom i drugim propisima vode službene evidencije o određenim činjenicama, dužni su na pisani ili usmeni zahtjev građana izdavati uvjerenja o podacima iz tih evidencija. Uvjerenja se izdaju odmah, a najkasnije u roku od pet dana od dana podnesenog zahtjeva.

Član 80.

Odredbe čl. od 74. do 79. ovog Zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na odnose organa uprave prema pravnim licima i drugim institucijama kada organi uprave rješavaju o njihovim zahtjevima u upravnom postupku.

Odredbe čl. od 74. do 79. ovog Zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na pravna lica sa javnim ovlaštenjima kada ta lica u vršenju javnih ovlaštenja rješavaju o pravima i obavezama građana, pravnih lica i drugih subjekata.

IX. ODNOSI IZMEĐU ORGANA UPRAVE U OBAVLJANJU UPRAVNIH I STRUČNIH POSLOVA

1. Medusobni odnosi organa uprave

Član 81.

Organi uprave dužni su saradivati sa organima uprave drugog nivoa vlasti u svim pitanjima koja su od zajedničkog interesa za te organe uprave.

Medusobni odnosi organa uprave na svim nivoima vlasti zasnivaju se na ovlaštenjima koja su za te organe utvrđena ustavom i zakonom i drugim propisima i na saradnji, medusobnom informiranju i dogovaranju, a što se ostvaruje na način utvrđen u odredbama čl. od 82. do 88. ovog Zakona.

Organi uprave nadležni za poslove inspekcijiskog nadzora, pored saradnje iz člana 82. ovog Zakona, u vršenju inspekcijiskog nadzora obavezni su saradivati i sa nadležnim sudovima, tužilaštvima i drugim odgovarajućim organima.

Član 82.

U ostvarivanju medusobne saradnje organi uprave na istom nivou vlasti obavezni su jedni drugima dostavljati određene podatke i informacije kojima raspolažu i do kojih dolaze u obavljanju svojih poslova, a koji su potrebni za obavljanje poslova iz njihove nadležnosti, s tim da, prema potrebi, mogu osnovati zajedničke stručne komisije, ili radne grupe za izvršenje određenog zadatka, organizirati savjetovanja i ostvarivati druge oblike medusobne saradnje od zajedničkog interesa o čemu zajednički odlučuju rukovodioci zainteresiranih organa uprave.

Obaveza organa uprave da jedni drugima dostavljaju podatke i obavještenja kojima raspolažu posebno se odnosi na podatke koji su od značaja za ostvarivanje prava i obaveze građana i pravnih lica u upravnom postupku.

2. Odnosi federalnih organa uprave i kantonalnih, općinskih i gradskih organa uprave

Član 83.

Odnosi federalnih organa uprave i kantonalnih, općinskih i gradskih organa uprave zasnivaju se na obavezama koje svaki od tih organa ima u odnosu na izvršavanje federalnih zakona i drugih federalnih propisa, kao i međunarodnih ugovora koje je zaključila Federacija, odnosno Bosna i Hercegovina.

Federalni organi uprave obavezni su osigurati izvršavanje propisa i ugovora iz stava 1. ovog člana na području cijele Federacije i u tom pogledu imaju ovlaštenja da prema kantonalnim, općinskim i gradskim organima uprave preduzimaju sve one mjere i aktivnosti kojima se osigurava obavljanje svih poslova državne uprave koji su federalnim propisom povjereni na vršenje kantonu, općini ili gradu kao i zadatke koji proizilaze iz međunarodnih ugovora, a kantonalni, općinski i gradski organi uprave obavezni su postupati po tim mjerama i aktivnostima federalnih organa uprave.

Član 84.

U obavljanju poslova koji proizilaze iz federalnih zakona i drugih federalnih propisa i međunarodnih ugovora za čije su obavljanje, pored federalnih organa uprave, ovlašteni i kantonalni, općinski i gradski organi uprave, u tim slučajevima federalni organi uprave u okviru svoje nadležnosti imaju pravo tražiti od odgovarajućih kantonalnih općinskih i gradskih organa uprave podatke, spise i dokumentaciju i obavještenja o obavljanju poslova predviđenih u tim propisima i međunarodnim ugovorima, a ti organi su obavezni dostaviti tražene podatke, spise, dokumentaciju i obavještenja u rokovima koje su odredili federalni organi uprave.

Član 85.

Ako federalni organ uprave utvrdi da kantonalni, općinski i gradski organi uprave ne izvršavaju federalne zakone i druge federalne propise i međunarodne ugovore iz člana 83. ovog Zakona, ili ih pogrešno, ili nepravilno izvršavaju, u tom slučaju federalni organ uprave obavezan je o tome pisano upozoriti nadležni kantonalni, općinski i gradski organ uprave i tražiti da bez odlaganja obavljaju predviđene poslove, a istovremeno pisano obavijestiti i vladu kantona, odnosno općinskog načelnika i gradonačelnika kako bi ti organi, u granicama svojih nadležnosti, preduzeli odgovarajuće mjere da kantonalni, općinski i gradski organi uprave obavljaju poslove na koje je ukazao federalni organ uprave.

Ako kantonalni, općinski i gradski organ uprave i pored upozorenja iz stava 1. ovog člana ne izvršavaju federalne propise i međunarodne ugovore i ako bi odlaganje obavljanja tih poslova moglo izazvati teže štetne posljedice, u tom slučaju federalni organ uprave dužan je o tim pitanjima odmah pisano obavijestiti Vladu Federacije.

Vlada Federacije odmah će obavijestiti vladu kantona, odnosno općinskog načelnika i gradonačelnika radi dogovora o rješavanju spornog pitanja, odnosno donijet će odluku kojom će narediti nadležnom federalnom organu uprave da neposredno izvršava federalni propis i međunarodni ugovor, dok te poslove ne počne obavljati nadležni kantonalni, odnosno općinski, ili gradski organ uprave.

Član 86.

Troškovi koji nastanu neposrednim obavljanjem poslova od federalnog organa uprave na osnovu odluke iz stava 3. člana 85. ovog Zakona, padaju na teret kantona, općine, odnosno grada čiji organ uprave nije izvršavao poslove iz federalnog propisa, odnosno međunarodnog ugovora.

Vlada kantona, odnosno općinski načelnik i gradonačelnik mogu podnijeti prigovor Vladi Federacije na visinu troškova iz stava 1. ovog člana, čija je odluka konačna.

3. Odnosi kantonalnih organa uprave i općinskih i gradskih organa uprave**Član 87.**

Odnosi kantonalnih organa uprave i općinskih i gradskih organa uprave na području kantona zasnivaju se na obavezama koje svaki od tih organa ima u odnosu na izvršavanje kantonalnih zakona i drugih kantonalnih propisa.

Kantonalni organi uprave obavezni su pratiti stanje i preduzimati potrebne mjere da općinski i gradski organi uprave obavljaju poslove iz oblasti uprave koji su kantonalnim zakonom povjereni na vršenje općini, odnosno gradu i u tom pogledu imaju pravo tražiti određene podatke i obavještenja, a općinski i gradski organi uprave dužni su dostavljati te podatke i obavještenja u rokovima koje odredi kantonalni organ uprave.

Ako općinski i gradski organi uprave ne izvršavaju kantonalne zakone i druge propise, kantonalni organ uprave u čiju nadležnost spada izvršavanje kantonalnog zakona, dužan je sa tim upoznati vladu kantona, kao i općinskog načelnika, odnosno gradonačelnika radi preduzimanja odgovarajućih mjera.

Član 88.

Ako općinski i gradski organ uprave i pored mjera iz stava 3. člana 87. ovog Zakona ne izvršavaju kantonalne propise, u tom slučaju vlada kantona može narediti da nadležni kantonalni or-

gan uprave neposredno preuzme obavljanje tih poslova, dok općinski i gradski organ uprave ne počne obavljati te poslove.

Troškovi koji nastanu neposrednim obavljanjem poslova od kantonalnog organa uprave, pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, padaju na teret sredstava budžeta općine, odnosno grada čiji organ uprave nije obavljao poslove predviđene kantonalnim zakonom i drugim kantonalnim propisom.

Općinski načelnik, odnosno gradonačelnik mogu podnijeti prigovor vladi kantona na visinu troškova iz stava 2. ovog člana, čija je odluka konačna.

4. Odnosi federalnih, kantonalnih, općinskih i gradskih upravnih organizacija**Član 89.**

Odredbе čl. od 81. do 88. ovog Zakona analogno se primjenjuju i na odnose federalnih, kantonalnih, općinskih i gradskih upravnih organizacija kada su zakonima i međunarodnim ugovorima iz člana 83. ovog Zakona ovlašteni da obave određene stručne i druge poslove iz tih zakona i ugovora.

X. ODNOS ORGANA UPRAVE I UPRAVNIH ORGANIZACIJA PREMA ORGANIMA IZVRŠNE VLASTI, ORGANIMA ZAKONODAVNE VLASTI, OMBUDSMENIMA I PRAVNIM LICIMA**1. Odnos organa uprave i upravnih organizacija prema organu izvršne vlasti****Član 90.**

Odnos organa uprave i upravnih organizacija prema Vladi Federacije, vladi kantona i općinskom načelniku, odnosno gradonačelniku kao organima izvršne vlasti zasniva se na obavezama provođenja zahtjeva i smjernica koje u skladu sa ustavom i zakonom utvrdi organ izvršne vlasti za pojedine upravne oblasti, kao i odgovornosti za stanje u oblasti za koju su organi uprave i upravne organizacije osnovani, a što se ostvaruje na način reguliran u odredbama čl. od 91. do 97. ovog Zakona.

Član 91.

U cilju provođenja zakona i drugih propisa od organa uprave i upravnih organizacija Vlada Federacije, odnosno vlada kantona i općinski načelnik, odnosno gradonačelnik, svako za svoj nivo vlasti, mogu organima uprave i upravnim organizacijama odrediti sljedeće zadatke:

- 1) dati upute i smjernice za rad u izvršavanju zakona i drugih propisa;
- 2) naložiti da u određenom roku pripreme određeni propis, ili da donesu podzakonski propis ili opći akt iz svoje nadležnosti za koju su ovlašteni;
- 3) odrediti izvršavanje pojedinih zadataka i utvrditi rok za njihovo izvršenje;
- 4) odrediti da se ispita stanje određenih pitanja iz njihove nadležnosti i podnesu izvještaji sa odgovarajućim prijedlozima;
- 5) odrediti izvršavanje i drugih zadataka iz njihove nadležnosti.

Organi uprave i upravne organizacije dužni su izvršiti zadatke iz stava 1. ovog člana.

Član 92.

Organi uprave i upravne organizacije na svim nivoima vlasti odgovorni su za svoj rad i stanje u oblasti za koju su osnovani sljedećim organima i to:

- 1) federalni organi uprave i upravne organizacije odgovorni su Vladi Federacije;
- 2) kantonalni organi uprave i upravne organizacije odgovorni su vladi kantona;
- 3) općinski organi uprave i upravne organizacije odgovorni su općinskom načelniku;
- 4) gradski organi uprave i upravne organizacije odgovorni su gradonačelniku.

Član 93.

Izvršni organi vlasti na svim nivoima vlasti imaju pravo razmatrati rad organa uprave i upravnih organizacija, ispitivati stanje u oblasti iz njihove nadležnosti i pokretati postupak za

smjenjivanje rukovodioca organa uprave i upravne organizacije ako ocijene da ti organi i organizacije ne izvršavaju pravilno i na zakonom predviđen način poslove iz svoje nadležnosti i da su zbog toga nastale, ili mogu nastati štetne posljedice po prava i dužnosti građana, pravnih lica i drugih subjekata, ili posljedice za javne interese.

Razmatranje rada organa uprave i upravnih organizacija u smislu stava 1. ovog člana vrše sljedeći organi, i to:

- 1) Vlada Federacije za federalne organe uprave i upravne organizacije;
- 2) vlada kantona za kantonalne organe uprave i upravne organizacije;
- 3) općinski načelnik za općinske organe uprave i upravne organizacije;
- 4) gradonačelnik za gradske organe uprave i upravne organizacije.

Raspravu o odgovornosti kantonalnog, ili općinskog, ili gradskog organa uprave i prijedlog za smjenjivanje rukovodioca kantonalnog, općinskog i gradskog organa uprave ili upravne organizacije kod organa iz tač. od 2. do 4. stav 1. ovog člana, ima pravo dati inicijativu i Vlada Federacije kada nadležni federalni organ uprave ili upravna organizacija utvrdi da nadležni kantonalni, ili općinski, ili gradski organ uprave ili upravna organizacija ne vrše, ili nepravilno vrše poslove državne uprave koji su federalnim zakonom povjereni na vršenje tim organima uprave ili upravnim organizacijama.

Član 94.

Ako kanton, ili općina, ili grad svojim propisom nisu regulirali određenu upravnu oblast koja se, prema Ustavu Federacije, nalazi u nadležnosti kantona, ili općine, ili grada, a pitanja iz te oblasti odnose se na ostvarivanje prava i sloboda građana utvrđenih u Ustavu Federacije i u međunarodnim dokumentima u Aneksu, Vlada Federacije ima pravo inicirati da vlada kantona, odnosno općinski načelnik, odnosno gradonačelnik preduzmu konkretne mjere za rješavanje tog pitanja.

Član 95.

Organi uprave i upravne organizacije obavezni su organima vlasti iz člana 92. ovog Zakona dostavljati godišnje izvještaje o svom radu, a prema potrebi i češće, kao i izvještaj o stanju u oblastima iz njihove nadležnosti, te informacije, obavještenja, podatke, spise i drugu dokumentaciju koji su potrebni za rad izvršnih organa vlasti.

Član 96.

Organi uprave i upravne organizacije mogu od organa iz člana 92. ovog Zakona tražiti upute i smjernice o određenim pitanjima za izvršavanje zakona i drugih propisa, a ti organi obavezni su odgovoriti na traženje organa uprave, odnosno upravne organizacije.

Organi uprave i upravne organizacije mogu organu izvršne vlasti predložiti da razmotri određena pitanja iz njihove nadležnosti i tražiti da organ izvršne vlasti preduzme potrebne mjere za rješavanje problema u toj oblasti.

Član 97.

Ako se utvrdi da podzakonski propis i opći akti koje je donio rukovodilac organa uprave, ili rukovodilac samostalne uprave i samostalne upravne organizacije, odnosno općinski načelnik i gradonačelnik nisu u skladu sa zakonom, u tom slučaju može se pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine pokrenuti postupak za utvrđivanje zakonitosti tog propisa.

Postupak pred Ustavnim sudom Federacije, iz razloga navedenih u stavu 1. ovog člana, u skladu sa Ustavom Federacije, mogu pokrenuti:

- 1) premijer ili zamjenik premijera Vlade Federacije za propise koje su donijeli rukovodioci federalnog organa uprave i federalne upravne organizacije na osnovu federalnog zakona;
- 2) premijer kantona za propise koje su donijeli rukovodioci kantonalnog organa uprave i upravne organizacije, odnosno općinski načelnik i gradonačelnik na osnovu kantonalnog zakona.

2. Odnos organa uprave i upravne organizacije prema organu zakonodavne vlasti

Član 98.

Organi uprave i upravne organizacije odgovorni su organu zakonodavne vlasti za zakonito, potpuno, efikasno i profesionalno obavljanje poslova iz svoje nadležnosti.

Organi uprave i upravne organizacije imaju ovlaštenja i obaveze da organu zakonodavne vlasti podnose, radi razmatranja, pojedina pitanja iz svoje nadležnosti i daju preporuke u vezi sa izvršavanjem zakona i drugih propisa.

Organi uprave i upravne organizacije obavezni su na zahtjev organa zakonodavne vlasti podnositi izvještaje o svom radu, o stanju u odnosnoj oblasti i o izvršavanju zakona i drugih propisa, odgovarati na pitanja organa zakonodavne vlasti i, u skladu sa programom rada tog organa, odnosno na njegov zahtjev, pripremati zakone i druge propise, kao i analitičke, informativne i druge materijale.

3. Odnosi organa uprave prema ombudsmenima

Član 99.

Odnos organa uprave prema ombudsmenima zasniiva se na obavezama organa uprave utvrđenim ustavom i zakonom, odnosno propisom gradskog i općinskog vijeća.

Član 100.

Organi uprave obavezni su omogućiti ombudsmenima na njihov zahtjev nesmetano ispitivanje njihove djelatnosti, odnosno djelatnosti državnih službenika i namještenika organa uprave za koje postoje podaci da su negirali ljudsko dostojanstvo, prava ili slobode, uključujući provođenje etničkog progona, ili održavanje njegovih posljedica.

Organi uprave obavezni su ombudsmenima osigurati sva službena dokumenta, uključujući i tajna, kao i upravne spise i osigurati saradnju svakog državnog službenika i namještenika posebno u pribavljanju potrebnih informacija, dokumenata i spisa.

Organi uprave obavezni su omogućiti ombudsmenu prisustvo pri rješavanju stvari u upravnom postupku.

Član 101.

Ako organ uprave ne postupi po zahtjevu ombudsmena iz člana 100. ovog Zakona, ombudsmeni se mogu obratiti Vladi Federacije, odnosno vladi kantona, a u općini općinskom načelniku, odnosno gradonačelniku i zatražiti osiguranje ispunjenja njihovih zahtjeva od organa uprave.

4. Odnosi organa uprave i upravnih organizacija prema pravnim licima

Član 102.

Organi uprave i upravne organizacije u okviru svoje nadležnosti imaju prema pravnim licima ovlaštenja i obaveze predviđene zakonom, odnosno propisom gradskog i općinskog vijeća, a naročito u pogledu vršenja prava nadzora nad zakonitošću rada tih pravnih lica kada su za to ovlašteni zakonom, odnosno propisom gradskog i općinskog vijeća.

Član 103.

Organi uprave i upravne organizacije saraduju sa pravnim licima po pitanjima iz svoje nadležnosti koja su od značaja za rad organa uprave i upravne organizacije, ili su od interesa za rad tog pravnog lica.

Pravna lica obavezna su u skladu sa zakonom, na zahtjev organa uprave i upravne organizacije, dostavljati podatke, informacije i drugu dokumentaciju iz svoje djelatnosti, ako su ti podaci, informacije i dokumentacija od značaja za obavljanje poslova iz nadležnosti organa uprave, odnosno upravne organizacije.

5. Odnosi organa uprave i upravnih organizacija prema javnosti

Član 104.

Organi uprave i upravne organizacije obavezni su na zahtjev pravnih lica iz oblasti štampe i drugih sredstava javnog informi-

ranja pružati obavještenja i davati podatke o pojedinim pitanjima iz svoje nadležnosti koja su od neposrednog interesa za rad sredstava javnog informiranja.

Organi uprave i upravne organizacije uskratit će davanje podataka ako podaci predstavljaju državnu, vojnu, službenu ili poslovnu tajnu, što se čini na način predviđen propisima o zaštiti tih tajni.

Davanje podataka, u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, vrši se na način predviđen Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/01) i propisa donesenih na osnovu tog Zakona.

6. Odnos organa uprave prema institucijama Bosne i Hercegovine, Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine i Republike Srpske

Član 105.

Organi uprave i upravne organizacije na svim nivoima vlasti u Federaciji dužni su ostvarivati odgovarajuću saradnju sa nadležnim institucijama Bosne i Hercegovine u onim pitanjima koja su zakonom Bosne i Hercegovine data u nadležnost Federacije, kantona, grada ili općine, kao i u drugim pitanjima od zajedničkog interesa i međusobno se dogovarati o načinu obavljanja tih poslova.

U obavljanju poslova iz stava 1. ovog člana organi uprave i upravne organizacije na svim nivoima vlasti u Federaciji, svako u pitanjima iz svoje nadležnosti, dužni su nadležnim institucijama Bosne i Hercegovine na njihov zahtjev dostavljati određene podatke, spise i drugu dokumentaciju koja je neophodna za rad tih institucija.

Član 106.

Organi uprave i upravne organizacije na svim nivoima vlasti u Federaciji, svako u pitanjima iz svoje nadležnosti, dužni su ostvarivati odgovarajuću saradnju sa nadležnim organima uprave i upravnim organizacijama Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine, kao i nadležnim organima uprave i upravnim organizacijama Republike Srpske u pitanjima od zajedničkog interesa i dogovarati se sa tim organima o načinu obavljanja tih poslova, kao i davati potrebne podatke i drugu dokumentaciju neophodnu za obavljanje poslova od zajedničkog interesa.

XI. SREDSTVA ZA RAD ORGANA UPRAVE I UPRAVNIH ORGANIZACIJA

1. Zajedničke odredbe

Član 107.

Sredstva za rad organa uprave i upravnih organizacija utvrđuju se u budžetu i to:

- 1) za federalne organe uprave i upravne organizacije u budžetu Federacije;
- 2) za kantonalne organe uprave i upravne organizacije u budžetu kantona;
- 3) za općinske organe uprave i upravne organizacije u budžetu općine;
- 4) za gradske organe uprave i upravne organizacije u budžetu grada.

Sredstva za rad organa uprave i upravnih organizacija iz stava 1. ovog člana utvrđuju se u visini koja osigurava obavljanje svih poslova iz nadležnosti organa uprave i upravnih organizacija polazeći od prirode i obima poslova, broja izvršioca i drugih uvjeta neophodnih za efikasno obavljanje poslova iz njihove nadležnosti.

Prihodi koje organi uprave i upravne organizacije ostvare svojom djelatnošću čine budžetska sredstva i koriste se za namjene utvrđene zakonom i drugim propisima.

Član 108.

Sredstva za rad organa uprave i upravnih organizacija su:

- 1) sredstva za plaće;
- 2) sredstva za materijalne troškove;
- 3) sredstva za posebne namjene i
- 4) sredstva opreme.

Naredbodavac za korištenje sredstava iz stava 1. ovog člana je rukovodilac organa uprave i upravne organizacije, u općini općinski načelnik, odnosno u gradu gradonačelnik.

2. Sredstva za plaće

Član 109.

Sredstva za plaće državnih službenika i namještenika iz organa uprave i upravnih organizacija osiguravaju se prema broju izvršioca koji su utvrđeni pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i u zavisnosti od broja i strukture državnih službenika i namještenika u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom.

3. Sredstva za materijalne troškove

Član 110.

Sredstva za materijalne troškove služe za:

- 1) nabavku potrošnog materijala, sitnog inventara i troškove grijanja;
- 2) isplatu troškova za električnu energiju i održavanje čistoće u radnim prostorijama;
- 3) isplatu troškova za poštansko-telefonsko-telegrafске usluge, zakup i redovno održavanje radnih prostorija;
- 4) nabavku stručnih publikacija, literature i štampanje službenih materijala;
- 5) isplatu putnih i drugih troškova za službena putovanja, a koja se prema posebnim propisima priznaju organu uprave, odnosno upravnoj organizaciji u materijalne troškove;
- 6) isplatu drugih troškova potrebnih za vršenje djelatnosti organa uprave, odnosno upravne organizacije;
- 7) isplatu naknade za pokriće izdataka za ishranu državnih službenika i namještenika u toku rada, naknade za prijevoz državnih službenika i namještenika na posao i sa posla, naknade za korištenje godišnjeg odmora i druge materijalne troškove;
- 8) isplatu troškova osiguranja i drugih kapitalnih izdataka.

Član 111.

Sredstva za određene materijalne troškove koja se odnose na: finansiranje grijanja, osvjjetljenje, održavanje radnih prostorija i sl., za potrebe više organa uprave i upravnih organizacija dodjeljuju se, po pravilu, organu ili zajedničkoj službi u čijem je djelokrugu obavljanje poslova koji čine zajedničke troškove o čemu za federalne organe uprave i upravne organizacije odlučuje Vlada Federacije, a za kantonalne organe uprave i upravne organizacije vlada kantona, dok u općini, odnosno gradu odlučuje općinski načelnik, odnosno gradonačelnik.

4. Sredstva za posebne namjene

Član 112.

Sredstva za posebne namjene služe za:

- 1) podmirenje određenih posebnih potreba u vezi sa radom organa uprave, odnosno upravne organizacije;
- 2) finansiranje neprivrednih investicija;
- 3) naknade za rad članovima komisija, ili radnih grupa koje se formiraju radi izrade određenih zakona, drugih propisa, ili drugih značajnih materijala (elaborata i sl.) gdje je neophodno angažiranje stručnjaka iz drugih organa uprave, ili upravnih organizacija;
- 4) naknade po ugovorima za naučno-istraživačke i druge stručne poslove i stručno usavršavanje državnih službenika i namještenika;
- 5) namjene koje se ne finansiraju iz drugih sredstava.

5. Sredstva opreme

Član 113.

Sredstva opreme čine:

- 1) inventar i druge pokretne stvari;
- 2) novčana sredstva namijenjena za nabavku opreme;
- 3) druga novčana sredstva koja se izdvoje po završnom računu i novčana sredstva dobivena prodajom, davanjem na korištenje, u zakup ili poslugu stvari opreme;
- 4) druga novčana sredstva koja u skladu sa zakonom služe za nabavku opreme organa uprave, odnosno upravnih organizacija.

6. Odlučivanje o nabavci i korištenju sredstava za rad**Član 114.**

Rukovodilac organa uprave i upravne organizacije, a u općini općinski načelnik, odnosno u gradu gradonačelnik odlučuju o raspodjeli i korištenju sredstava iz čl. od 109. do 113. ovog Zakona u skladu sa zakonom i drugim propisima, odnosno propisom općinskog, odnosno gradskog vijeća.

Rukovodioci organa i organizacija iz stava 1. ovog člana, u skladu sa zakonom i drugim propisima, samostalno odlučuju o: nabavljanju, prodaji, prenošenju prava korištenja, rashodovanju, davanju, ili uzimanju na poslugu, ili u zakup pokretnih stvari i opreme potrebne za rad organa, odnosno organizacija i to do visine vrijednosti koju odredi Vlada Federacije za federalne organe uprave i upravne organizacije, odnosno vlada kantona za kantonalne organe uprave i upravne organizacije, a općinsko, odnosno gradsko vijeće za općinske, odnosno gradske organe uprave i upravne organizacije.

Pokretna stvar ili oprema može se rashodovati ako je usljed dotrajalosti ili drugih uzroka postala neupotrebljiva, a ne može se popraviti.

Pokretne stvari i oprema iz stava 2. ovog člana koja se nabavlja, uz naknadu može se nabavljati samo u okviru sredstava predviđenih za te namjene u budžetu Federacije, odnosno budžetu kantona, grada i općine.

Nabavka stvari i opreme iz stava 2. ovog člana vrši se na osnovu ugovora ili prema drugom zakonom predviđenom osnovu i propisanom postupku.

Član 115.

O nabavci nepokretnih stvari potrebnih za rad organa uprave i upravnih organizacija, koje se odnose na građevinsko i drugo zemljište, službene zgrade i prostorije i druge nepokretne stvari za rad i smještaj tih organa i organizacija, odlučuju i to:

- 1) za potrebe rada federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija odlučuje Parlament Federacije na prijedlog Vlade Federacije;
- 2) za potrebe rada kantonalnih organa uprave i upravnih organizacija odlučuje skupština kantona na prijedlog vlade kantona;
- 3) za potrebe rada općinskih, odnosno gradskih organa uprave i upravnih organizacija odlučuje općinsko, odnosno gradsko vijeće na prijedlog općinskog načelnika, odnosno gradonačelnika.

Vlada Federacije, odnosno vlada kantona i općinski načelnik, odnosno gradonačelnik odlučuju o raspodjeli (davanju) nepokretnih stvari na korištenje organima uprave i upravnim organizacijama, o davanju tih stvari na privremeno korištenje, u zakup, ili na poslugu drugim organima vlasti, uz naknadu, ili bez naknade, ili uzimanju na privremeno korištenje, ili u zakup, ili na poslugu nepokretnih stvari o čemu se donosi posebna odluka, a prava i dužnosti utvrđuju se ugovorom.

Određba stava 4. člana 114. ovog Zakona primjenjuje se i na nabavku zemljišta, službenih zgrada i prostorija iz st. 1. i 2. ovog člana.

Član 116.

Federalno ministarstvo finansija donosi provedbene propise, ili opće akte o materijalno-finansijskom poslovanju federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija, a u kantonu za kantonalne organe uprave i upravne organizacije, općinske i gradske organe uprave i upravne organizacije te propise donosi nadležni kantonalni organ uprave, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

XII. OSNOVNE ODREDBE O INSPEKCIJSKOM NADZORU**1. Zajedničke odredbe o inspekcijском nadzoru****Član 117.**

Određbe čl. od 118. do 134. ovog Zakona primjenjuju se na inspekcije koje su organizirane u organima uprave, kao i na inspekcije organizirane u okviru posebnih uprava za inspekcije, ali samo u pitanjima koja zakonom o organiziranju tih inspekcija nisu drugačije uređena.

Član 118.

Poslove inspekcijского nadzora koji su organizirani u okviru nadležnosti organa uprave obavljaju inspektori.

Inspektor može biti osoba koja ima završenu odgovarajuću visoku školsku spremu, položen stručni upravni ispit predviđen za državne službenike, odnosno položen ispit općeg znanja predviđen za državne službenike organa uprave u Federaciji, ili javni ispit predviđen za državne službenike institucija Bosne i Hercegovine i najmanje tri godine radnog staža nakon završene visoke školske spreme.

Inspektori su državni službenici sa posebnim ovlaštenjima.

Kad to potreba službe zahtijeva, rukovodilac organa uprave može, izuzetno, ovlastiti i drugog državnog službenika tog organa uprave koji ispunjava uvjete iz stava 2. ovog člana da izvrši samo određene poslove inspekcijского nadzora, odnosno da inspektoru pomogne u vršenju određenog nadzora o čemu se obavezno donosi pisano rješenje.

Član 119.

Inspekcija je samostalna u svom radu i poslove inspekcijского nadzora vrši prema programu svog godišnjeg rada, a određene inspekcijske preglede može da izvrši i na zahtjev rukovodioca organa uprave.

Član 120.

Inspektor ima iskaznicu, kojom dokazuje svoje službeno svojstvo, identitet i ovlaštenja predviđena zakonom.

Federalni ministar pravde propisuje oblik i sadržaj iskaznice, a iskaznicu inspektoru izdaje rukovodilac organa uprave u čijoj je nadležnosti pojedina inspekcija.

Član 121.

Postupak inspekcijского nadzora pokreće i vodi inspektor po službenoj dužnosti.

Svako fizičko i pravno lice ima pravo podnijeti zahtjev, ili inicijativu inspektoru da izvrši određeni inspekcijский nadzor i preduzme upravne mjere za koje je ovlašteno zakonom.

Po zahtjevu, odnosno inicijativi iz stava 2. ovog člana inspektor je obavezan izvršiti inspekcijский nadzor i preduzeti odgovarajuće mjere i o tome pisano obavijestiti podnosioca zahtjeva, odnosno inicijative u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva ili inicijative.

Član 122.

Svaki organ vlasti i pravno lice, odnosno druga institucija čiji rad podliježe inspekcijском nadzoru, dužni su inspektoru omogućiti vršenje nadzora i davati mu potrebna obavještenja i podatke od značaja za vršenje tog nadzora.

Ako se inspektoru u vršenju inspekcijского nadzora onemogućava vršenje pregleda, ili pruži fizički otpor, ili ako taj otpor osnovano očekuje, ili postoji ozbiljna prijetnja, inspektor može zatražiti pomoć od nadležne policije, a policija je obavezna pružiti potrebnu zaštitu i omogućiti inspektoru da izvrši inspekcijский nadzor u skladu sa zakonom.

Član 123.

U vršenju inspekcijского nadzora inspektor ima pravo i obavezu neposredno pregledati poslovne prostorije i druge objekte, proces rada, proizvode i drugu robu, isprave i druge dokumente, kao i vršiti druge radnje u skladu sa svrhom inspekcijского nadzora (utvrđivanje identiteta osoba, saslušavanje, uzimanje uzoraka radi analize i sl.).

U vršenju inspekcijского nadzora inspektor je obavezan postupati tako da se ne otkriju podaci koji prema zakonu i drugom propisu predstavljaju službenu, ili drugu vrstu tajne.

Član 124.

O svakom inspekcijском nadzoru inspektor je obavezan sastaviti zapisnik i u njemu navesti činjenično stanje utvrđeno inspekcijским nadzorom.

Zapisnik se sastavlja prema pravilima upravnog postupka, a jedan primjerak dostavlja se odgovornom licu u organu, odnosno pravnom licu kod kojeg je vršen inspekcijский nadzor.

Član 125.

Kada se u vršenju inspekcijuskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon, ili drugi propis čije izvršenje nadzire, inspektor ima ovlaštenja i obavezu da naloži sljedeće upravne i druge mjere:

- 1) naredi da se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklone u određenom roku;
- 2) naredi preduzimanje odgovarajućih upravnih radnji koje su pravno lice, kao i pravno lice sa javnim ovlaštenjima, odnosno organ uprave i upravna organizacija obavezni da preduzmu;
- 3) zabrani preduzimanje radnji koje smatra da su u suprotnosti sa zakonom, ili drugim propisom nad čijim provođenjem vrši nadzor;
- 4) izrekne i naplati novčanu kaznu na licu mjesta, ako je za to zakonom ovlašten o čemu se izdaje pisana potvrda;
- 5) podnese zahtjev za pokretanje disciplinske odgovornosti, odnosno prekršaja, ili privrednog prijestupa, odnosno krivičnu prijavu za krivično djelo, ako su povredom zakona, ili drugog propisa učinjeni ti prijestupi, ili krivično djelo;
- 6) preduzme i druge upravne mjere i radnje za koje je posebnim zakonom i drugim propisom ovlašten.

Član 126.

Upravne i druge mjere iz tač. od 1. do 3. i tačke 5. člana 125., kao i preventivne mjere iz člana 130. ovog Zakona inspektor naređuje donošenjem pisanog rješenja. Osnov za donošenje rješenja predstavlja činjenično stanje navedeno u zapisniku iz odredbe člana 124. ovog Zakona.

Na rješenje iz stava 1. ovog člana odgovorno lice kod kojeg je izvršen inspekcijuski nadzor ima pravo izjaviti žalbu nadležnom organu u roku od osam dana od dana prijema rješenja, ako posebnim zakonom nije određen drugi rok. Žalba se izjavljuje sljedećim organima i to:

- 1) ako je rješenje donio federalni inspektor žalba se izjavljuje federalnom ministru čiji je inspektor donio rješenje;
- 2) ako je rješenje donio kantonalni inspektor, a odnosi se na primjenu federalnog zakona, žalba se izjavljuje nadležnom federalnom inspektor, a ako se rješenje odnosi na primjenu kantonalnog zakona, žalba se izjavljuje kantonalnom ministru čiji je inspektor donio rješenje;
- 3) ako je rješenje donio općinski, ili gradski inspektor, a odnosi se na primjenu federalnog zakona, žalba se izjavljuje nadležnom federalnom inspektor, a ako se rješenje odnosi na primjenu kantonalnog zakona, žalba se izjavljuje nadležnom kantonalnom inspektor, a ako se rješenje odnosi na primjenu općinskog, odnosno gradskog propisa, žalba se izjavljuje općinskom, odnosno gradskom organu određenom statutom, ili propisom općinskog, odnosno gradskog vijeća.

Rješenje po žalbi mora se donijeti najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema žalbe.

Rješenje doneseno po žalbi iz stava 2. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda u skladu sa zakonom.

Član 127.

Pravno lice sa javnim ovlaštenjima, odnosno organ uprave i upravna organizacija kod kojih je izvršen inspekcijuski nadzor, obavezni su postupiti po rješenju inspektora iz člana 126. ovog Zakona.

Član 128.

Inspektor je obavezan pratiti provedbu upravnih mjera koje je naložio rješenjem, pa ako utvrdi da se naredene mjere ne provode na način i u roku kako je rješenjem određeno, obavezan je podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, kao i preduzeti druge mjere za koje je zakonom ovlašten.

Ako inspektor ne može osigurati provedbu upravnih mjera u smislu stava 1. ovog člana, obavezan je o tome, bez odlaganja, pisano obavijestiti rukovodioca organa uprave kojem pripada taj inspektor, koji je obavezan podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, ako to nije učinio inspektor i preduzeti druge mjere radi osiguranja provedbe naloženih mjera.

Član 129.

Inspektor može privremeno oduzeti dokumente i predmete koji u disciplinskom, odnosno prekršajnom, ili sudskom postupku mogu poslužiti kao dokaz o čemu je dužan izdati pisanu potvrdu.

Član 130.

Inspektor je dužan preduzimati i odgovarajuće preventivne aktivnosti u cilju sprečavanja nastupanja štetnih posljedica zbog nedostataka i nepravilnosti u provedbi zakona i drugih propisa čije izvršenje nadzire i u tom cilju ima pravo upozoriti fizička i pravna lica na obaveze iz propisa, ukazati na štetne posljedice koje mogu nastati i predložiti mjere za otklanjanje njihovih uzroka i druge mjere za koje cijeni da su potrebne, a fizička i pravna lica su dužna postupiti po datim preventivnim mjerama inspektora.

Preventivne mjere iz stava 1. ovog člana naređuju se rješenjem.

Član 131.

O svim izvršenim inspekcijuskim pregledima i preduzetim upravnim mjerama iz čl. 125. i 130. ovog Zakona inspektor je dužan voditi evidenciju.

Federalni ministri, svaki u oblasti iz svoje nadležnosti, propisuju sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 1. ovog člana.

Član 132.

Inspekcija je dužna najmanje jednom godišnje podnijeti pisan izvještaj o izvršenim inspekcijuskim pregledima, o nadenom stanju, pojavama i problemima i o preduzetim mjerama, sa prijedlogom mjera koje bi trebalo preduzeti za otklanjanje utvrđenog nezakonitog ponašanja. U izvještaju se obavezno moraju obraditi vidovi i načini kršenja zakona i drugih propisa, nedostaci u propisima i predložiti u kojem bi pravcu trebalo mijenjati pojedina zakonska rješenja.

Izvještaj iz stava 1. ovog člana podnosi se sljedećim organima i to:

- 1) federalna inspekcija izvještaj podnosi Vladi Federacije i Parlamentu Federacije;
- 2) kantonalna inspekcija izvještaj podnosi vladi kantona i skupštini kantona;
- 3) općinska, odnosno gradska inspekcija izvještaj podnosi općinskom načelniku, odnosno gradonačelniku i općinskom, odnosno gradskom vijeću.

2. Odnos federalne inspekcije prema kantonalnoj i općinskoj inspekciji

Član 133.

Federalna inspekcija saraduje sa kantonalnom inspekcijom i pruža joj potrebnu stručnu pomoć u svim pitanjima od zajedničkog interesa.

Saradnja i stručna pomoć iz stava 1. ovog člana obavezno se ostvaruje u onim pitanjima u kojima je federalnim zakonom predviđeno da određene poslove inspekcijuskog nadzora na provođenju federalnog zakona vrši kantonalna inspekcija.

U slučajevima iz stava 2. ovog člana federalna inspekcija ima pravo kantonalnoj inspekciji davati naloge, upute i instrukcije o načinu vršenja inspekcijuskog nadzora, a kantonalna inspekcija dužna je postupiti po zahtjevima federalne inspekcije i obavijestiti je o preduzetim mjerama.

Član 134.

Ako federalna inspekcija utvrdi da kantonalna inspekcija ne vrši, ili nepravilno vrši inspekcijuski nadzor iz stava 2. član 133. ovog Zakona, u tom slučaju federalna inspekcija obavezna je sa tim upoznati vladu kantona i tražiti preduzimanje odgovarajućih mjera kako bi kantonalna inspekcija vršila taj nadzor, a do početka rada kantonalne inspekcije, taj inspekcijuski nadzor vršit će federalna inspekcija.

Troškovi nastali vršenjem inspekcijuskog nadzora od federalne inspekcije iz stava 1. ovog člana padaju na teret kantonalnog organa uprave u čiju nadležnost spada taj inspekcijuski nadzor.

Član 135.

Odredbe čl. 133. i 134. ovog Zakona analogno se primjenjuju i na odnose federalne inspekcije prema općinskoj, odnosno gradskoj inspekciji u slučajevima kada je federalnim zakonom općinska, odnosno gradska inspekcija ovlaštena da vrši određene poslove inspeksijskog nadzora nad provođenjem federalnog zakona.

Član 136.

Odredbe čl. 133. i 134. ovog Zakona analogno se primjenjuju i na odnose kantonalne inspekcije prema općinskoj, odnosno gradskoj inspekciji, a posebno u pitanjima u kojima je općinska, odnosno gradska inspekcija kantonalnim zakonom ovlaštena da vrši određene poslove inspeksijskog nadzora nad provođenjem kantonalnog zakona.

3. Federalna upravna inspekcija

Član 137.

Poslove upravne inspekcije nad izvršavanjem ovog Zakona i federalnih zakona, koji se odnose na radne odnose državnih službenika i namještenika u organima uprave i upravnim organizacijama, upravni postupak i posebne upravne postupke uređene federalnim propisima i kancelarijsko poslovanje u organima uprave i upravnim organizacijama i pravnim licima sa javnim ovlaštenjima vrši Federalno ministarstvo pravde.

U vršenju inspeksijskog nadzora federalni upravni inspektor postupa u skladu sa odredbama čl. od 117. do 143. ovog Zakona.

Član 138.

Poslove upravne inspekcije iz člana 137. ovog Zakona neposredno vrše federalni upravni inspektori.

Za federalnog upravnog inspektora može se postaviti diplomirani pravnik koji ima položen neki od ispita predviđenih u odredbi stava 2. člana 118. ovog Zakona i najmanje tri godine radnog staža na najstrožijim upravno-pravnim poslovima, ili upravnom rješavanju poslije položenog navedenog ispita.

Član 139.

Federalni upravni inspektor inspeksijskim nadzorom utvrđuje činjenice koje se odnose na sljedeća pitanja:

- 1) poštovanja pravila upravnog postupka prilikom rješavanja zahtjeva građana i pravnih lica u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku;
- 2) primjene propisa o državnoj upravi koji se odnose na organizaciju i način rada organa uprave i upravnih organizacija (pravilnik o unutrašnjoj organizaciji);
- 3) primjene propisa o radnim odnosima prilikom ostvarivanja prava državnih službenika i namještenika iz radnog odnosa u organima uprave i upravnim organizacijama, kao i primjena propisa u pogledu ispunjavanja uvjeta školske spreme i drugih uvjeta službenih lica koja rade na poslovima upravnog rješavanja u pravnim licima sa javnim ovlaštenjima;
- 4) rješavanja upravnih stvari u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku u propisanim rokovima;
- 5) pravilnosti primjene pravila postupka koja su uređena Zakonom o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/98 i 48/99);
- 6) načina prikupljanja dokaza u upravnom postupku, a posebno dokaza koji prema zakonu treba da se pribavljaju po službenoj dužnosti;
- 7) načina provedbe administrativnog izvršenja;
- 8) pružanja pravne pomoći građanima i pravnim licima u upravnim postupcima;
- 9) vođenja propisane evidencije za prvostepeni i drugostepeni upravni postupak;
- 10) primjene propisa o kancelarijskom poslovanju.

Inspeksijski nadzor iz stava 1. ovog člana federalni upravni inspektori vrše u federalnim, kantonalnim, gradskim i općinskim organima uprave i upravnim organizacijama i pravnim licima sa javnim ovlaštenjima kojima su ta ovlaštenja povjerena federalnim zakonom.

Član 140.

Federalni upravni inspektor dužan je primjerak zapisnika o izvršenom inspeksijskom nadzoru dostaviti rukovodiocu organa uprave i upravne organizacije, a u gradu i općini gradonačelniku, odnosno općinskom načelniku, odnosno rukovodiocu pravnog lica sa javnim ovlaštenjima.

Prema potrebi, federalni upravni inspektor može i Vladu Federacije upoznati sa nadenim stanjem, odnosno vladu kantona, a u općini općinskog načelnika, odnosno vladu gradonačelnika i predložiti preduzimanje odgovarajućih mjera.

Član 141.

Protiv rješenja federalnog upravnog inspektora donesenog na osnovu stava 1. člana 126. ovog Zakona rukovodilac organa uprave, odnosno upravne organizacije, kao i gradonačelnik i općinski načelnik i pravno lice sa javnim ovlaštenjima, mogu u roku od osam dana od dana prijema rješenja izjaviti žalbu federalnom ministru pravde.

Žalba na rješenje iz stava 1. ovog člana odlaže izvršenje rješenja.

Rješenje doneseno po žalbi je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor kod Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 142.

Ako federalni upravni inspektor utvrdi da se povredama federalnih zakona i drugih federalnih propisa građanima i pravnim licima onemogućava ostvarivanje njihovih prava i pravnih interesa u propisanim rokovima, ili na bilo koji drugi način ometa ostvarivanje tih prava (član 74. stav 1.), federalni upravni inspektor obavezan je pisano, bez odlaganja sa tim upoznati Vladu Federacije, odnosno vladu kantona, a u općini, odnosno gradu općinskog načelnika, odnosno gradonačelnika i ukazati na posljedice koje su iz takvog stanja nastupile, ili bi mogle nastupiti i zatražiti da ti organi preduzmu odgovarajuće mjere iz okvira svoje nadležnosti u cilju otklanjanja nepravilnosti na koje ukazu federalni upravni inspektori.

Član 143.

Građani, pravna lica, kao i državni službenici i namještenici imaju pravo, radi zaštite svojih prava utvrđenih ovim i drugim federalnim zakonima i drugim federalnim propisima, obratiti se usmeno ili pisano federalnoj upravnoj inspekciji u svim slučajevima kada im se na bilo koji način otežava, ili onemogućava da brzo i jednostavno ostvaruju svoja prava i pravne interese, ili da izvršavaju svoje obaveze kod organa uprave, ili upravne organizacije, odnosno pravnog lica sa javnim ovlaštenjima, a naročito:

- 1) ako im se u zakonom propisanom roku ne rješavaju zahtjevi i žalbe u upravnom postupku, odnosno u postupku iz radnih odnosa;
- 2) ako se od njih traži da u upravnom postupku dokazuju činjenice uvjerenjima i drugim javnim ispravama koje je po službenoj dužnosti, u skladu sa ovim ili drugim zakonom, obavezan pribavljati državni službenik koji vodi upravni postupak;
- 3) ako im se ne izvršavaju upravni akti doneseni radi ostvarivanja prava i pravnih interesa u upravnom postupku;
- 4) ako im se ne pruža pravna pomoć u ostvarivanju prava i pravnih interesa i izvršavanju obaveza u upravnom postupku.

Federalni upravni inspektor obavezan je odmah postupiti po zahtjevu iz stava 1. ovog člana na način utvrđen u odredbi člana 121. stav 3. ovog Zakona.

4. Kantonalna upravna inspekcija

Član 144.

Kantonalna upravna inspekcija organizira se za vršenje inspeksijskog nadzora u kantonalnim, općinskim i gradskim organima uprave i upravnim organizacijama i pravnim licima sa javnim ovlaštenjima i to u odnosu na sljedeća pitanja:

- 1) u općinskim i gradskim organima uprave i upravnim organizacijama vrši inspekciju u odnosu na pitanja iz

odredbe stava 1. člana 139. ovog Zakona, koja su regulirana federalnim propisima;

- 2) u kantonalnim, općinskim i gradskim organima uprave i upravnim organizacijama vrši inspekciju u odnosu na pitanja iz odredbe stava 1. člana 139. ovog Zakona, koja su regulirana kantonalnim zakonom i drugim kantonalnim propisom;
- 3) u pravnim licima sa javnim ovlaštenjima kojima su javna ovlaštenja povjerena kantonalnim zakonom u odnosu na pitanja iz stava 1. člana 139. ovog Zakona, koja su regulirana federalnim i kantonalnim propisima.

U vršenju inspeksijskog nadzora iz stava 1. ovog člana kantonalna upravna inspekcija postupuje u skladu sa odredbama čl. od 117. do 143. ovog Zakona.

XIII. KANCELARIJSKO I ARHIVSKO POSLOVANJE

Član 145.

Organi uprave i upravne organizacije, kao i pravna lica sa javnim ovlaštenjima i javna preduzeća i javne ustanove dužni su voditi kancelarijsko i arhivsko poslovanje u poslovima iz svoje nadležnosti.

Kancelarijsko poslovanje obuhvata evidenciju o svim predmetima koji se odnose na upravno rješavanje u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku i evidenciju o predmetima i drugim aktima koji se rješavaju u okviru vršenja stručnih i drugih poslova iz nadležnosti organa, organizacija i pravnih lica iz stava 1. ovog člana.

Kancelarijsko poslovanje iz stava 2. ovog člana vodi se na način utvrđen u propisu koji se donosi na osnovu člana 153. ovog Zakona, a arhivsko poslovanje vodi se na način utvrđen posebnim federalnim propisima koji se odnose na arhivsko poslovanje organa uprave, upravnih organizacija i pravnih lica.

Odredbe ovog člana odnose se i na kancelarijsko i arhivsko poslovanje organa zakonodavne i izvršne vlasti i njihovih stručnih i drugih službi i tijela.

Član 146.

Organi uprave i upravne organizacije koji po bilo kom osnovu prestaju raditi, dužni su službena akta, spise i drugu dokumentaciju predati organu uprave, ili upravnoj organizaciji koji preuzimaju poslove ukinutog organa, odnosno organizacije.

Primopredaja akata, spisa i dokumentacije iz stava 1. ovog člana vrši se na način uređen u propisu koji na osnovu člana 153. ovog Zakona donosi federalni ministar pravde.

XIV. PRIMJENJIVANJE ODREDBA OVOG ZAKONA NA DRUGE ORGANE I SLUŽBE

Član 147.

Odredbe ovog Zakona, koje se odnose na unutrašnju organizaciju organa uprave, status i ovlaštenja rukovodioca organa uprave, rukovodeće državne službenike, radne odnose i sredstva za rad organa uprave, shodno se primjenjuju i na stručne i druge službe organa izvršne vlasti, organa zakonodavne vlasti, ombudsmene, organa sudske vlasti, tužilaštva, pravobranilaštva, ustanove za izvršenje krivičnih sankcija, zatvora i organe za prekršaje Federacije, kantona, grada i općine, ako posebnim zakonom ili drugim propisom nije drugačije određeno.

XV. NADZOR NAD PRIMJENOM OVOG ZAKONA

Član 148.

Nadzor nad primjenom ovog Zakona u federalnim, kantonalnim, gradskim i općinskim organima uprave i upravnim organizacijama i pravnim licima sa javnim ovlaštenjima i preduzimanje odgovarajućih mjera za njegovu pravilnu primjenu vrši Federalno ministarstvo pravde, a u odnosu na sredstva za rad organa uprave i upravnih organizacija nadzor vrši Federalno ministarstvo finansija za federalne organe uprave i upravne organizacije, a kantonalno ministarstvo nadležno za finansije za kantonalne organe uprave i upravne organizacije, dok općinski, odnosno gradski organ uprave nadležan za finansije, nadzor vrši za općinske, odnosno gradske organe uprave i upravne organizacije.

XVI. KAZNENE ODREDBE

Član 149.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice sa javnim ovlaštenjima, kao i druga pravna lica ako:

- 1) ne postupi po nalogu organa uprave (član 28. stav 2.);
- 2) na zahtjev nadležnog organa uprave ne dostavlja izvještaje, podatke i informacije iz oblasti koji se odnose na javna ovlaštenja (član 30. stav 2.);
- 3) onemogućava, ili na bilo koji drugi način ometa ostvarivanje prava i pravnih interesa građana, ili pravnih lica, ili zahtjeve građana i pravnih lica ne rješava u propisanim rokovima (član 74. i član 76. stav 1. u vezi sa članom 80. stav 2.);
- 4) građanima ne pruža potrebnu pravnu pomoć i ne daje odgovarajuća objašnjenja o načinu ostvarivanja njihovih prava i obaveza (član 75. u vezi sa članom 80. stav 2.);
- 5) od građana traži nepotrebne i suvišne dokaze, ili traži dokaze o kojima se vodi službena evidencija (član 77. stav 1. u vezi sa članom 80. stav 2.);
- 6) na zahtjev građana ne izda uvjerenja o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju (član 79. u vezi sa članom 80. stav 2.);
- 7) na zahtjev organa uprave i upravne organizacije ne dostavlja podatke, informacije i drugu dokumentaciju (član 104. stav 2.);
- 8) inspektor onemogućava vršenje inspeksijskog nadzora, ili pruži fizički otpor, ili ne daje potrebna obavještenja i podatke od značaja za vršenje nadzora (član 122.);
- 9) ne postupi po rješenju inspektora (član 127.), ili po rješenju inspektora kojim su naredene preventivne mjere (član 130.);
- 10) ne vodi kancelarijsko i arhivsko poslovanje na propisan način (član 145.).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 300 KM do 2.000 KM i odgovorno lice u pravnom licu iz stava 1. ovog člana.

Član 150.

Novčanom kaznom u iznosu od 300 KM do 2.000 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u organu uprave i upravnoj organizaciji ako:

- 1) ne preduzima predviđene mjere (član 28. stav 1.);
- 2) ovlasti državnog službenika da donosi rješenja i druga pojedinačna akta bez donošenja posebnog pisanog rješenja (član 70. stav 3.);
- 3) zahtjeve građana ne rješava u propisanim rokovima (član 74.);
- 4) građanima ne pruža potrebnu pravnu pomoć i ne daje odgovarajuća objašnjenja i upute za ostvarivanje njihovih prava i obaveza (član 75.);
- 5) od građana traži nepotrebne i suvišne dokaze, ili traži dokaze koji se prema zakonu moraju pribavljati po službenoj dužnosti, ili ako na bilo koji drugi način odugovlači sa rješavanjem zahtjeva građana (član 76. stav 1.);
- 6) ne postupi po predstavkama i pritužbama građana (član 76. stav 2.);
- 7) od građana traži pribavljanje uvjerenja i drugih isprava o činjenicama iz službenih evidencija (član 77. stav 1.);
- 8) na zahtjev građana ne izda uvjerenja o činjenicama iz službenih evidencija (član 79.);
- 9) na zahtjev federalnog organa uprave ne dostavi podatke, spise, dokumentaciju i obavještenja o izvršenim poslovima (član 84.);
- 10) na zahtjev kantonalnog organa uprave ne dostavi određene podatke i obavještenja (član 87. stav 2.);
- 11) onemogućava ombudsmenu ispitivanje njihove djelatnosti, odnosno djelatnosti državnih službenika i namještenika, ili ne osigura sva službena dokumenta, uključujući i tajna, kao i upravne spise i osigura saradnju svakog državnog službenika, ili onemogućujući prisustvo ombudsmana pri rješavanju stvari u upravnom postupku (član 101.);

- 12) na zahtjev pravnih lica iz oblasti štampe i drugih sredstava javnog informiranja ne pruži obavještenja i ne da podatke o pojedinim pitanjima iz svoje nadležnosti (član 104. stav 1.);
- 13) onemogućava inspeksijski nadzor, ili ne da potrebne podatke i obavještenja, ili inspektoru pruži fizički otpor ili prijetnje (član 122.);
- 14) ne postupi po rješenju inspektora (član 127.), ili po preventivnim mjerama koje daje inspektor (član 130.);
- 15) ne vodi kancelarijsko i arhivsko poslovanje na propisani način (član 145.).

Odgovornim licem u organu uprave i upravnoj organizaciji, u smislu stava 1. ovog člana, smatra se rukovodilac organa uprave i upravne organizacije, inspektor, općinski načelnik, odnosno gradonačelnik, kao i državni službenik koji je zadužen da neposredno obavi određeni posao, a nije ga obavio, ili je izvršio radnju suprotno datoj obavezi.

XVII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 151.

Federalni, kantonalni, općinski i gradski organi uprave i upravne organizacije organizirat će se u skladu sa ovim Zakonom u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 152.

Rukovodioci federalnih organa uprave koji su ovim Zakonom ovlašteni za donošenje podzakonskih propisa za provođenje pojedinih odredaba ovog Zakona donijet će te propise u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 153.

Federalni ministar pravde propisat će sadržaj i način vođenja kancelarijskog poslovanja u federalnim, kantonalnim, općinskim i gradskim organima uprave i upravnim organizacijama, te u zakonodavnim i izvršnim organima vlasti i njihovim stručnim i drugim službama i tijelima, kao i pravnim licima sa javnim ovlaštenjima i drugim pravnim licima javnog karaktera i postupak sa arhivskim predmetima u tim organima, organizacijama i pravnim licima, kao i postupak primopredaje službenih akata, spisa i druge službene dokumentacije, između ukinutih, odnosno novoosnovanih federalnih organa uprave, kantonalnih, općinskih, odnosno upravnih organizacija.

Propisi iz stava 1. ovog člana donijet će se u roku od deset mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 154.

Kanton, općina i grad dužni su svoje propise o upravi uskladiti sa odredbama ovog Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 155.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o upravi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 28/97 i 26/02).

Član 156.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Slavko Matić, s.r.	Predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH Muhamed Ibrahimović, s.r.
---	--

Temeljem članka IV. B. 7 a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ORGANIZACIJI ORGANA UPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Prolašava se Zakon o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH

na sjednici Zastupničkog doma od 13. travnja 2005. godine i na sjednici Doma naroda od 4. svibnja 2005. godine.

Broj 01-02-231/05
6. lipnja 2005. godine
Sarajevo

Predsjednik
Niko Lozančić, v.r.

ZAKON

O ORGANIZACIJI ORGANA UPRAVE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I - TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom se uređuje organizacija i način funkcioniranja organa državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija) koja obuhvata položaj, ulogu, ustrojstvo, ovlasti i obveze u vršenju upravnih, stručnih i drugih poslova, međusobne odnose organa uprave i odnos organa uprave prema građanima, organima izvršne i zakonodavne vlasti, ombudsmanima, gospodarskim društvima i drugim pravnim osobama (u daljnjem tekstu: pravna osoba), kao i druga pitanja od značaja za organizaciju i rad organa državne uprave na svim razinama vlasti u Federaciji.

Članak 2.

Organi državne uprave Federacije, kantona, grada i općina (u daljnjem tekstu: organi uprave) osnivaju se za vršenje upravnih, stručnih i drugih poslova koji se zakonom i drugim propisima stavljaju u njihovu nadležnost.

Određene upravne poslove mogu vršiti i pravne osobe kada im je zakonom, odnosno odlukom općinskog i gradskog vijeća povjereno vršenje javnih ovlasti, na način predviđen ovim Zakonom.

Članak 3.

Organi uprave dužni su u svom radu osigurati učinkovito i potpuno ostvarivanje svih prava i sloboda građana koja su predviđena u Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustav Federacije) i u aktima navedenim u Aneksu Ustava Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Aneks).

Organi uprave dužni su, u poslovima iz svoje nadležnosti, surađivati sa svim međunarodnim promatračkim tijelima za ljudska prava koja su osnovana za Bosnu i Hercegovinu i Federaciju, kao i s nadzornim organima koji su osnovani na temelju međunarodnih dokumenata navedenih u Aneksu.

Članak 4.

Rad organa uprave zasniva se na načelu zakonitosti, transparentnosti, javnosti, odgovornosti, učinkovitosti, ekonomičnosti, profesionalnoj nepristrasnosti i političkoj neovisnosti, ukoliko za određene izuzetne situacije za neke od ovih načela zakonom nije drukčije određeno.

Organi uprave poslove uprave iz svoje nadležnosti vrše samostalno, u granicama ovlasti utvrđenih u ustavu, zakonu i drugim propisima.

Članak 5.

Nadležnost federalnih i kantonalnih organa uprave i upravnih organizacija utvrđuje se zakonom kojim se uređuje određena upravna oblast, a nadležnost općinskih i gradskih organa uprave utvrđuje se odlukama općinskog, odnosno gradskog vijeća kojima se uređuju poslovi lokalne samouprave općine, odnosno grada.

Kantonalni, općinski i gradski organi nadležni su da vrše i upravne i stručne poslove koji se federalnim odnosno kantonalnim zakonom delegiraju ili prenesu na kanton, općinu odnosno grad.

Članak 6.

U organima uprave u ravnopravnoj uporabi kao službeni jezici su: hrvatski jezik, bosanski jezik i srpski jezik.

U postupcima pred organima uprave građani se mogu koristiti i drugim jezikom ukoliko ne poznaju ni jedan od službenih jezika iz stavka 1. ovoga članka, pri čemu se osigurava prevoditelj.

Broj: 01-04-29-92-7/21 od 18.09.2020. godine
Sarajevo, 25.09.2020. godine

MINISTARSTVO PRAVDE I UPRAVE KANTONA SARAJEVO

PREMIJER: Predsjednik Kantona
Vlada: Vlada Kantona broj: 01-04-29-92-7/21 od 18.09.2020. godine

U skladu sa Zakonom o organizaciji i principima lokalne samouprave u Federaciji BiH (Službene novine Federacije BiH, broj 38/05) i Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji BiH (Službene novine Federacije BiH, broj 49/04 i 51/09) u skladu sa odgovornim odgovorima date iz Federalnog ministarstva pravde, čine smo, kao navedeni, dopisom prilikom neopozivnosti kod organizacije jedinica lokalne samouprave u Federaciji BiH, Federalno ministarstvo pravde dalo sljedeći odgovor:

Prilikom toga želimo da istaknemo da Federalno ministarstvo pravde ostaje kod traženih odgovora navedenih u ovom dopisu, budući da su u pitanju zaureti stavovi koji se odnose na to da li se aspekti primarno navedenih pitanja.

U ovom dopisu broj: 06-02-109/08 od 17.02.2009. godine, mišljenje se odnosi na na bitnosti ovakve odlučivanja jedinica lokalne samouprave za donošenje pravilnika o trostrančnoj organizaciji, da li u tom segmentu, budući da je Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji BiH zakon "per se" koji je lokalne samouprave u pitanju zaureti stav da se primarno primjenjuje u skladu sa primarni zakonima i uredbama koje zakonom "lex specialis derogat legi generali".

Štoviše, drinaz odgovora u ovom dopisu Ministarstva broj 01-04-2-131/18 od 20.09.2018. godine, istaknuto je da se organi lokalne samouprave u gradu Sarajevu nalaze u skladu sa načelima utvorenim u Zakonu o organizaciji organe uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i u skladu sa Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji BiH, čime što je, je rečeno da je u tom segmentu, neovisno primjena Zakonom o organizaciji organe uprave u Federaciji BiH, budući da se to pitanje jasno i regulirano tim propisima.

S poštovanjem,

MINISTAR

Mato Jarić

MM

Broj: 01/13-04-5365/21
Sarajevo:01.10.2021. godine

Na osnovu člana 76. Statuta Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 34/08 – prečišćeni tekst) i člana 15. Odluke o organizaciji i djelokrugu organa uprave Grada Sarajeva ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 24/21), gradonačelnica Grada Sarajeva, donosi

R J E Š E N J E

o imenovanju Radne grupe za izradu Nacrta teksta Izmjena i dopuna Statuta Grada Sarajeva, odnosno izradu Nacrta teksta novog Statuta Grada Sarajeva

1. Imenuje se Radna grupa za izradu Nacrta teksta Izmjena i dopuna Statuta Grada Sarajeva, odnosno izradu Nacrta teksta novog Statuta Grada Sarajeva (u daljem tekstu: Radna grupa), u sastavu:

Dragana Solaković, predsjedavajuća
Aida Bajramović, član
Mirjana Džananović Stanić, član
Senada Kočan, član
Meliha Olovčić, član

1. Zadatak Radne grupe iz tačke 1. ovog rješenja je sačinjavanje Nacrta teksta Izmjena i dopuna Statuta Grada Sarajeva ili teksta novog Statuta Grada Sarajeva, a kao osnov za izradu istog predstavljat će materijal koji je u prethodnom periodu sačinila Komisija za izradu izmjena i dopuna Statuta Grada Sarajeva ili izradu novog Statuta Grada Sarajeva.
2. Članovi Radne grupe djelovat će kao pridruženi članovi Komisije za statut i akte Gradskog vijeća Grada Sarajeva u čijoj isključivoj nadležnosti je predlaganje akata ove vrste.
3. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Objasnenje

Programom rada Gradskog vijeća Grada Sarajeva za 2021. godinu, broj: 01-GV-02-1281/20 od 30.12.2020. godine, broj: 01-GV-02-195/21 od 24.02.2021. godine i broj 01-GV-02-742/21 od 30.06.2021. godine, kao jedna od Tema programiranih u poglavlju III citiranog akta, tačka 5. i tačka 6. je – Odluka o izmjenama i dopunama Statuta Grada Sarajeva.

Cijeneći značaj akta i potrebu njegovog usklađivanja sa Ustavom, zakonom i drugim propisima, kao i činjenicu da Statut Grada Sarajeva nije bio predmetom izmjena i dopuna od 2008. godine, gradonačelnica Grada Sarajeva odlučila je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se uložiti Prigovor donosiocu u roku od 8 (osam) dana od dana prijema.

GRADONAČELNICA
Doc.dr. Benjamina Karić, s.r.

DOSTAVITI:

- Radna grupa (x5)
- sekretar Radne grupe
- personalni dosje
- evidencija